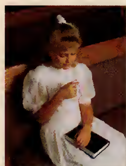
103E JAARGANG NUMMER 3 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MAART 2003

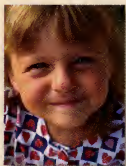
Liahona

103E JAARGANG NUMMER 3 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MAART 2003

Liahona

OP DE OMSLAG
Voorzijde: Fotograaf: Craig Dimond; geposeerd door model. *Achterzijde:* Fotograaf: Steve Bunderson; geposeerd door modellen. Zie 'Alles wat goed en mooi is', blz. 14.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Zie 'Ik ben een kind van God', blz. 4.

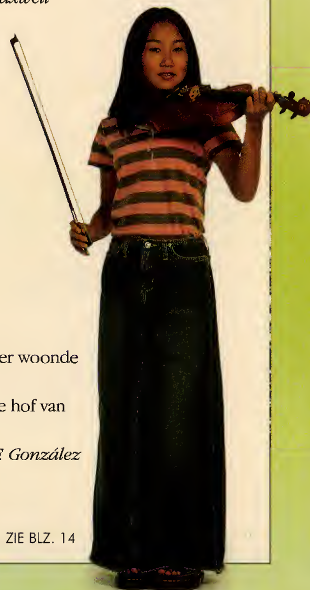
ARTIKELEN

VOOR DE JONGEREN

DE KINDERVRIEND

ZIE BLZ. 6

ZIE BLZ. 14

Maart 2003 103e jaargang Nummer 3
LIAHONA 23983-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:
Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:
Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: J. Kent Jolley, W. Rolfe Kerr, Stephen A. West

Directie afdeling leerplannen:
Hoofddirecteur: Ronald L. Knighton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Assistent-hoofdredacteur: Jenifer L. Greenwood
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Lisa Ann Jackson
Redactiemedewerkster: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:
Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Sharri Cook
Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Pixton
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby, Kelli L. Pratt, Rolland F. Sparks, Kari A. Todd, Claudia E. Warner
Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):
Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris T Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek *Kerknieuws* naar: *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar cur-liahona-imag@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
March 2003 Vol. 103 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

Sei ein Vorbild

'WEES EEN VOORBEELD'

Het is altijd fijn om de *Liahona* (Duits) te lezen. De toespraak '"Wees een voorbeeld'" van president Thomas S. Monson in de uitgave van januari 2002, sprak me vooral aan.

We woonden eerst in Bad Driburg, en als gepensioneerde deelde ik zo af en toe mineraalwater uit in een plaatselijk kuuroord. Op een keer zei een dame dat alles in haar leven mis ging. Ik probeerde haar aan te moedigen op God te vertrouwen.

Later vertelde ze me dat ze een programma over de heiligen der laatste dagen op tv had gezien. Ze legde uit dat de mensen in het programma op mij leken: vriendelijk, onbevooroordeeld, beleefd en met een bijzondere uitstraling. Ik zei tegen haar: 'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Ze keek me verbaasd aan en zei: 'Ik zou graag meer over uw kerk willen weten.'

Door deze ervaring heb ik geleerd de raad uit het artikel van president Monson op te volgen:

'1. Vul uw verstand met waarheid;

'2. Vul uw hart met liefde;

'3. Vul uw leven met dienstbetoon' (*Liahona*, januari 2002, blz. 115).

Albert Zimmer,
Gemeente Kaiserslautern,
Ring Mannheim (Duitsland)

Preguntas y respuestas

HET GEZIN HECHTER MAKEN

Iedere keer dat de *Liahona* (Spaans) wordt bezorgd, lezen mijn vrouw en ik die binnen een week uit. Door het lezen van de *Liahona* is mijn gezin hechter geworden. We houden het meest van de boodschap van het Eerste Presidium. Maar we houden ook van de verhalen van de leden en van *De Kindervriend*. Ik lees ook graag de reacties van andere lezers in 'Vraag en antwoord' en probeer hun ideeën in mijn leven toe te passen. De *Liahona* is bij ons thuis een zegen.

Juan Alberto Arce,
Wijk Silver Spring (Spaans),
Ring Silver Spring (Maryland)

LIAHONA IN ZWART-WIT

Sinds ik lid van de kerk ben, heb ik een abonnement op de *Liahona* (Spaans). Mijn dochter van tien is gek op *De Kindervriend*. Ze vindt de kleurrijke bladzijden prachtig. Maar de uitgaven van de *Liahona* die ik het beste vind, worden in zwart-wit uitgegeven: de verslagen van de algemene conferentie. Mijn dochter is verdrietig als die uitgaven binnenkomen, maar dan zeg ik: 'Dit zijn de algemene autoriteiten van de kerk. Hun toespraken zijn heel inspirerend.'

Ik lees ook graag *Kerknieuws*, waarin ik over de vooruitgang van de kerk kan lezen. Het tijdschrift heeft mijn leven ten goede veranderd.

Libia Coromoto Mejía Montilla,
Gemeente Coro 2,
District Falcón (Venezuela)

Gezinsavond

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Eén avond per week – maandagavond

'In de hele kerk houden we eens per week [op maandagavond] gezinsavond. Dan zijn ouders en kinderen bij elkaar. Ze bestuderen de Schriften. Ze bespreken problemen in het gezin. Ze maken plannen voor gezinsactiviteiten en dat soort zaken. Ik aarzel niet om te zeggen dat er, als elk gezin ter wereld dat maar deed, onder de gezinnen van de wereld veel meer saamhorigheid zou zijn.' (Interview, *Boston Globe*, 14 augustus 2000.)

'[De Heer] verwacht van ons dat we gezinsavond houden — één avond per week waarop we onze kinderen bij elkaar roepen en ze onderwijzen in het evangelie. Jesaja heeft gezegd: "En al uw [kinderen] zullen leerlingen van de Heer zijn." Dat is het gebod: "En al uw [kinderen] zullen leerlingen van de Heer zijn." En de daaraan verbonden zegen: "En het heil uwer [kinderen]", heeft hij gezegd, "zal groot zijn" [Jesaja 54:13].' (Bijeenkomst in Nouméa [Nieuw-Caledonië], 17 juni 2000.)

Jeugdherinneringen

'In 1915 vroeg president Joseph F. Smith de leden van de kerk om gezinsavond te houden. Mijn vader zei dat we dat zouden doen, dat we de woonkamer zouden opwarmen waar moeders vleugel stond. We zouden doen wat de president van de kerk had gevraagd.

'Als kinderen traden we niet graag op de voorgrond. We konden van alles als we samen speelden, maar proberen een solo te zingen waar de anderen bij waren, was voor ons net zoiets als ijs op de kachel zetten en niet willen dat het smelt. Aanvankelijk giechelden we en maakten we lollige opmerkingen over elkaars optreden. Maar onze ouders hielden hardnekkig vol. We zongen samen. We baden samen. We luisterden stil als mijn moeder verhalen uit de Bijbel en het Boek van Mormon voorlas. Mijn vader vertelde verhalen uit zijn hoofd. (…)

'Uit die eenvoudige, korte bijeenkomsten in de woonkamer van ons oude huis is iets onbeschrijflijks en prachtigs voortgekomen. We gingen meer van onze ouders houden. We gingen meer van onze broertjes en zusjes houden. We gingen meer van de Heer houden. In ons hart groeide de waardering voor eenvoudige goedheid. Die schitterende dingen gebeurden omdat onze ouders de raad van de president van de kerk opvolgden.' (Zie 'Lessen uit mijn jongensjaren', *De Ster*, juli 1993, blz. 54.)

Wat is de grote kracht van [deze] kerk? (…) De nadruk die we leggen op het gezin. (…) Houd uw gezin bij elkaar, houd van uw kinderen en respecteer ze'. (Bijeenkomst in Reykjavik [IJsland], 11 september 2002.)

LINKS: FOTOGRAFEN: MATTHEW REIER EN STEVE BUNDERSON, GEPOSEERD DOOR MODELLEN

BRIEF VAN HET EERSTE PRESIDIUM

4 oktober 1999

Aan: de leden van de kerk overal ter wereld

Geliefde broeders en zusters,

De maandagavond is overal in de kerk gereserveerd voor de gezinsavond. Wij moedigen alle leden aan tijd vrij te maken om de gezinsbanden aan te halen en het evangelie thuis met elkaar te bespreken.

Eerder dit jaar hebben we de ouders opgeroepen om hun uiterste best te doen hun kinderen te onderwijzen en groot te brengen in de evangeliebeginselen die hen dicht bij de kerk houden. We hebben de ouders en kinderen bovendien de raad gegeven om het gezinsgebed, de gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en gezonde gezinsactiviteiten de hoogste prioriteit te geven.

Wij dringen er bij de leden op aan om geen recepties of andere activiteiten op maandagavond te houden. Als het zin heeft, kunnen de leden leidinggevenden van verenigingen en scholen in overweging geven geen activiteiten op maandagavond te houden die tot gevolg hebben dat ouders en kinderen uit huis moeten.

Gebouwen van de kerk moeten op maandagavond gesloten zijn. Er mogen geen activiteiten op ring- of wijkniveau gepland worden. Andere belemmeringen van de gezinsavond dienen vermeden te worden.

Met vriendelijke groeten,
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust

Prioriteiten stellen

'U moet prioriteiten leren stellen, nadruk leggen op wat belangrijk is en alles terzijde stellen wat onbelangrijk is en tot niets leidt. Ontwikkel een rechtvaardigheidsgevoel, een gevoel voor wat goed en niet goed is, wat belangrijk en onbelangrijk is. Dat kan een bijzondere en prachtige zegen in uw leven zijn.' (Devotional, zendingsgebied Salt Lake City [Utah], 15 december 2001.)

Heilige tijd voor het gezin

'Het volgende punt waar ik op in wil gaan is de gezinsavond. We zijn bang dat dit heel belangrijke programma in te veel gebieden aan het tanen is. Broeders, niets is belangrijker dan uw gezin. U weet dat. Dit programma is van start gegaan in 1915, 87 jaar geleden, toen president Joseph F. Smith de heiligen der laatste dagen opriep elke week een avond voor het gezin vrij te maken. Die avond diende te bestaan uit onderwijs, het lezen van de Schriften, het ontwikkelen van talenten of het bespreken van gezinsaangelegenheden. Het is niet de bedoeling dat er een sportwedstrijd of iets dergelijks wordt bijgewoond. Als er af en toe een gezinsactiviteit van dien aard is, is daar niets op tegen. Maar nu ons leven in een steeds hogere versnelling gaat, is het belangrijk dat vader en moeder tijd doorbrengen met hun kinderen, met ze bidden, ze instrueren in de wegen van de Heer, hun gezinsproblemen bespreekbaar maken, en de kinderen de kans geven hun talenten tot uiting te brengen. Voor mij staat het vast dat dit programma tot stand is gekomen door openbaring van de Heer in reactie op een behoefte bij de gezinnen van de kerk.

'Als die behoefte 87 jaar terug bestond, is die behoefte nu nog veel groter.

'Nadien besloot men dat de maandagavond zou worden uitgetrokken voor deze gezinsactiviteit. In de gebieden waar veel kerkleden wonen, hielden de scholen en andere instellingen rekening met het programma en planden niets op die avond.

'Nu lijkt het er steeds meer op dat er andere evenementen op de maandagavond worden gepland. We

FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

President en zuster Hinckley genieten regelmatig van familiebijeenkomsten met hun kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

verzoeken de onderwijs- en andere instellingen beleefd om ons deze ene avond in de week te gunnen om dit belangrijke en traditionele programma uit te voeren. We vragen hun geen evenementen te plannen waarvoor kinderen op maandagavond tijd moeten vrijmaken. We vertrouwen erop dat ze beseffen dat het uiterst belangrijk is dat ouders en kinderen minstens één keer in de week de kans krijgen om een avond samen door te brengen zonder schoolactiviteiten te missen. We zullen zeer dankbaar zijn als ze hieraan hun medewerking verlenen. En we dringen er bij de ouders, in niet mis te verstane bewoordingen, op aan deze aangelegenheid en uitdaging ernstig te nemen en van de maandagavond een tijd te maken die heilig is voor uw gezin.

'Ik heb behoorlijk veel uitnodigingen gekregen om op maandagavond deel te hebben aan het gemeenschapsleven in welke vorm dan ook. Ik heb die uitnodigingen allemaal vriendelijk afgeslagen met de uitleg dat ik de maandag vrijhoud voor de gezinsavond. Ik hoop oprecht dat u hetzelfde doet.' ('Aan de mannen van het priesterschap', *Liahona*, november 2002, blz. 58.)

Gezond gezinsleven

'Als wij het evangelie naleven, zullen er mensen tot de kerk komen. Zij zullen de deugdzaamheid in ons leven zien en zich aangetrokken voelen tot de boodschap die wij verkondigen. In die boodschap wordt veel nadruk op het gezin gelegd. Het gezin wordt een uitermate belangrijk onderdeel van onze leer en ons leven. Wij geloven dat het gezin de basis van onze samenleving is. Een sterke samenleving is niet mogelijk zonder sterke gezinnen. Een sterk land is niet mogelijk zonder sterke gezinnen — de vader, de moeder en de kinderen die eensgezind samenwerken. In Amerika, en over de hele wereld, valt het gezin uit elkaar. Als we een goed, gezond gezinsleven onder de leden kunnen bevorderen, maak ik me geen zorgen over de toekomst van deze kerk.' (Interview met Ignacio Carrión, *El País* [Mexico], 7 november 1997.) ■

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Na gebedvolle voorbereiding bespreekt u dit artikel op een manier die deelname van de gezinsleden aanmoedigt. Hieronder staan een paar voorbeelden:

1. Toon pagina 2 (zonder pagina 3 te laten zien), en vraag aan de gezinsleden waar volgens hen deze boodschap over gaat. Maak een lijst van activiteiten die onverenigbaar zijn met de gezinsavond op maandag. Lees samen een paar uitspraken van president Hinckley en de brief van het Eerste Presidium door. Geef uw getuigenis van de zegeningen die ons ten deel vallen als we gezinsavond houden.

2. Lees 'Prioriteiten stellen' voor. Laat de gezinsleden om de beurt een deel van die boodschap voorlezen en vraag waarom zij denken dat president Hinckley nadruk legt op dat onderwerp. Vertel waarom die ideeën voor u belangrijk zijn, en laat hen hetzelfde doen.

Redenen om REIN *te Blijven*

De zegeningen van gehoorzaamheid zijn prachtig. Ongehoorzaamheid verlamt de geest. Jij hebt het vermogen om te kiezen.

OUDERLING NEAL A. MAXWELL
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik wil de normen op het gebied van kuisheid voor het huwelijk en trouw tijdens het huwelijk enigszins anders behandelen — ze maken allemaal deel uit van het strenge, maar heerlijke zevende gebod, dat misschien wel het minst populair is van de tien geboden.

Het zevende gebod is in onze tijd niet erg populair, het is een van de wetten van God die het minst nageleefd wordt, maar er is wel het meest behoefte aan. De wereld vindt het niet zo belangrijk om dit gebod na te leven, als de mensen in andere opzichten maar achtenswaardig zijn. Als men eenmaal hogere beginselen heeft prijsgegeven, is 'praktisch' zijn vaak het enige wat telt. Maar onzedelijkheid is zo onpraktisch!

Als discipelen kunnen we geen water bij de wijn doen. Wij hebben geboden gekregen op het gebied van kuisheid vóór het huwelijk, trouw in het huwelijk en het mijden van homoseksualiteit. We hebben zelfs geleerd wat de gevaren zijn van mentale onkuisheid. (Zie Matteüs 5:28.) De eeuwige wetten van God kunnen niet door de trends van de tijd worden veranderd, en wij mogen de moed nooit opgeven.

De eeuwigheid begint nu

Ik ben al lang van mening dat de grootste waarheden en de waardevolste beginselen diep in de moeilijkste leerstellingen te vinden zijn. Maar die kunnen niet bij toeval of op oneerbiedige wijze ontdekt worden. Zoals Petrus heeft beloofd, brengt gehoorzaamheid zowel zegeningen als kennis met zich mee; door gehoorzaamheid aan de juiste beginselen neemt onze kennis toe. (Zie 2 Petrus 1:8.) Dat geldt ook voor het zevende gebod.

Alma heeft bijvoorbeeld gezegd dat we al onze lusten moeten beteugelen, zodat we 'van liefde vervuld' mogen zijn (Alma 38:12).

Als dergelijke lusten ware liefde waren, hoefden ze niet door liefde vervangen te

Ware liefde is de kern van zowel het eerste als het tweede grote gebod. Als we de ware aard van de liefde niet goed begrijpen, begrijpen we het leven niet goed. Als we in de naam van de liefde onrein zijn, vernietigen we iets dierbaars.

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Reden 1: De zegen dat we in overeenstemming met de Heer en de wetten van God leven.

Reden 2: De zegen dat we in overeenstemming met ons goddelijk potentieel leven.

• De retoriek van de wereld weerstaan. Als jij standvastig bent, zullen anderen dat ook zijn.
• Je laat geen mensen met modder aan hun schoenen door je huis lopen. Laat ze dan ook niet met modder aan hun schoenen door je gedachten lopen.

worden. (In een openbaring in 1839 aan de profeet Joseph Smith) heeft de Heer verband gelegd tussen 'liefde jegens alle mensen' en het feit dat we onze gedachten zonder ophouden door deugd moeten laten versieren (LV 121:45).

In de gelijkenis van de zaaier spreekt Jezus over de manier waarop sommige mensen die ten goede kunnen veranderen, daar niet toe in staat zijn, want de lusten uit het verleden 'verstikken het woord' (Marcus 4:19). Dat komt omdat de ziel door begeerte aan banden wordt gelegd.

Als we over het zevende gebod nadenken, merken we dat we ook te maken hebben met overwegingen die geestelijk of eeuwig van aard zijn. In Spreuken staat: 'Wie overspel pleegt (...), *is verstandeloos*; wie dit doet, richt zichzelf te gronde' (Spreuken 6:32; cursivering toegevoegd). Er zijn gevolgen van seksuele onreinheid die we eenvoudigweg niet volledig kunnen overzien, maar die wel degelijk bestaan. Paulus heeft geschreven over onzichtbare eeuwige zaken. (Zie 2 Korintiërs 4:18.)

In alle ernst: we moeten ons nu al op een betere wereld voorbereiden. Dit leven is zo kort, maar toch zo belangrijk. En als we ons te snel aan de gewoonten van deze vergankelijke en verdorven wereld aanpassen, zal die aanpassing ons leven in de volgende wereld verstoren — een leven dat eeuwig is! Logisch dat de mensen die dit gebod overtreden 'verstandeloos' worden genoemd.

Drie goede redenen

Wat betreft het zevende gebod zijn er natuurlijk een aantal zorgen die we met de wereld delen. Zowel in het koninkrijk als in de wereld is er een verlangen om de ziekten te vermijden die vaak met onkuisheid en ontrouw gepaard gaan.

Een tweede overeenkomst is het vermijden van zwangerschap bij ongehuwde vrouwen. Helaas is abortus de 'Endlösung'* die de wereld kiest. Net als onkuisheid heeft abortus, zoals Jakob zo welsprekend over onkuisheid heeft gezegd, omstandigheden tot gevolg waarin veel harten sterven, 'doorstoken met diepe wonden' (Jakob 2:35). Luister naar de pijn die onder woorden wordt gebracht door de vragen van een jonge vrouw die tweemaal een abortus heeft ondergaan:

'Ik vraag me af of de geesten van hen die ik heb laten aborteren aanwezig waren, of het ze pijn heeft geleden. Ik was in beide gevallen nog geen drie maanden zwanger, maar een moeder voelt leven voordat ze het kind voelt bewegen.

'Ik vraag me af of ze verloren en alleen zijn.

'Ik vraag me af of ze ooit een lichaam zullen ontvangen.

'Ik vraag me af of ik ooit de kans zal krijgen om die geesten geboren te laten worden.'

Broeders en zusters, 'goddeloosheid bracht nimmer geluk' (Alma 41:10).

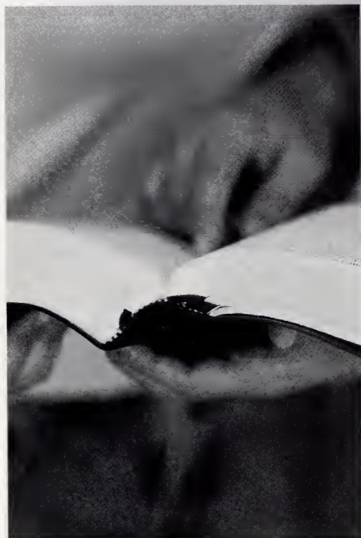
Een derde zorg die wij en de wereld enigszins gemeen hebben, is dat seksuele onreinheid het huwelijk en het gezinsleven nadelig beïnvloedt, waardoor er meer echtscheidingen plaatsvinden.

Gelukkig overstijgen de redenen van het koninkrijk om het zevende gebod na te leven deze drie zorgen, hoe wezenlijk ze ook zijn.

De beste redenen

De belangrijkste reden om alle kuisheidswetten na te leven, is de wil om de geboden van God te onderhouden. Jozef begreep deze reden goed toen hij de verleidingen van de vrouw van Potifar weerstond. (Zie Genesis 39:9.) Jozef, die duidelijk blijk gaf van trouw aan zijn werkgever, Potifar, zei: 'Hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen

God?' De gehoorzaamheid van Jozef was een uiting van zijn luisterrijke trouw — aan zichzelf, aan zijn toekomstige gezin, aan Potifar, aan God en zelfs aan Potifars vrouw!

Nog een belangrijke reden om gehoorzaam te zijn, is dat de Heilige Geest bij overtreding van het zevende gebod onze ziel verlaat. Dan verliezen we het grote profijt van zijn gezelschap, omdat Hij niet in een zondige ziel kan verblijven. En zonder zijn hulp worden we als mens minder nuttig, minder ontvankelijk, minder functioneel en minder liefdevol.

Ware liefde

Seksuele onreinheid is ook gevaarlijk omdat we er ongevoelig van worden. Door wellust kunnen mensen die ten onrechte roemen in hun vermogen om te voelen, ironisch gezien tot een punt komen dat ze helemaal niets meer voelen! Ze worden door drie verschillende profeten in drie verschillende bedelingen 'gevoelloos' genoemd. (Zie Efeziërs 4:19; 1 Nephi 17:45; Moroni 9:20.)

De verzoening kwam tot stand door gehoorzaamheid en naastenliefde, niet door een mindere vorm van liefde. Het was de onzelfzuchtigste en belangrijkste daad in de geschiedenis van de mensheid, terwijl onzedelijkheid meedogenloos zelfzucht aanmoedigt — een eigenschap die al zo overvloedig op aarde aanwezig is. Ware liefde is de kern van zowel het eerste als het tweede grote gebod — waarop alle andere wetten zijn gebaseerd! Als we daarom de ware aard van de liefde niet goed begrijpen, begrijpen we het leven niet goed.

Als we in de naam van de liefde onrein zijn, vernietigen we iets dierbaars en vieren we het bestaan ervan op een verkeerde manier. Als we ons vermogen om te voelen kwijtraken, komt dat omdat we de smaakpapillen van de ziel hebben vernietigd.

Nog een reden om het zevende gebod na te leven, is het feit dat ons zelfvertrouwen door onreinheid afneemt, omdat we eigenlijk tegen onze ware aard zondigen. (Zie 1 Korintiërs 6:18, 19.) Volgens mij schenden we tevens beloften die we in het voorsterfelijk leven hebben gedaan. Onkuisheid heeft ook een grote invloed op anderen.

De tienduizenden jonge mensen die ongehuwd samenwonen, zijn een enorme inbreuk op het gezin als hoeksteen van de samenleving. De weerzinwekkende gevolgen daarvan op onze samenleving zullen generaties lang waarneembaar zijn.

Vrijheid

Deze en andere zorgen gaan veel verder dan de zorgen van de wereld op het gebied van ziekte en zwangerschap. Zoals Paulus heeft gezegd, moet de kerk 'een pijler en fundament der waarheid' zijn (1 Timoteüs 3:15).

Reden 3: De zegen van specifiek en verdiend zelfrespect.

Reden 4: De zegen van vrijheid van de tirannie van begeerte.

- ***Zij die door begeerte gedreven worden, hebben een verkeerd beeld van vrijheid. Dat is een nietszeggende vrijheid.***
- ***Als je fouten hebt begaan, vergeet dan niet dat we het evangelie van bekering hebben. Het wonder van vergeving is bestemd voor iedereen die oprecht spijt heeft en de noodzakelijke stappen wil zetten.***

Reden 5: De zegen van vrijheid van ondermijnende schuldgevoelens.

Reden 6: De zegen van groeiende keuzevrijheid omdat we zelf verstandige beslissingen nemen en niet slechts toegeven aan onze begeerten.

• Als je de neiging hebt om iets verkeerds te doen, grijp dan in als de neiging nog zwak is en je wil nog sterk is.

De kerk maakt zich ook zorgen om een van de belangrijkste dimensies van vrijheid, het vrij zijn van zonde. Paulus heeft gezegd: 'Waar de Geest des Heren is, is vrijheid' (2 Korintiërs 3:17). En Jezus heeft gezegd: 'De waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:32).

Als we over deze verzameling redenen nadenken, die onderling verbonden worden, nadenken, kunnen we begrijpen waarom het niet slechts een herhaalde retoriek is als de profeten, zoals Mormon, opmerken dat het verlies van kuisheid het verlies is van het kostbaarste van alles. (Zie Moroni 9:9.) En waarom hebben de schrijvers van de Schriften, die de morele verwording van hun eigen volk aanschouwd hebben, zo vaak de ontwikkeling van zonde met de verspreiding van ontucht en overspel vergeleken? (Zie Helaman 8:26.)

Onszelf vinden

Door in het geheel niet toe te geven aan bepaalde begeerten, door andere begeerten in de hand te houden en ons op dienstbetoon te storten, vinden we onszelf. (Zie Alma 39:9; 3 Nephi 12:30.) We kunnen eenvoudigweg niets in de wereld betekenen als we net zo zijn als de verdwaalde mensen van de wereld. Vergeet niet: als het zout zijn kracht verliest... (zie Matteüs 5:13)!

Wij moeten de verkeerde gewoonten van de wereld weerstaan. In het dertiende geloofsartikel staat niet dat wij geloven in alles wat populair, in de mode, lelijk en sensueel is, en dat we dat nastreven! Maar er staat: 'Wij geloven eerlijk te moeten zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzaam, en goed te moeten doen aan alle mensen' (Geloofsartikelen 1:13). En deze eigenschappen zijn van elkaar afhankelijk.

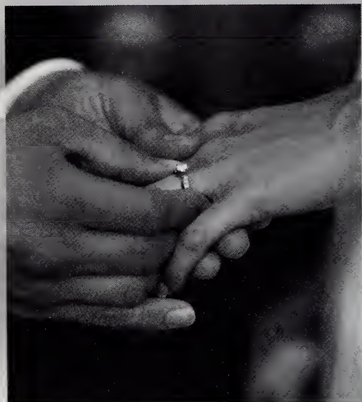
Een ander gevolg van seksuele onreinheid is dat de mensen van hoop beroofd worden. Als iemand geen hoop meer heeft, is er al snel sprake van wanhoop. Een profeet heeft gezegd: 'Wanhoop komt ten gevolge van ongerechtigheid' (Moroni 10:22).

Tien waarschuwingen

Tot slot vat ik mijn raad samen in deze tien aanvullende opmerkingen:

1. Weersta de retoriek van de wereld. Dan zul je merken dat als je standvastig bent, anderen dat — vaak verrassenderwijs — ook zijn. Paulus heeft gezegd: 'Waar de Geest des Heren is, is vrijheid' (2 Korintiërs 3:17). Niemand kan niet echt vrij zijn als hij door zijn gedrag de Geest kwijtraakt.
2. Je laat geen mensen met modder aan hun schoenen door je huis lopen. Laat ze dan ook niet met modder aan hun schoenen door je gedachten lopen.
3. Smeed een sterke persoonlijke schakel in een keten van kuisheid en trouw in het gezin, dan kan die keten van grootouders op ouders en op kinderen worden overgedragen, en op hun nageslacht. Als we op dergelijke wijze aaneengesmeed zijn, zijn we door de sterkste band verenigd en kunnen we door ons gedrag bevestigen dat we in de geboden geloven, wat er ook in de wereld om ons heen gebeurt.
4. Laat je niet in met overspelige mensen — niet omdat je te goed voor hen bent, maar omdat je niet goed genoeg bent. Vergeet niet dat ook de weerstand van goede mensen in slechte situaties kan afnemen. Jozef had een goed verstand en goede benen, vandaar dat hij kon wegvluchten van de vrouw van Potifar.
5. Naast de traditioneel zelfzuchtige man als vrouwenverslinder staat nu de zelfzuchtige vrouw als mannenverslinder. Beiden worden door begeerte gedreven en hebben een verkeerd beeld van vrijheid —

dezelfde nietszeggende vrijheid die Kaïn bezat (nadat hij een gebod had overtreden en zijn broer had gedood) toen hij zei: 'Ik ben vrij' (Mozes 5:33).

6. Als je fouten hebt begaan, vergeet dan niet dat we het evangelie van bekering hebben. Het wonder van vergeving is bestemd voor iedereen die oprecht spijt heeft en de noodzakelijke stappen wil zetten. Vergeet echter niet dat dit situaties zijn waarin de ziel eerst door berouw moet worden gereinigd, want daadwerkelijke genezing kan alleen door daadwerkelijke reiniging tot stand komen. Maar de weg tot bekering bestaat echt.
7. Als je de neiging hebt om iets verkeerds te doen, grijp dan in als de neiging nog zwak is en je wil nog sterk is. Uitstel betekent slechts dat de wil zwakker wordt en de neiging sterker. De wet van Parkinson geldt ook voor verleidingen: verleidingen nemen toe om de beschikbare tijd en ruimte te vullen. Blijf ijverig werkzaam voor een goede zaak (LV 58:27).
8. Omdat de gedragsnormen van onze kerk anders zijn, kunnen we dat feit in verband brengen met de woorden van verscheidene profeten over de manier waarop we de schande van de wereld moeten verfoeien. We mogen de mensen van de wereld niet verachten; we moeten ze liefhebben. Maar de schande van de wereld moeten we wel verachten, omdat die uiteindelijk niets waard is.
9. Denk eraan dat de mensen die zondigen jouw levenswijze niet bepalen. Zij die over hun seksuele veroveringen opscheppen, scheppen alleen maar op over datgene waardoor zij overwonnen zijn. We mogen medelijden hebben met 'gedragsklonen', maar we benijden ze niet.
10. Jonge vrienden, wees eerlijk voor jezelf als je naar rechtvaardigheid streeft! Er staat een treffende tekst in het Boek van Mormon waarin een politiek leider als volgt wordt beschreven: 'En hij handelde rechtvaardig met het volk, maar niet met zichzelf, wegens zijn vele hoererijen' (Ether 10:11).

Gevolgen en zegeningen

Ik heb geprobeerd een aantal gevolgen van onzedelijkheid te beschrijven: antibiotica in plaats van onthouding; pillen in plaats van kinderen; verschillende partners in plaats van een huwelijk; kinderen van ongehuwde ouders; en oude perversiteiten die zich als nieuwe sensaties voordoen.

Ik moet echter zeggen dat wat het strenge maar heerlijke zevende gebod betreft, gehoorzaamheid ook een mogelijkheid is. Als wij het onheil en de gevolgen van onkuisheid vermijden, krijgen we ook de zegeningen die altijd gegeven worden aan mensen die de geboden onderhouden. Mozes beloofde de Israëlieten van weleer als zij de geboden onderhielden: 'De volgende zegeningen zullen alle over u komen en uw deel worden' (Deuteronomium 28:2).

Reden 7: Ook is er de belangrijke zegen van persoonlijke kracht, die we altijd ontvangen als we het kwade verwerpen en voor het goede kiezen.

Reden 8: De zegen van de integere ziel die tot persoonlijke volledigheid en onbevreesde openheid leidt.

• Wij moeten de schande van de wereld verfoeien. Zij die over hun seksuele veroveringen opscheppen, scheppen alleen maar op over datgene waardoor zij overwonnen zijn.

• Smeed een sterke persoonlijke schakel in een keten van kuisheid en trouw in het gezin, dan kan die keten aan je nageslacht worden doorgegeven.

De volgende en meer zegeningen 'zullen alle over u komen en uw deel worden' als jullie het zevende gebod naleven:

1. Als wij in de letterlijke zin van het woord het strenge zevende gebod naleven, zullen we leven in overeenstemming met de Heer en de wetten van God.

2. Door gehoorzaamheid krijgen we ook de zegen van identiteit omdat we in overeenstemming met ons goddelijk potentieel leven. Door het evangelie zien we onszelf niet alleen zoals we zijn, maar ook zoals we kunnen worden.
3. Door gehoorzaamheid aan het zevende gebod krijgen we de zegen van specifiek en verdiend zelfrespect.
4. Door gehoorzaamheid aan dit gebod worden we bevrijd van de tirannie van begeerte, misschien wel de hardvochtigste tirannie die er bestaat.
5. Ook worden we bevrijd van ondermijnende schuldgevoelens, van nutteloze rationalisatie en van het zelfmedelijden dat door oprecht dienstbetoon vervangen wordt.
6. We leren ook de zegeningen van meer keuzevrijheid kennen omdat we zelf verstandige beslissingen nemen en niet slechts gehoor geven aan onze begeerten — een belangrijk onderdeel van onze keuzevrijheid. (Zie 2 Nephi 2:26.)
7. Ook is er de belangrijke zegen van persoonlijke vooruitgang, die altijd plaatsvindt als we het kwade verwerpen en voor het goede kiezen. Het is niet voldoende om een neutraal punt te bereiken waar we geen vreugde in zonde vinden; we moeten hongeren en dorsten naar gerechtigheid.
8. Daarnaast is er de uitermate belangrijke zegen van de integere ziel die tot persoonlijke volkomenheid en onbevreesde openheid leidt. Hoe kunnen we in het huwelijk 'één vlees' (Matteüs 19:5) worden als we zelf innerlijk verdeeld zijn? Kuisheid, integriteit en sereniteit zijn afhankelijk van elkaar en zijn onbeschrijflijke zegeningen.

Jonge vrienden, door van de geboden van Jezus Christus af te wijken, worden we minder christen. Daarom is het belangrijk om als ware christenen het zevende gebod te onderhouden.

Toen God de Vader zijn Zoon Jezus Christus aan de jonge profeet Joseph Smith voorstelde, zei Hij: 'Deze is mijn geliefde Zoon — hoor Hem' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17). Deze kerk en haar profeten hebben Hem sinds die tijd kunnen horen — waaronder zijn instructies op het gebied van kuisheid en trouw! ■

** Ouderling Maxwell refereert hier aan de 'definitieve oplossing', die in de Tweede Wereldoorlog gehanteerd werd om het jodenvraagstuk op te lossen.*

Aangepast overgenomen uit een eerder verschenen artikel van ouderling Maxwell.

Een echte vriend worden

KRISTI McLANE

We hebben allemaal vrienden nodig. Maar om een vriend te krijgen, moeten we een vriend zijn. Hier is een aantal ideeën om een goede vriend te worden:

✿ ***Concentreer je op de ander.*** Het is verleidelijk om over jezelf te praten, maar probeer je te concentreren op wat anderen te zeggen hebben. Mensen praten graag over zichzelf, en er gebeurt iets bijzonders als je vragen stelt en luistert.

✿ ***Zeg wat je bedoelt, en bedoel wat je zegt.*** Zorg ervoor dat je het meent als je vraagt hoe het met iemand gaat of als je iemand een complimentje probeert te geven. Anderen merken het als je niet oprecht bent. (Zie 2 Korintiërs 1:12.)

✿ ***Let op het goede.*** De fouten van een ander zijn vaak veel zichtbaarder dan hun positieve eigenschappen. Als je merkt dat je negatieve gedachten over iemand hebt, probeer die dan te vervangen door goede gedachten.

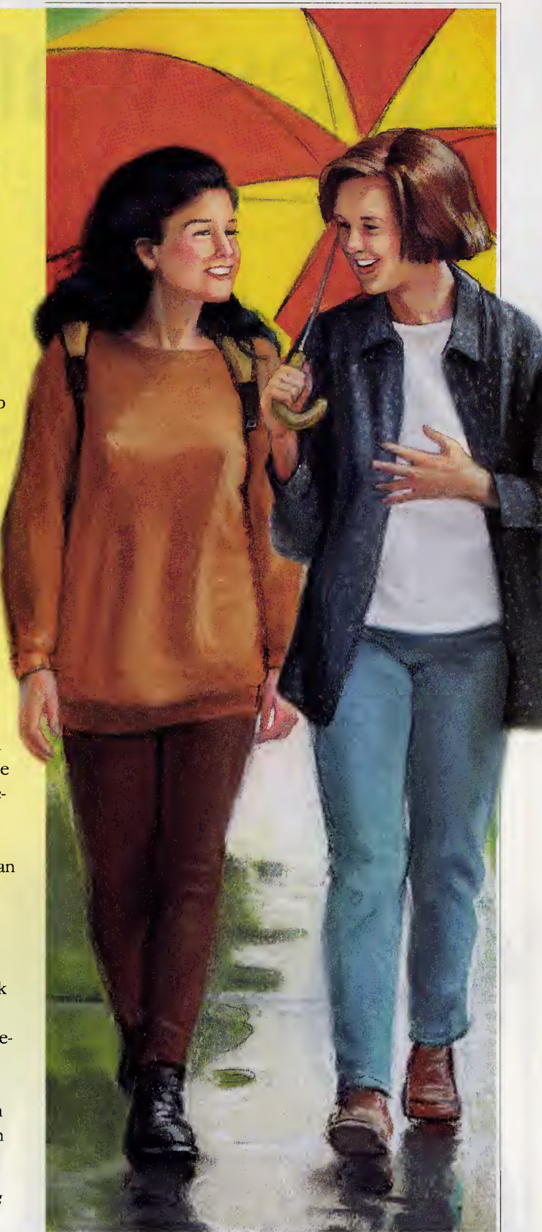
✿ ***Sta pal voor de waarheid.*** Het is belangrijk dat we in woord en daad pal staan voor het goede. Als wij wat onze normen betreft geen water bij de wijn doen, zullen anderen weten dat we dat ook niet van hen verwachten.

✿ ***Dienstbaarheid.*** Naarmate we anderen helpen, gaan we meer van ze houden. Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Het medeleven van goede vrienden raakt ons diep en verandert ons leven.' ('Gewaardeerde metgezellen', *De Ster*, januari 1998, blz. 33.)

✿ ***Vergeet de gulden regel niet.*** Hoe eenvoudig het ook lijkt, het werkt echt om anderen te behandelen zoals je zelf behandeld wilt worden. (Zie Matteüs 7:12.) Laat anderen zien dat je hen liefhebt door hen te respecteren en aardig te zijn.

✿ ***Een christelijke zienswijze.*** Wij moeten anderen leren liefhebben zoals Christus ons liefheeft. Vergeet niet: 'Een vriend heeft te allen tijde lief' (Spreuken 17:17). ■

Kristi McLane is lid van de wijk BYU 61 in de ring Brigham Young University 2.

RECHTS: ILLUSTRATOR: SCOTT SNOW

Alles wat goed en

Ons tegen de normen van de wereld verzetten kan ontmoedigend zijn. Maar ouders kunnen hun kinderen goede redenen geven om zich hun hele leven lang fatsoenlijk te kleden.

JAN PINBOROUGH

Bij bijzondere gelegenheden besteden we extra aandacht aan de kleding van onze kinderen. Een baby krijgt bijzondere kleren aan als hij een naam en een zegen krijgt. Als een kind zich laat dopen, krijgt het witte kleding aan. En op een van die wel heel bijzondere dagen zijn we er getuige van hoe een dochter of zoon in het wit eeuwige verbonden in de tempel sluit. Bij deze bijzondere gelegenheden erkennen we dat de kleding bijdraagt aan de eerbied en de heilige betekenis van de verordening.

Maar we beseffen misschien niet dat de kleding van onze kinderen in het dagelijks leven ook heel belangrijk is. Door de kleding die onze kinderen dagelijks dragen, kunnen ze dichter bij de verordeningen en zegeningen van het evangelie komen, of er van afdwalen. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat onze kinderen zich zo kleden dat ze zich vanaf het heilige moment van een zegen of de doop voorbereiden op de heilige verbonden in het huis des Heren?

Weten dat ik een kind van God ben — en me ook zo kleden

Meer dan in welke tijd ook hebben onze kinderen duidelijke leiding nodig om zich fatsoenlijk te kleden. In veel hedendaagse samenlevingen zijn de fatsoensnormen en de nadruk op fatsoenlijke kleding bijna geheel verdwenen. Kleding die eerst alleen in cocktailbars of ongepaste tijdschriften te zien was, wordt nu aan onze kinderen verkocht — en op steeds jongere leeftijd. Daarom kunnen we niet wachten tot onze kinderen tiener zijn om ze fatsoensnormen bij te brengen.

De taak om ons tegen de normen van de wereld

ONDER: FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON, GEPOSEERD DOOR MODELLEN; RECHTS: FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

mooi is

te verzetten, kan ontmoedigend zijn — vooral als kinderen ouder worden en bij hun leeftijdgenoten willen horen. Maar als we jong genoeg beginnen, kunnen we onze kinderen bijbrengen dat ze zich hun hele leven fatsoenlijk moeten kleden. Welke belangrijke redenen kunnen we ze daarvoor geven? Denk eens na over de volgende evangeliebeginselen en de invloed daarvan op onze kledingnormen:

- Ik ben een kind van God. Hij heeft mij mijn heilige lichaam met een speciaal doel gegeven — om zijn werk te verrichten.
- God wil dat ik me fatsoenlijk kleed. Dat is een weerspiegeling van mijn goddelijke afkomst en bestemming.
- Fatsoenlijke kleding is een hulpmiddel om me op Gods doelen te concentreren. Dan zullen anderen me respecteren.

Een juiste weerspiegeling

Een moeder onderstreepte deze punten tijdens een gezinsavond. Ze liet eerst een plaat van de Salt Lake-tempel en een plaat van een casino zien. Het gezin besprak dat architecten bij het ontwerpen van een gebouw ernaar streven om vorm en functie met elkaar te combineren. Ze zagen dat de torenspitsen van de Salt Lake-tempel naar de hemel wijzen, en eerbied en ontzag afdwingen. ‘Ik legde uit dat de prachtige en indrukwekkende buitenkant van de tempel een weerspiegeling is van het doel van het gebouw — om ons naar God te leiden’, zei de moeder.

Toen besprak het gezin dat ook de buitenkant van het casino een weerspiegeling van dat gebouw is. ‘We konden zien dat de opzichtigheid van dat gebouw buitensporigheid

weerspiegelt. Het nodigt de mensen uit om wereldsvermaak na te streven', zei de moeder. Het gezin sprak over de manier waarop materiaal, kleur en ontwerp bijdragen aan het doel van een gebouw.

'Toen ik een plaat van iemand in fatsoenlijke kleding liet zien en een plaat van iemand in onfatsoenlijke kleding, zagen onze kinderen onmiddellijk dat kleding een weerspiegeling kan zijn van het doel dat iemand nastreeft', zegt ze. Het gezin kon zien dat onfatsoenlijke kleding de aandacht vestigt op het lichaam van de persoon. Ze konden ook zien dat fatsoenlijke kleding de geest van de persoon de kans geeft om te stralen. 'We besloten met een bespreking over de manier

REIN VAN LICHAAM EN GEEST

'Heb je weleens bedacht dat je lichaam heilig is? Jij bent een kind van God. Je lichaam is zijn schepping. (...) Hoe oprecht mooi is een verzorgde jongevrouw die rein is naar lichaam en geest. Zij is een dochter van God in wie haar hemelse Vader behagen schept. Hoe aantrekkelijk is een jongeman die er goed verzorgd uitziet. Hij is een zoon van God, die waardig wordt geacht om het heilige priesterschap van God te dragen.'

President Gordon B. Hinckley ('Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, blz. 37)

Lessen alleen zijn niet de beste manier om fatsoen bij te brengen. Ouders moeten hun kinderen ook het goede voorbeeld geven. Als er geen gepaste kleding beschikbaar is, overweeg dan gepaste kleding te naaien.

FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON, GEPOSEERD DOOR MODELLEN

waarop onze kleding kan bijdragen of afdoen aan het plan van God voor zijn kinderen', zegt ze tot slot. 'Ik moedigde de gezinsleden aan om ervoor te zorgen dat onze kleding een juiste weerspiegeling is van wie we daadwerkelijk zijn en wat we willen bereiken.'

Een gezinscultuur ontwikkelen

Lessen alleen zijn niet de doeltreffendste manier om fatsoen bij te brengen. Hier volgt een aantal manieren waarop we een gezinscultuur kunnen ontwikkelen waarin onze kinderen aangezet worden om zich fatsoenlijk te kleden:

- Geef het goede voorbeeld door zelf altijd fatsoenlijk gekleed te gaan. Als u naar de tempel bent geweest, draag dan altijd kleding die het tempelondergoed volledig bedekt. Ook als u nog niet naar de tempel bent geweest, draag dan altijd kleding die gepast is als u later wel naar de tempel bent geweest.
- Verwijder uit uw huis alle vormen van amusement waardoor de zintuigen van de kinderen op het gebied van fatsoen worden afgestompt. Ieder visueel medium — films, computerspelletjes, televisieprogramma's, muziekvideo's — bevat een boodschap over kleding. Als de lievelingszanger van een kind niet fatsoenlijk gekleed gaat, kan het gebeuren dat een kind hem of haar wil imiteren en zal denken dat die mode niet zo slecht is.
- Als u geen gepaste kleren kunt vinden, naai ze dan zo mogelijk zelf voor uw kinderen of laat een ander dat voor u doen.
- Schrijf of bezoek winkels en laat ze weten dat u gepaste kleding voor uw kinderen wilt.
- Zelfs als u of uw kinderen aan sport doen, kan uw kleding fatsoenlijk en toch gepast voor de gelegenheid zijn. Als er van uw kind verwacht wordt dat hij of zij ongepaste kleding voor een activiteit op school of een sportvereniging draagt, praat dan met de trainer, de leerkracht of het hoofd van de school om een gepast alternatief te bedenken. Soms is het zelfs nodig dat u met uw kind bespreekt of het niet verstandiger is om een bepaalde activiteit op te geven.
- Koop geen kleding die er onfatsoenlijk uitziet of op het randje is om uw kind even populair te laten zijn bij hun leeftijdgenoten. Help ze, zodat ze zich ook met andere kleding op hun gemak zullen voelen door uit te leggen dat dit 'verschil' een manier is waarop ze kunnen laten zien dat ze lid van de kerk en een licht voor anderen zijn.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft ons aangemoedigd om een cultuur van fatsoen te scheppen die anders is dan die buiten ons gezin: 'We kunnen een eigen stijl ontwikkelen. (...) *We moeten ons onderscheiden*. We hoeven niets te doen wat we niet willen. We kunnen onze eigen stijl en normen bepalen. We kunnen bepaalde patronen onder onze leden beïnvloeden, en we kunnen patronen in de samenleving ontwikkelen.'[1]

Wat is de norm?

De fundamentele richtlijnen voor wat we *niet* kunnen dragen, staan in *Voor de kracht van de jeugd:*

'Onfatsoenlijke kleding omvat zeer korte broeken en korte rokken, strakke kleding, bloezen die de buik niet bedekken en andere onthullende kleding. Jongevrouwen dragen kleding die de schouders bedekt, en die van voren

PAL STAAN

'U hebt vast weleens iemand horen zeggen: "Uw daden klinken mij zo hard in de oren, dat ik uw woorden niet kan horen." Onze daden spreken boekdelen over ons. Wij moeten de raad van de profeten opvolgen en ons fatsoenlijk kleden. (...) Moeders, u bent het beste in staat om hier ons voorbeeld en geweten in te zijn. Maar vergeet niet dat jongeren schijnheiligheid net zo makkelijk kunnen ruiken als de geur van versgebakken brood. Ouders, adviseer uw zoons en dochters om zich van onzedelijkheid af te keren, en doe dat zelf ook.'

Bisschop H. David Burton, presiderende bisschop (Zie 'Pal staan', *Liahona*, januari 2002, blz. 76)

of van achteren niet laag uitgesneden is of op enige andere wijze te veel prijs geeft. Ook jongemannen zien er fatsoenlijk uit. Uitersten in kleding, uiterlijk en kapsel zijn aan hen niet besteed. (...)

'(...) Als je niet zeker weet wat gepast is, vraag dan je ouders of leiders om advies.'[2]

Een bescheiden houding

Uiteraard gaat fatsoen verder dan de exacte lengte of stijl van kledingstukken. Een onbehouwen logo kan zelfs een trui onfatsoenlijk maken. Fatsoen omvat zowel de motieven als de houding van de drager. Zij die met hun lichaam pronken, of het gebruiken om aandacht te krijgen, zien er niet fatsoenlijk uit, wat ze ook dragen. Een fatsoenlijk uiterlijk en een fatsoenlijke houding weerspiegelen het volgende:

'Je lichaam is Gods heilige schepping. Respecteer het als een gave van God, en ontheilig het op geen enkele wijze. Door je kleding en uiterlijk kun je de Heer laten zien dat je weet hoe bijzonder je lichaam is. Je kunt laten zien dat je een discipel van Jezus Christus bent.

'(...) Als je je goed verzorgt en fatsoenlijk kleedt, nodig je de Geest uit en kun je een positieve invloed op de mensen in je omgeving hebben.

'Verlaag nooit je kledingnormen, voor welke gelegenheid dan ook. Als je dat wel doet, geef je aan dat je je lichaam gebruikt om aandacht en goedkeuring te krijgen en dat fatsoen alleen belangrijk is als het je uitkomt.'[3]

Spiegelvragen

Voordat kinderen naar school of naar een activiteit gaan, staan ze meestal even voor de spiegel om te kijken of ze er wel goed uitzien. Vragen zoals de volgende kunnen een hulpmiddel zijn om de gedachten van een kind verder te laten reiken dan de laatste mode, zodat het er op gepaste en fatsoenlijke wijze aantrekkelijk uit kan zien:

- Vestigt mijn kleding de aandacht op mijn lichaam of op mijn geloofsovertuiging? Zie ik er uitdagend uit of fatsoenlijk?
- Ben ik gekleed om in de wereld succes te hebben of om respect als kind van God te krijgen?
- Is mijn kleding een juiste weerspiegeling van mijn identiteit als volgeling van Jezus Christus en als lid van zijn kerk?

EEN DUIDELIJKE BOODSCHAP

'Soms vraag ik me af of wij als moeders er de oorzaak van zijn dat onze kinderen zich onder druk voelen staan om populair te zijn en geaccepteerd te worden. Als wij onze verlangens zo bijstellen dat onze normen de normen van de Heer zijn, maken we duidelijk dat er in het koninkrijk van de Heer geen dubbele moraal is. (...) Deze kritische jonge mensen merken zoiets op. Ze merken hoe lang uw korte broek is, en of u iets moest wegstoppen of -spelden om die blouse te kunnen dragen. Ze merken wat u draagt (of niet draagt) als u in de tuin werkt. Ze merken naar welke film u gaat kijken.'

Sharon G. Larsen, voormalig tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium ('Vrees niet, want zij, die bij ons zijn, zijn talrijker', *Liahona*, januari 2002, blz. 78–79)

Waar geluk

Toen president Brigham Young (1801–1877) zich zorgen maakte dat zijn eigen dochters te werelds werden, zei hij: 'Ik word moe van de manier waarop onze [jonge]vrouwen met elkaar concurreren om er volgens wereldse normen modieus uit te zien.' Toen vroeg hij hen om zich daarin te beperken, om het wereldse uit hun kleding en hun gedrag te verwijderen: 'Ik verwacht dat zij afstand doen van hun buitensporige kleding. (...) Ik verwacht dat zij afstand doen van alles wat slecht en waardeloos is, en groeien in alles wat goed en mooi is. Niet om ze ongelukkig te maken, maar om ze zo te laten leven dat ze waar geluk in dit leven en in de toekomende wereld mogen ontvangen.'[4]

Als wij onze kinderen leren niet mee te doen aan onfatsoenlijke modeverschijnselen, helpen we ze ook bij het 'groeien in alles wat goed en mooi is'. Dan zullen ze de Geest overvloediger voelen en op het pad blijven dat naar de zegeningen van de tempel en het eeuwige leven leidt. ■

Jan Pinborough is lid van de wijk East Mill Creek 4, in de ring Salt Lake East Mill Creek.

NOTEN

1. Geciteerd in 'On My Honor', *Ensign*, april 1979, blz. 3.
2. Zie brochure, 2001, blz. 15–16.
3. Zie *Voor de kracht van de jeugd*, blz. 14–15.
4. Geciteerd in Susa Young Gates, *History of the Young Ladies' Mutual Improvement Association* (1911), blz. 8–10.

Ware schoonheid

Door een eenvoudige ontmoeting besefte ik wat het betekent om op mijn eigen manier mooi te zijn.

ROSALYN COLLINGS

Een van mijn lievelingsplaten in de tijdschriften van de kerk is een prachtige vaas rozen met een enkele margriet in het midden. De tekst erbij luidt: 'Wees op je eigen manier mooi'. Ik voel me vaak als die margriet, een relatief gewoon mens die te midden van veel verbluffende schoonheid verdwaald is. Maar ik begin nu langzaam maar zeker te leren dat er verschillende soorten schoonheid zijn en dat innerlijke schoonheid belangrijker is dan uiterlijke schoonheid.

Op school zat ik een keer tussen de middag te eten en me op mijn volgende vak voor te bereiden toen ik een groepje in de buurt hoorde praten en lachen. Een van de jonge vrouwen trok vooral mijn aandacht. Ze was lang, ze had prachtig zwart haar, een donkere huid en hoge jukbeenderen. Haar uiterlijk was niets vergeleken met mijn bleke gezicht met sproeten en mijn rode haar. Ze was een van de mooiste mensen die ik ooit had gezien.

Na een aantal minuten stond het groepje op en liep weg. Maar de jonge vrouw die ik had bewonderd, bleef staan. Ik schaamde me een beetje omdat ik dacht dat ze mij naar haar had zien staren. Toen gebeurde er iets bijzonders.

'Neem me niet kwalijk', zei ze, 'ik wil alleen maar even zeggen hoe mooi je bent.'

Na een korte stilte begon ik te lachen. 'Dat vond ik nou van *jou*.'

Toen ze weg was, bleef ik over het gebeurde nadenken. We vonden onze verschillen mooi. Op dat moment besefte ik dat er niet één enkele schoonheidsnorm bestaat.

Ik heb sindsdien nagedacht over de manier waarop onze hemelse Vader naar ons kijkt. Ik denk dat we in zijn ogen allemaal mooi zijn, omdat we zijn kinderen zijn. En dat goddelijk geboorterecht is belangrijker dan uiterlijke schoonheid.

Onze hemelse Vader bekommert zich niet om de schoonheid van ons haar of onze huid — maar Hij bekommert zich om ons hart. Als we ernaar streven om een 'grote verandering in [ons] hart' te ondergaan, kunnen we gezegend worden met 'zijn beeld in [ons] gelaat' (Alma 5:14). Door deze uitstraling van ons innerlijk zijn we pas echt mooi. ■

Rosalyn Collings is lid van de wijk State College, in de ring Altoona (Pennsylvania).

ACHTERGROND: FOTOGRAAF: GRANT HEATON

Toen de Atheners beseften dat de boodschap van de apostel Paulus van godsdienstige aard was, begonnen sommigen hem te bespotten en bleven anderen beleefd ongeïnteresseerd. Door hun reacties zagen zij het doel voorbij.

Het doel niet uit het oog verliezen

Als we ons op de levensbeschouwingen van de mens concentreren, ons op 'evangeliestokpaardjes' richten en regels boven leerstellingen verkiezen, kunnen we ons doel uit het oog verliezen.

OUDERLING QUENTIN L. COOK
van de Zeventig

We leven in een wereld die voortdurend op zoek is naar het laatste nieuwtje, de opwinding, de modegril, alles wat 'nieuw' is, om het dan meteen wereldwijd te publiceren. Film, televisie en andere media besteden veel aandacht aan heldhaftige daden, gestoord gedrag, conflicten en seksualiteit, in plaats van aan de rustige, dagelijkse daden van opoffering, dienstbetoon en liefde, die zo'n belangrijk deel van de boodschap en het voorbeeld van de Heiland uitmaken. Door de wilde jacht op alles wat nieuw is, wordt de waarheid vaak vertrapt.

In het zeventiende hoofdstuk van Handelingen staat een verslag van het bezoek van de apostel Paulus aan Athene. Athene had een lange periode van verval achter de rug, maar was nog trots op haar filosofische tradities. In het verslag worden de stoïcijnse en epicuristische wijsgeren genoemd. Hun filosofieën overheersten in die tijd. De stoïcijnse wijsgeren geloofden dat deugdzaamheid het hoogste goed was, en de epicuristische wijsgeren geloofden dat genot het hoogste goed was. Veel stoïcijnse wijsgeren waren hoogmoedig geworden en gebruikten hun filosofieën als een 'dekmantel voor (...) ambitie en ongerechtigheid'. Veel epicuristen waren hedonist geworden en hadden als motto: 'Laten we eten en drinken, want morgen sterven we.'[1]

Paulus werd uitgenodigd om deze moeilijke groep mensen toe te spreken. In Handelingen 17:21 staat: 'Alle Atheners nu en de vreemdelingen, die zich daar ophielden, hadden voor niets anders tijd over dan om *iets nieuws* te zeggen of te horen' (cursivering toegevoegd).

Paulus probeerde hun aandacht te krijgen door over een altaar te beginnen met de inscriptie: 'Aan een onbekende God'. Maar zijn werkelijke boodschap was de opstanding van Jezus Christus. Toen de menigte de godsdienstige aard van zijn boodschap doorhad, begonnen sommigen hem te bespotten, terwijl anderen, die even weinig interesse hadden maar misschien beleefder

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

waren, zeiden: 'Wij zullen u hierover nog wel eens horen' (Handelingen 17:32).

De reactie van deze Atheners leek op die van de mensen die eerder door de profeet Jakob werden beschreven: 'Maar ziet, de Joden waren een hardnekkig volk; zij verachtten het duidelijke woord en doodden de profeten; en zij trachtten te vinden, wat zij niet konden verstaan. Daarom, wegens hun blindheid — welke blindheid ontstond, doordat zij *het doel voorbij zagen* — moeten zij wel vallen; want God heeft hun zijn duidelijkheid ontnomen en hun vele dingen gegeven, die zij niet kunnen verstaan, omdat zij het verlangden. En omdat zij het verlangden, heeft God het gedaan om hen te laten struikelen' (Jakob 4:14; cursivering toegevoegd).

Als we het doel uit het oog verliezen, verliezen we Christus uit het oog, de enige naam onder de hemel waardoor we verlost kunnen worden.

Tegenwoordig hebben sommigen van ons de neiging om het doel uit het oog te verliezen in plaats van ons getuigenis op evangeliebeginselen te baseren. Dat doen we als we de waarheid van het evangelie vervangen door levensbeschouwingen van mensen, als we te fanatiek in het evangelie zijn, als we ten koste van dagelijkse toewijding op zoek gaan naar heldhaftige daden, of als we regels boven leerstellingen verkiezen. Als we dergelijk gedrag uit de weg gaan zullen we de theologische blindheid en het gestruikel die Jakob beschreef, kunnen vermijden.

De levensbeschouwingen van de mens door de waarheid van het evangelie vervangen

Sommige mensen lijken zich voor de eenvoud van de boodschap van de Heiland te schamen. Ze willen de waarheid ingewikkeld en ondoorzichtig maken, zodat die er intellectueler uitziet en beter bij het gangbare academische trends aansluit. De afval is gedeeltelijk door dit probleem veroorzaakt. De christenen vanouds namen de Griekse filosofische tradities over en probeerden hun eigen geloofsovertuiging met de bestaande cultuur in overeenstemming te brengen. De historicus Will Durant heeft geschreven: 'Het christendom heeft het heidendom niet vernietigd; het heeft het overgenomen. De tanende Griekse cultuur vond nieuw leven bij hen die er gedeelten van overnamen.'[2]

Sommigen probeerden in hun geestelijke onvolwassenheid ontwikkeld en intellectueel over te komen. In plaats van openbaring te aanvaarden, probeerden ze die te ontleden en er dimensies en andere betekenissen aan toe te voegen, waardoor de prachtige waarheid werd vervormd. Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De Joden (...) verwierpen het evangelie, onder meer omdat het niet genoeg intellectuele fraaiheid bevatte.'[3] Wij verliezen het doel uit het oog als we de eenvoudige waarheden van het evangelie niet aanvaarden.

Fanatisme in het evangelie

Als we ons op bepaalde evangeliebeginselen concentreren of 'evangeliestokpaardjes' hebben, is dat ook een teken van geestelijke onvolwassenheid en soms afvalligheid. Bijna iedere deugd waar bovenmatig aandacht aan wordt besteed, kan een ondeugd worden.

Bepaalde leden hebben aan verschillende leerstellingen willen toevoegen. Als voorbeeld noem ik iemand die iets aan het woord van wijsheid wil toevoegen dat niet door de algemene autoriteiten is goedgekeurd en anderen aanmoedigt om deze interpretaties te aanvaarden. Als we van een gezondheidswet of enig ander beginsel een vorm van godsdienstig fanatisme maken, verliezen we het doel uit het oog.

Sommige mensen zonder bevoegdheid willen uit naam van de algemene autoriteiten spreken. Zij beweren dat hun boodschap het 'vaste voedsel' bevat dat de algemene autoriteiten zouden willen verkondigen als ze niet verplicht waren om alleen de 'melk' te behandelen. Anderen willen de algemene autoriteiten raad geven en uiten kritiek op alle leringen die niet in overeenstemming zijn met hun mening.

De Heer heeft over belangrijke leerstellingen gezegd: 'Een ieder, die meer of minder dan dit verkondigt, is niet van Mij' (LV 10:68); en 'Hetgeen meer of minder dan dit is, komt van de boze' (LV 124:120). We verliezen het doel uit het oog als we één beginsel, hoe belangrijk ook, zodanig verheffen dat onze toewijding aan even belangrijke beginselen in het geding komt, of als we een standpunt innemen dat in strijd is met de leringen van de algemene autoriteiten.

Heldhaftige daden als vervanging van dagelijkse toewijding

Tijdens een lezing op de Brigham Young University heeft James S. Jardine, voormalig voorzitter van de raad van bestuur van de University of Utah, gezegd dat hij, toen hij student was, dacht dat 'de toewijding van [zijn] leven een

HARRY ANDERSON, *JEZUS CHRISTUS*

grote, heldhaftige daad was' maar dat hij later begon te beseffen dat 'toewijding een levenslang, dagelijks proces is.'[4]

Toen ik jong was, wilde ik mezelf ook door een of andere heldhaftige daad bewijzen. Mijn overgrootvader, David Patten Kimball, was een van de jongemannen die het handkarrenkonvooi Martin over de rivier Sweetwater had geholpen. Dat klonk als de soort toewijding waarnaar ik op zoek was. Toen ik later mijn grootvader Crozier Kimball bezocht, legde hij uit dat toen president Brigham Young deze jongemannen op pad stuurde, hij hun de instructies gaf om al het mogelijke te doen om het handkarrenkonvooi te redden. Hun toewijding was 'de profeet volgen'. Mijn grootvader vertelde me dat voortdurende, getrouwe toewijding aan onze taak of aan een beginsel zeer bewonderenswaardig is. Hoe heldhaftig David Patten Kimball deze pioniers ook had geholpen, tegenwoordig kan het misschien even heldhaftig zijn om de profeet te volgen door geen onzedelijke films te kijken of geen grove taal te gebruiken.

Mijn zendingspresident heeft dit alles in perspectief geplaatst en gezegd dat we soms, door onze pogingen om een heldhaftige daad te verrichten, ons doel uit het oog kunnen verliezen. Hij las een prachtig gedicht voor, waarin onder andere stond:

O, we kunnen heldhaftige hoogten bereiken
Door een enorme krachtsinspanning.
We kunnen de witste lichten
Van de hemel wel een uur weerstaan.
Maar de dagelijkse sleur is moeilijker,
Glimlachen als beproevingen aan ons knagen,
Niet mopperen — en niet treuzelen.
We bewijzen onze grootheid door
iedere dag het eeuwig alledaagse te vervullen.[5]

Sommige leden beweren dat zij zich best met enthousiasme aan een belangrijke taak willen toewijden, maar zij vinden huisonderwijs of huisbezoek niet belangrijk of heldhaftig genoeg.

God gebruikt ons 'niet naar onze werken, maar naar zijn eigen voornemen' (2 Timoteüs 1:9). Als onze toewijding voorwaardelijk is of geen dagelijkse plichtsbetrachting inhoudt, gaan we aan ons doel voorbij.

Regels boven leerstellingen verheffen

De Heiland maakte zich zorgen toen anderen de regels boven de leer verhieven. In Matteüs 23:23–24 staat: 'Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij geeft tienden van de munt, de dille en de komijn en gij

hebt het gewichtigste van de wet verwaarloosd: het oordeel en de barmhartigheid en de trouw. Dit moest men doen en het andere niet nalaten.'

Ouderling Bruce R. McConkie (1915–1985) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat de leringen van Jakob omtrent het doel dat we uit het oog kunnen verliezen op de Joden in de tijd van Jezus betrekking had:

'Zij namen de duidelijke en eenvoudige beginselen van de zuivere godsdienst en voegden daar hun eigen interpretaties aan toe; zij verfraaiden ze met toegevoegde ceremoniën en verrichtingen. Zij maakten van een gelukkige, vreugdevolle manier van aanbidding een beperkend, neerslachtig systeem van ceremoniën en verrichtingen. De levende geest van de wet van de Heer werd in hun handen de dode letter van het Joodse ritualisme.'[6]

De leer geeft meestal een antwoord op de vraag 'waarom?' Beginselen zijn meestal een antwoord op de vraag 'wat?' Als we nadruk leggen op *hoe* we iets moeten doen, zonder te verwijzen naar *waarom* we dat doen en *wat* we doen, lopen we het risico ons doel uit het oog te verliezen. We lopen dan minstens in de val die Paulus aan de Korintiërs beschreef: 'Want de letter doodt, maar de Geest maakt levend' (2 Korintiërs 3:6).

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft de manier waarop wij onze diakenen van de Äaronische priesterschap de leerstellingen en beginselen van de avondmaalsdienst bijbrengen, als voorbeeld gebruikt. Zij moeten begrijpen dat de regels die zij volgen (waar mogelijk een wit overhemd en een stropdas dragen en het avondmaal op gepaste wijze ronddienen) dienen ter ondersteuning van wat de Heer van ons tijdens een avondmaalsdienst verwacht (onze verbonden hernieuwen en de verzoening op eerbiedige wijze gedenken).[7] Op veel gebieden worden we uitsluitend door leerstellingen en beginselen geleid, niet door regels. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf.'[8] Wij zijn de Heer verantwoording verschuldigd voor de manier waarop we in dergelijke situaties reageren.

Zij die gehoorzaam zijn aan regels zonder rekening te houden met de leerstellingen en beginselen, lopen veel kans om het doel uit het oog te verliezen. Even gevaarlijk zijn zij die volledig door regels beheerst worden en daarom minder gewillig zijn om veranderingen door hedendaagse openbaring te aanvaarden.

Een van de grote moeilijkheden van dit leven is Christus te aanvaarden voor wie Hij werkelijk is: de herrezen Heiland van de wereld, onze Verlosser, onze Heer en Meester.

Christus is ons doel

Als we het doel uit het oog verliezen, verliezen we Christus uit het oog, de enige naam onder de hemel waardoor we verlost kunnen worden. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Jakob zag dat de Joden hun doel uit het oog zouden verliezen en zouden struikelen tijdens hun zoektocht naar de Heilige Israëls, Gods eigen Zoon, die als Jezus Christus bekend zou staan: "Omdat de Joden struikelen, zullen zij de rots verwerpen waarop zij een stevig fundament hadden kunnen bouwen."'[9]

Een van de grote tragedies van onze tijd is het feit dat veel zogenaamde christelijke geleerden de goddelijke aard van Jezus Christus niet willen accepteren. Voor sommigen is Hij slechts een groot leermeester. Dit is het ultieme voorbeeld van het doel uit het oog verliezen. Dat is in de tijd van Jakob gebeurd, dat is in het midden des tijds gebeurd toen de Heiland op aarde was, en dat gebeurt in onze tijd, nu het evangelie op aarde hersteld is, evenzeer.

Een van de grote moeilijkheden van dit leven is Christus te aanvaarden voor wie Hij werkelijk is: de herrezen Heiland van de wereld, onze Verlosser, onze Heer en Meester, onze Voorspraak bij de Vader. Als Hij het fundament is van alles wat wij doen en zijn, vermijden we de theologische blindheid die ontstaat als wij ons doel uit het oog verliezen, en oogsten we de prachtige zegeningen die Hij ons heeft beloofd. Tegen hen die Hem volgen zegt Hij: 'Kom tot Mij, gij gezegende, er is een plaats voor u bereid in de woningen mijns Vaders' (Enos 1:27). ■

NOTEN

1. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), blz. 386–387.
2. *Caesar and Christ* (1944), blz. 595; geciteerd in Neal A. Maxwell, *Lord, Increase Our Faith* (1994), blz. 23.
3. *Lord, Increase Our Faith,* blz. 47.
4. *On Becoming a Disciple Scholar: Lectures Presented at the Brigham Young University Honors Program Discipline and Discipleship Lecture Series,* onder redactie van Henry B. Eyring (1995), blz. 78.
5. Edmund Vance Cooke, 'The Eternal Everyday', *Impertinent Poems* (1907), blz. 21.
6. *The Mortal Messiah,* 4 delen (1979–1981), deel 1, blz. 238.
7. Zie 'De Äaronische priesterschap en het avondmaal', *De Ster*, januari 1999, blz. 43–46.
8. Geciteerd door John Taylor in *Millennial Star,* 15 november 1851, blz. 339.
9. *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), blz. 72.

Bladzijde 25 van de *Liahona* volgt op 'Kerknieuws' en *De Kindervriend*.

PRESIDENT HINCKLEY WIJDT GEBOUWEN IN EN BEZOEKT LEDEN

Als onderdeel van zijn drukke reisschema heeft president Gordon B. Hinckley in Pennsylvania en Utah leden bezocht en de inwijding van nieuwe gebouwen bijgewoond – waarvan een naar hem is vernoemd.

HET 'GORDON B. HINCKLEY'-GEBOUW

President Hinckley stond – in zijn eigen woorden – 'perplex' toen hij de aanbeveling zag om een gebouw van de Brigham Young University–Idaho naar hem te vernoemen. Maar nederig aanvaardde hij de eer om op 22 oktober 2002 de inwijding van het gebouw in Rexburg bij te wonen.

'De naam van dit gebouw zal een voortdurende herinnering voor mij zijn om zo te leven dat ik uw vertrouwen waard ben, en een herinnering voor mijn nageslacht dat iemand hun voorouder heeft geëerd en daarmee een heilige taak op de schouders heeft gelegd van hen die zijn naam dragen', zei president Hinckley tijdens de inwijdingsdienst van het nieuwe 'Gordon B. Hinckley'-gebouw.

Het was een passend eerbetoon aan de president van de kerk, die een belangrijke rol heeft gespeeld in de recente overgang van Ricks College van een tweejarige opleiding naar een volledige vierjarige universitaire opleiding.

FOTOGRAAF: MICHAEL LEWIS/BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY–IDAHO

President Thomas S. Monson noemde President Hinckley 'een man van geloof' en 'een man van God' tijdens de inwijding van het 'Gordon B. Hinckley'-gebouw.

FOTOGRAAF: MICHAEL LEWIS/BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY–IDAHO

President Gordon B. Hinckley zwaait naar studenten en gasten na de inwijding van een gebouw van de Brigham Young University–Idaho dat naar hem vernoemd is.

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, zei: 'Ze passen goed bij elkaar, want president Hinckley is een man van gebed, een man van vasten, een man van geloof, een man van wetenschap, een man van heerlijkheid, een man van orde, een man van God. Ook hij heeft zijn lange en vruchtbare leven aan het goede toegewijd, en God is zeker bij hem.'

President Monson was de hoofdspreker tijdens de inwijdingsdienst en sprak het inwijdingsgebed uit. Ook aanwezig waren zuster Marjorie Hinckley, de vrouw van president Hinckley, en leden van de familie Hinckley; ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen, commissaris van onderwijs in de kerk en voormalig president van Ricks College; en leden van het presidium van het gebied Idaho.

Het gebouw met vijfduizend vierkante meter vloeroppervlak omvat vergaderruimte voor de zondagse diensten, kantoren voor leden van de faculteit en collegezalen.

INSTITUUTSGEBOUW IN SALT LAKE CITY

Geen enkele opleiding kan als volledig worden beschouwd zonder aandacht voor geestelijke zaken, zei president Hinckley tijdens de inwijding van een nieuw instituutsgebouw voor een kleine zesduizend studenten in Salt Lake City.

'Het is belangrijk dat wij onszelf bekwamen om de kost te verdienen en een bijdrage te leveren aan de maatschappij waarin we leven', zei president Hinckley in oktober 2002 tegen de grote groep aanwezigen tijdens de inwijding van het gebouw. 'Maar we hebben allemaal iets goddelijks in ons. Daarom is het belangrijk dat ook dát aspect van onze aard wordt ontwikkeld en de kans krijgt om tot uiting te komen.'

'Er is hard gewerkt om dit prachtige gebouw te ontwerpen, te bouwen en in te richten', zegt Paul Johnson, bestuurder van de kerkelijke onderwijsinstellingen. 'Het is al die inspanningen meer dan waard als het onderwijs en de activiteiten die hier plaatsvinden, bijdragen aan de ontwikkeling van het geestelijk leven van onze jonge mensen.'

Het nieuwe gebouw, dat hoort bij de nabijgelegen University of Utah, heeft klaslokalen voor de wekelijkse instituutslessen, multifunctionele ruimten voor de activiteiten van de studenten, kapellen voor de zondagsdiensten en kantoren voor de leerkrachten. Verscheidene leiders van de kerk en de universiteit hebben de inwijding bijgewoond, waaronder de ouderlingen L. Tom Perry en Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen, H. David Burton, presiderende bisschop, en Bernie Machen, rector magnificus van de universiteit. President Hinckley sprak het inwijdingsgebed uit.

FOTOGRAAF: SCOTT G. WINTERTON

Het onlangs ingewijde instituutsgebouw in Salt Lake City is bestemd voor zo'n zesduizend jongvolwassenen in het gebied Salt Lake City.

'Dit nieuwe instituutsgebouw is meer dan een mooi en functioneel pand. Het is een gebouw voor onderwijs, gezelligheid en dienstbaarheid', zei ouderling Eyring. 'De invloed van wat er in dit gebouw gebeurt, zal dit gebouw vele malen overleven in het leven van de studenten en hun gezinsleden.'

'Nergens op de campus kun je hetzelfde gevoel krijgen als op het instituut', zegt Jenny Gill, studente aan het instituut in Salt Lake City. Over de hele wereld staan er nu zo'n 350 duizend studenten bij het instituut ingeschreven.

INWIJDING VAN HUNTSMAN HALL

President Hinckley, Dick Cheney, vice-president van de Verenigde Staten, en andere leiders uit de kerk en het onderwijs, hebben op 25 oktober 2002 een inwijdingsdienst bijgewoond van een universiteitsgebouw dat vernoemd is naar ouderling Jon M. Huntsman, een van de gebiedszeventigen.

Het gebouw van acht verdiepingen, op de campus van de University of Pennsylvania, maakt deel uit van de Wharton School of Business en is Huntsman Hall genoemd, als eerbetoon aan de filantropische bijdragen die ouderling Huntsman zijn hele leven heeft geleverd.

Ouderling Huntsman studeerde in 1959 af aan de Wharton School, en dertig jaar geleden begon hij een bedrijfje dat verpakkingen voor hamburgers maakte. Sindsdien is de Huntsman Corporation uitgegroeid tot de grootste particuliere onderneming op het gebied van petrochemicaliën en kunststoffen in de hele wereld.

Maar zijn succes in de zakenwereld is slechts de helft van het verhaal, zei

president Hinckley tijdens de ceremonie. Hij vertelde dat ouderling Huntsman als voorzitter van de studentenraad op de Palo Alto High School in Californië met het weinige geld dat hij verdiende stropdassen kocht als huldeblijk voor de conciërges van de school. Hij vertelde dat de jonge Jon Huntsman een zieke jongen die niet lang meer te leven had alleen zag eten in de kantine van de school. Hij 'liep weg bij zijn vrienden en ging bij de jongen zitten. Zijn vrienden volgden hem, en de zieke jongen was al snel een populaire jongeman, waardoor de laatste dagen van zijn leven werden opgevrolijkt.'

President Hinckley vertelde ook een verhaal uit de tijd dat broeder en zuster Huntsman pasgetrouwd waren en niet veel geld hadden. Zuster Huntsman merkte dat er iedere maand vijftig dollar uit hun begroting ontbrak. Toen ze vroeg waar dat geld bleef, ging haar man daar niet op in.

President Hinckley zei: 'Op een zondag zei een weduwe, die alleen in het onderhoud van haar gezin moest voorzien, in de kerk met tranen in haar ogen dat zij iedere maand vijftig dollar in haar brievenbus vond en dat ze geen idee had waar dat geld vandaan kwam. Voor haar was die vijftig dollar het verschil tussen overleven en een ramp.'

'Hij is geen filantroop geworden toen hij rijk werd', zei president Hinckley. 'Ook toen hij zelf arm was, gaf hij met gulle hand.'

Vice-president Cheney zei: 'Mijn grootste hoop voor dit gebouw is dat iedereen die naar binnen gaat, iets zal weten over de man naar wie het vernoemd is, over zijn zinvolle en doelgerichte leven, en over de normen die hij naleefde.'

BIJEENKOMST IN PENNSYLVANIA

In oktober 2002 sprak president Hinckley zo'n vijfduizend mensen in Philadelphia toe. Hij moedigde de leden aan om het evangelie na te leven. Hij werd vergezeld door ouderling David B. Haight en ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Tijdens de bijeenkomst vroeg president Hinckley: 'Kan iemand eraan twijfelen dat door de herstelling van het evangelie het geloof op aarde is

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET KANTOOR VAN DE PRESIDENT

Een gezin in Pennsylvania woont de bijeenkomst bij waarin president Hinckley de leden aanmoedigt om het evangelie te verkondigen.

toegenomen? Broeders en zusters, uw aanwezigheid vanavond is een indicatie van uw geloof, van uw gewilligheid om de verbonden na te leven die u hebt gesloten, om in overeenstemming met het evangelie van Jezus Christus te leven, om in geloof, rechtschapenheid en waarheid voor Hem te leven. Wat een last, wat een verantwoordelijkheid, maar wat een waardevolle en onbetaalbare mogelijkheid.'

President Hinckley merkte verder op: 'Door het geloof van de leden staat de kerk er goed voor en is zij over de hele wereld verbreid. Momenteel zijn er meer heiligen der laatste dagen buiten de Verenigde Staten dan in de Verenigde Staten. (...) Dat is al opmerkelijk, maar nog niet genoeg. Wij kunnen nog zoveel meer doen.'

De president van de kerk vroeg zich af 'waarom we zo aarzelen' om met onze vrienden over het evangelie te praten. 'Ik weet niet waarom we zo bang zijn', zei hij. 'Ik weet niet waarom we zo traag zijn. We vinden het niet leuk. Waarom? Het is het belangrijkste op aarde. U weet wat u hebt. (...) Wilt u niet dat een ander dat ook heeft? Ik weet zeker van wel. Laten we openhartig zijn (...) en met onze vrienden over het evangelie praten. Laten we neerknielen en de Heer smeken om ons te helpen iemand te vinden. We weten nooit wie we zullen raken. Dat kunnen we alleen als we het proberen.'

BIJEENKOMST IN UTAH

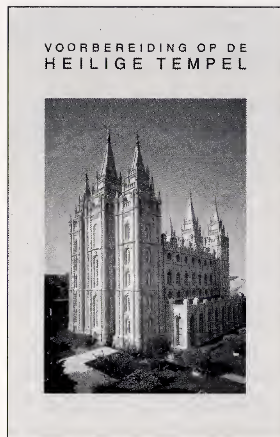
President Hinckley gebruikte een zeldzame vrije zondag om in oktober 2002 een ringconferentie in Park City te bezoeken. Tijdens zijn korte toespraak moedigde hij de leden aan om naar hun patriarchale zegen te leven.

'Denk hier eens over na', zei president Hinckley. 'We hebben het over een man die eigenlijk is geroepen en aangesteld om te zegenen en te ordenen. Hij is als een profeet voor het individu. (...) Alle leden van de kerk die de gedragsnormen naleven, mogen hem zijn handen op hun hoofd laten leggen om een zegen van hem te ontvangen.'

'U hebt een patriarch in uw midden die is gekozen, geroepen en aangesteld om u tot zegen te zijn, broeders en zusters', ging president Hinckley verder. 'En als u nog geen patriarchale zegen hebt ontvangen, moedig ik u aan om uw mouwen op te stropen en uw leven op orde te brengen zodat u een patriarchale zegen waardig bent. Ga dan naar uw bisschop, broeders en zusters, zodat u op de juiste wijze een aanbeveling kunt krijgen en een afspraak met [de patriarch] kunt maken. Dan zal hij zijn handen op uw hoofd leggen en u door de macht van de Geest een eigen, prachtige zegen geven.' □

Church News *heeft bijgedragen aan dit artikel.*

Nieuw boekje over voorbereiding op de tempel verkrijgbaar

Het boekje *Voorbereiding op de heilige tempel* is nu verkrijgbaar voor hen die zich voorbereiden om voor het eerst naar de tempel te gaan. De bisschop of gemeentepresident geeft een exemplaar van dit boekje aan leden die een aanbeveling voor hun eigen begiftiging of verzegeling krijgen. Er wordt van de leden verwacht dat zij het boekje aandachtig doorlezen voordat ze een afspraak met de ring- of zendingspresident maken voor een normengesprek.

De leiders van de kerk blijven met nadruk aangeven hoe belangrijk het is dat de leden de gedragsnormen naleven en naar de tempel gaan. 'Ik smeek u, broeders en zusters, om de tempels van de kerk te benutten', zei president Gordon B. Hinckley tijdens de algemene oktoberconferentie in 2002. 'Ga erheen en zet het grote en wonderbare werk voort dat de God des hemels voor ons heeft. (...) En mogen we diezelfde zegeningen daar aanbieden aan vorige generaties.' ('O, dat ik een engel ware, en mijn hartenwens vervuld kreeg', *Liahona*, november 2002, blz. 6.)

Voorbereiding op de heilige tempel (bestelnummer 36793 120) gaat over de heilige aard van de tempel, de verordeningen en verbonden die daar plaatsvinden, de stappen om aan de vereisten voor de tempel te voldoen, en gepaste kleding dragen naar de tempel. Het boekje is in 65 talen verkrijgbaar. □

Orkaan wakkert geest van naastenliefde aan

Jason Swensen

Slechts een maand nadat de orkaan Isidore het schiereiland Yucatán trof, beukte de orkaan Kenna in op de kust van Mexico. Leden van de kerk kwamen bij elkaar voor de opruimwerkzaamheden, en Mexicaanse overheidsfunctionarissen kwamen naar Salt Lake City om hun dank uit te spreken voor de humanitaire hulp

die zij in het moeilijke orkaanseizoen hadden ontvangen.

ORKAAN KENNA

In oktober trof de orkaan Kenna de Mexicaanse kustplaats San Blas hevig. Zware regenval, golven van zes meter hoog en windstoten van 235 kilometer per uur ontwortelden bijna iedere boom in het plattelandsstadje. Daken werden van gebouwen afgerukt en veel huizen liepen waterschade op.

Kerkgebouwen en huizen van leden werden zwaar beschadigd, maar alle leden en zendelingen bleven ongedeerd. Functionarissen van de kerk schrijven dat voornamelijk toe aan het werk van een liefdevolle en doelmatige priesterschapsleider – Alvaro Artigas Azcaño, president van het district Nayarit. Als enige arts in San Blas 'heeft hij dag en nacht heldhaftig werk verricht', zegt Terry J. Spallino, bestuurder materiële zaken in Mexico.

Toen de wind van de orkaan Kenna nog maar net was gaan liggen, ging president Artigas in zijn rol als priesterschapsleider gezinnen in zijn district langs. Hij maakte een lijst van benodigdheden en zorgde voor voedsel en onderdak in zijn huis of praktijk.

President Artigas gebruikte geld dat hij van het gebied Mexico-Noord kreeg om voedsel en medische hulpgoederen te kopen. Zo'n 170 pakketten met hulpgoederen werden snel onder de getroffen leden en anderen verdeeld.

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN DE AFDELING HUMANITAIRE DIENSTEN

Leden van de kerk in Guadalajara (Mexico) bereiden voedselpakketten voor leden in het district Nayarit (Mexico), dat door de orkaan Kenna is getroffen.

Leden en zendelingen uit het district Nayarit en uit andere gebieden in Mexico kwamen om hulp te verlenen. 'De leden hielpen elkaar. Ze kwamen ook naar het kerkgebouw om het water daaruit te verwijderen voor de zondagse bijeenkomsten', zegt president Artigas.

Hoewel veel leden in San Blas hun baan zijn kwijtgeraakt, is president Artigas ervan overtuigd dat het gebied binnen enkele maanden volledig kan herstellen. De watervoorziening en de elektriciteit zijn weer aangesloten, en er zijn op de lange termijn geen gezondheidsproblemen te verwachten.

Toch heeft Kenna veel gevergd van de leden in San Blas. De orkaan heeft ons ook een aantal lessen geleerd, zegt president Artigas. 'Dit is een goed moment voor bezinning geweest, en om te bedenken hoe we een betere toekomst tegemoet kunnen gaan.'

RONDLEIDING IN HET CENTRUM VOOR HUMANITAIRE HULP

Als dank voor de humanitaire hulp van de kerk na de orkaan Kenna en de orkaan Isidore hebben Mexicaanse regeringsfunctionarissen in november het Centrum voor humanitaire hulp van de kerk in Salt Lake City bezocht.

Melba Pria, een contactpersoon van de regering, heeft een rondleiding in het grote centrum van de kerk gehad van Garry Flake, bestuurder humanitaire diensten. Leden uit de Latijns-Amerikaanse gemeenschap in Utah, en de Mexicaanse consul in de staat, Martín Torres, waren ook voor de rondleiding uitgenodigd.

Tijdens de rondleiding legde broeder Flake het wereldwijde bereik van het Centrum voor humanitaire hulp

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN DE AFDELING HUMANITAIRE DIENSTEN

Krachtige winden van de orkaan Kenna hebben het dak van een kerkgebouw in Mexico beschadigd.

van de heiligen der laatste dagen uit – waar de hulpgoederen worden verzameld, gesorteerd, verpakt en naar de getroffen gebieden verstuurd.

'Het was een verrijkende en verhelderende ervaring', zei mevrouw Pria, die voor het eerst in Utah was. 'Dit is een bezoek waar we naar uitgekeken hebben omdat er veel programma's zijn [waarin] we met de humanitaire diensten van de heiligen der laatste dagen samenwerken.'

Mevrouw Pria zei ook dat het bezoek aan het Centrum voor humanitaire hulp belangrijk was omdat het centrum veel met minderheden in het gebied werkt, waaronder veel Mexicaanse staatsburgers. 'Zelfs mensen die geen lid zijn, worden door de kerk geholpen', zei ze. 'Hulp verlenen en [begrijpen] wat armoede betekent (...) zijn erg belangrijk.'

Mevrouw Pria zei ook dat haar regering erg dankbaar is voor de hulp die de leden van de kerk hebben verleend na de orkanen Isidore en Kenna, die Mexico in het najaar troffen. 'Het was een moeilijke tijd', zei ze. ☐

Ontleend aan Church News, *9 november 2002.*

Voor het voetlicht

HEILIGEN IN BURGOS, ISABELA (FILIPIJNEN)

Nenita Y. Ramirez

Voor de heiligen in de ring Burgos (Filipijnen) is het verkondigen van het evangelie als het planten van rijst – het is een onderdeel van hun dagelijks leven geworden.

De gemeenten Burgos, San Pedro, Roxas, Aurora, Caliguian en Tabuk liggen in een uitgestrekt groen gebied ongeveer 420 kilometer ten noorden van Manila. De voornaamste bron van inkomsten in het gebied is landbouw. Deze gebieden vormen de ring Burgos, die in mei 2001 is georganiseerd uit een district dat in de afgelopen drie jaar is verviervoudigd. Zeven wijken en acht gemeenten vormen nu de ring, en de groei is enorm in dit gedeelte van de wijngaard van de Heer.

Veel van die groei komt voort uit het vroegere voorbeeld van Rogelio Sumaoang Martin, president van de ring Burgos. Broeder Martin herinnert zich dat zijn gezin en hij de eerste en enige leden in Burgos waren. Ze gingen in de gemeente Roxas naar de kerk, zo'n twaalf kilometer verderop. Soms hadden ze niet genoeg geld voor de bus. Broeder Martin beloofde de Heer dat hij, als Hij hem net voldoende geld zou geven om 's zondags met zijn gezin naar de kerk en naar de leidersvergaderingen te gaan, actief zou blijven.

Dus ving broeder Martin tussen de oogsten in vogels voor de verkoop en werkte hij op andere boerderijen om voldoende geld voor de bus te verdienen. Er waren ook dagen bij dat hij na een leidersvergadering een fiets moest lenen omdat de laatste bus al weg was. Deze heldhaftige broeder fietste die twaalf kilometer soms in het pikdonker naar huis.

Toen de zendelingen hem in Burgos kwamen bezoeken, dacht broeder Martin dat zijn buren, als hij ze mee naar de kerk zou nemen, uiteindelijk een eigen gebouw zouden krijgen en dat zijn gezin dan niet helemaal meer naar Roxas hoefde te reizen. Met een gevoel van urgentie introduceerde hij de zendelingen bij familieleden en vrienden. Tijdens de eerste bijeenkomst in hun eigen gebouwtje waren er 97 mensen aanwezig, waarvan er slechts dertig lid van de kerk waren. De andere mensen wilden graag meer over het evangelie te weten komen.

Broeder Martin had een vooruitziende blik. En andere mensen ook. Als agrariërs begrijpen zij het beginsel dat zij hun sikkel met al hun macht moeten inslaan om te oogsten wat zij hebben gezaaid. Tijdens hun

FOTO MET TOESTEMMING UIT HET KERKNIEUWS VAN DE FILIPPIJNEN OVERGENOMEN

Voor president Martin en zijn gezin is het zaaien van de zaden van het evangelie net zo vanzelfsprekend als de landbouw.

FOTO MET TOESTEMMING UIT HET KERKNIEUWS VAN DE FILIPPIJNEN OVERGENOMEN

Heiligen in Burgos komen na een bijeenkomst bij elkaar. Zij doen gezamenlijk het werk van de Heer.

dagelijkse werk nemen ze de tekst ter harte waarin staat: 'Het veld is alreeds wit om te oogsten' (LV 4:4). Daarmee wordt het zendingswerk in het web van de maatschappij verweven, net als het zaaien en oogsten van graan. Iemand kan naar de enorme landerijen kijken waarop de heiligen in Burgos werken, en een overvloedige oogst verwachten. En je kunt ook een overeenkomst zien tussen hun werk en de allergrootste oogst – de oogst van zielen.

Als agrariër brengen ze niet al hun dagen op het land door. Hun drukste maanden hebben ze als ze de grond voorbereiden op het zaaien. 'Wij voelen ons gezegend omdat we meer tijd voor het werk van de Heer hebben', zegt Remegio G. Cariaga, bisschop van de wijk Burgos 1, waarmee hij de gevoelens van de heiligen in het gebied weergeeft.

'We hebben dan wel niet de luxe die werknemers in de stad hebben, maar we zijn niet zo aan tijd gebonden', zegt president Martin. 'Als we gezaaid hebben, dan hebben we tijd om voor de Heer te werken. Dat is ons werk.'

Veel middagen worden in kerkgebouwen of in een hut doorgebracht, waar leden onder het genot van wat maïs, rapen of een bakje gedroogde watermeloenpitten bespreken hoe zij aan de groei van de kerk kunnen bijdragen.

De leiders moedigen de leden aan om bij te dragen aan het tot stand brengen van de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens, door het evangelie te verkondigen. (Zie Mozes 1:39.) En de heiligen in Burgos blijven met hun naasten over het evangelie praten. Andere mensen kunnen zich afvragen waar zij de moed en het vertrouwen vandaan halen om de boodschap van het evangelie zo dapper te verkondigen. Maar deze heiligen schamen zich gewoon niet voor het evangelie van Jezus Christus.

. . . .

In het nieuws

RECLAMESPOT ONTVANGT AMERIKAANSE ONDERSCHEIDING

Een reclamespot van LDS Family Services over adoptie heeft op 19 oktober in Los Angeles (Californië) de jaarlijkse Gabriel Award ontvangen. In de reclameboodschap, die door Bonneville Communications is geschreven en geproduceerd, is een gesprek te zien tussen een biologische moeder en de toekomstige adoptieouders van het kind. De spot eindigt met de woorden: 'Ik heb mijn baby niet opgegeven; ik heb haar meer gegeven.'

De Gabriel Award, waarmee in 1965 is begonnen, wordt gesponsord door Unda-USA, de National Catholic Association for Communicators, en is bestemd voor uitmuntende uitzendingen die 'de geest van de mens opbouwen en voeden'.

'Deze onderscheiding en de betekenis ervan zijn een grote eer', zegt Fred Riley, commissaris van LDS Family Services. De onderscheiding wordt ieder jaar slechts voor één spot gegeven.

Deze reclamespot wordt door LDS Family Services uitgezonden om adoptie als een liefdevolle mogelijkheid te bevorderen en waardering te tonen voor de natuurlijke ouder die onzelfzuchtig en moedig voor adoptie kiest.

LDS Family Services heeft sinds het begin van de campagne in 2000

In een reclamespotje van de afdeling Family Services praat een biologische moeder met toekomstige adoptieouders. Het spotje heeft de Gabriel Award gewonnen omdat het 'de menselijke geest' voedt.

zestien Amerikaanse onderscheidingen gewonnen. Bonneville Communications heeft zeven andere Gabriel Awards gewonnen voor reclamespots en voor de korte film *Eeuwig samen*.

KERKGEBOUW ALS ERETEKEN VOOR HISTORISCHE PLEK IN JAPAN

In Japan zijn veel kerkgebouwen voor de meer dan 117 duizend leden, maar het gebouw dat in september 2002 is ingewijd, is een ereteken voor de ruim honderdjarige geschiedenis van de kerk in dat land.

Het gebouw ligt in Yokohama, vlakbij de plek waar de eerste zendelingen in 1901 onderdak vonden. Een paar dagen later liepen de ouderlingen Heber J. Grant (toen lid van het Quorum der Twaalf Apostelen), Louis A. Kelsch, Horace S. Ensign en Alma O. Taylor de korte afstand naar de nabijgelegen heuvel, waar zij neerknielden en een gebed uitspraken om het land toe te wijden aan de prediking van het evangelie.

Tijdens de viering van het honderdjarig bestaan in 2001 is er een gedenkteken van gepolijste steen met een koperen gedenkplaat onthuld onderaan de toren van het huidige gebouw, die *De symbooltoren* wordt genoemd. Het kerkgebouw is in 2002 gebouwd en is het 183ste gebouw in Japan.

Zo'n driehonderd leden en gasten uit de gemeenschap waren er getuige van dat ouderling Donald L. Hallstrom van de Zeventig, president van het gebied Azië-Noord, op 1 september 2002 het gebouw inwijdde. In zijn toespraak uitte hij zijn dankbaarheid dat God de hand heeft gehad in het behouden en voorbereiden van deze plek voor het kerkgebouw.

Het gebouw bevindt zich in een deel van Yokohama dat Yamate genoemd wordt, wat 'hoge plek' betekent. Tegen het einde van de negentiende eeuw was het een woonwijk voor buitenlanders. Hier op het hoge gedeelte Yamate vestigden de eerste christenen in het land scholen, bedrijven en kerken. Ook tegenwoordig is er nog een grote internationale gemeenschap.

Andere sprekers bij de inwijding van het gebouw waren Boyd J. Tuttle, voormalig bisschop van de wijk Yamate; Brent C. Robinson, de huidige bisschop; en Yukio Kumazawa, president van de ring Yokohama. □

Ontleend aan Church News, *26 oktober 2002.*

Het kerkgebouw van de wijk Yamate heeft *De symbooltoren*, een toren met een gedenkplaat ter ere van de eerste zendelingen in Japan.

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MAART 2003

De Kindervriend

Het pad

Het is niet altijd gemakkelijk om het pad naar geluk te bewandelen. Maar het pad ligt niet verborgen. President Thomas S. Monson heeft duidelijk gezegd waar we het kunnen vinden.

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Een uitspraak uit het prachtige toneelstuk *The King and I [De koning en ik]* is een stimulans voor ons. (...) De koning van Siam lag op sterven. Bij hem is Anna, zijn lerares Engels. Haar zoon vraagt: 'Was hij als koning zo goed als hij had kunnen zijn?'

Anna antwoordde droevig: 'Ik geloof niet dat er ooit een mens als koning zo goed is geweest als hij had kunnen zijn — maar hij heeft echt zijn best gedaan.'[1]

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Geluk is het doel van ons bestaan, en zal uiteindelijk ons deel worden, als wij het pad volgen dat erheen leid, het pad van deugd, oprechtheid, getrouwheid, heiligheid en het onderhouden van al Gods geboden.'[2]

Laten wij die (...) paden bewandelen. De kortste toespraak ter wereld komt daarbij van pas. Die is te vinden op bordjes in parken: 'Blijf op de paden.'

Dat advies werd gevonden en opgevolgd door Joe, aan wie gevraagd was om zes uur's morgens op te staan en een invalide kind naar het ziekenhuis te brengen, tachtig kilometer verderop. Hij wilde dat eigenlijk niet, maar hij wist niet hoe hij eronderuit kon komen. Een vrouw droeg het kind naar de auto en zette het naast hem, door haar tranen heen mompelde ze: 'Dank u wel'. Joe zei dat alles in orde zou komen en reed snel weg.

Een paar kilometer verderop vroeg het kind verlegen: 'U bent toch God?'

'Ik ben bang van niet, jongen', antwoordde Joe.

'Ik dacht dat u God was', zei het kind. 'Ik hoorde mijn moeder bij mijn bed God om hulp bidden, omdat ik naar het ziekenhuis moest om beter te worden en met de andere jongens te kunnen spelen. Werkt u voor God?'

'Soms wel, neem ik aan,' zei Joe, 'maar niet zo vaak. Ik denk dat ik van nu af aan veel meer voor Hem ga werken.'

(...) Zullen jullie dat doen? Zal ik dat doen? Zullen wij dat doen? Ik bid nederig maar oprecht dat wij dat zullen doen. ●

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1999.

NOTEN

1. Richard Rogers en Oscar Hammerstein II (Williamson Music, Inc., 1951).
2. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith (1976), blz. 255–56.

LINKS: FOTOGRAAF: DON BUSATH; *RECHTS:* ILLUSTRATOR: RANDALL J. PIXTON

BLIJF OP DE PADEN

DEUGD OPRECHTHEID GETROUWHEID HEILIGHEID GEHOORZAAMHEID

Ik ben een kind van God

VICKI F. MATSUMORI

'Allen zonen des Allerhoogsten' (Psalmen 82:6).

Noem een paar van je lievelingsliedjes uit het jeugdwerk. Waarom heb je die liedjes uitgekozen? Je vind ze waarschijnlijk leuk omdat ze een leuk wijsje of een belangrijke boodschap hebben.

Een lied dat de meeste kinderen van het jeugdwerk over de hele wereld leuk vinden is 'Ik ben een kind van God'. Het werd in 1957 voor een jeugdwerkconferentie geschreven door zuster Naomi W. Randall en zuster Mildred T. Pettit. Zuster Randall had om hulp gebeden bij het schrijven van de tekst. Ze werd midden in de nacht wakker met de woorden van het lied in haar hoofd. Ze stuurde de woorden naar zuster Pettit. Zuster Pettit bedacht de muziek bij de woorden.

Een aantal jaren later heeft president Spencer W. Kimball een kleine verandering voorgesteld: 'Leer mij al wat ik moet weten' werd 'Leer mij al wat ik moet doen'. Hij zei dat 'weten niet genoeg is. (…) We moeten iets doen.' (Zie 'Pret met lievelingsliedjes', *De Kinderster,* juli 1985, blz. 4.)

Je leert belangrijke waarheden als je dit lied zingt. Je leert dat je echt een kind van God bent. Je leert dat onze hemelse Vader je naar een gezin heeft gestuurd met ouders die je kunnen helpen. En je leert vooral dat je, als je het goede doet, op een dag bij je hemelse Vader kunt terugkeren.

Jezelf in een lijstje

Haal bladzijde 5 uit *De Kindervriend*. Knip langs de dikke, donkere lijn, en plak de rand op stevig papier vast. Vouw aan de onderkant de strook om, als standaard voor je lijstje. Maak versieringen door de voorwerpen uit te knippen — of andere voorwerpen te tekenen — van dingen die je leuk vindt of wilt doen, en plak die op het lijstje. Plak een foto — of een tekening — van jezelf in het midden. Zet het lijstje ergens waar je er steeds aan wordt herinnerd dat je een kind van God bent en met veel talenten bent gezegend.

Ideeën voor de participatieperiode

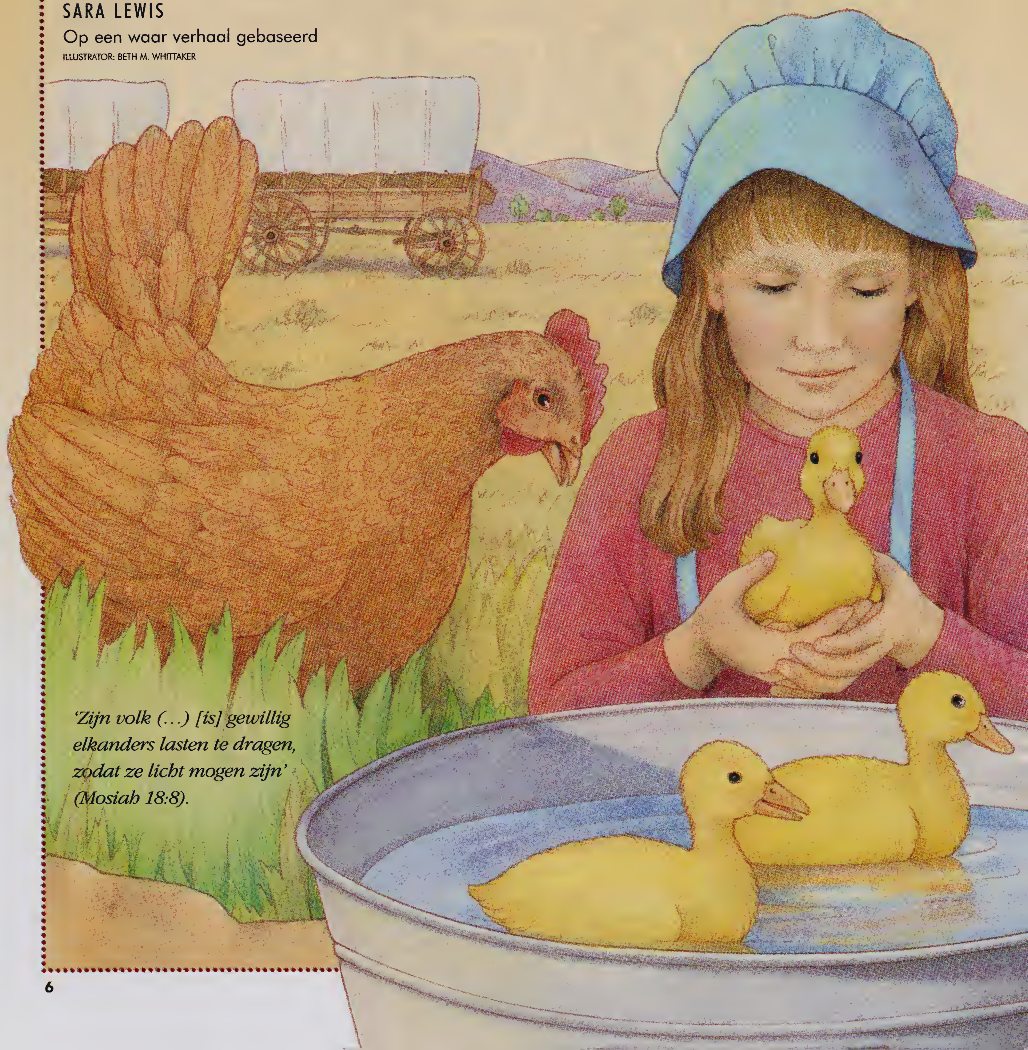
1. Laat foto's zien van een aantal kinderen in uw jeugdwerk. Zeg dat ieder kind anders is — en bijzonder. Getuig dat ieder kind goddelijke eigenschappen heeft. Zet geloofsartikel 7 op het bord en laat de kinderen het uit hun hoofd leren. Laat de kinderen het herhalen; kies dan een kind uit om een of twee woorden uit te vegen. Ga daarmee door tot er geen woorden meer op het bord staan. Bespreek verschillende talenten en eigenschappen, zoals: goed zijn in sport, muziek of tekenen; vriendelijk zijn; aardig zijn. Laat de kinderen in een kring gaan staan. Laat een kind in het midden van de kring staan. Het kind dat in het midden staat, gooit een bonenzakje of een ander voorwerp naar iemand in de cirkel en roept een talent, zoals bijvoorbeeld 'sport' en telt dan snel tot tien. Het kind dat het zakje vangt, moet een sporttalent noemen, zoals bijvoorbeeld 'voetballen' voordat er tot tien is geteld. Als dat niet lukt, gaat dat kind in het midden staan. Zing 'Ik ben een kind van God' (Kinderliedjes, *blz. 2–3).*

2. Laat de kinderen namen noemen van mensen in de Schriften die zij bewonderen, zoals Mozes, Daniël, David, Ester, Paulus, Nephi en Alma. Zet de lijst op het bord. Deel de kinderen op in groepjes en laat ze iemand uit de lijst kiezen om daarover een toneelstukje op te voeren. (Zie Onderwijzen — geen grotere roeping *[1999], blz. 175–176). Laat als de groepjes hun toneelstukjes opvoeren, de andere kinderen dan raden wie er wordt uitgebeeld. Bespreek na ieder toneelstukje de edele en grootse eigenschappen van deze persoon uit de Schriften. Zing liedjes of lofzangen waarin die eigenschappen voorkomen. Lees Abraham 3:22–23. Geef uw getuigenis dat al deze mensen in het voorsterfelijk bestaan al uitverkoren waren. Leg uit dat ieder kind ook al was uitverkoren voordat hij of zij werd geboren. Moedig de kinderen aan om net zo te leven als de edele en grootse mensen in de Schriften.* ●

De kip van oma Emily

SARA LEWIS
Op een waar verhaal gebaseerd
ILLUSTRATOR: BETH M. WHITTAKER

'Zijn volk (…) [is] gewillig elkanders lasten te dragen, zodat ze licht mogen zijn' (Mosiah 18:8).

Rachel rende door de huiskamer, de trap op naar haar slaapkamer. Zij zou met haar beste vriendin, Becca, naar het park gaan om de nieuwe rolschaatsen van Becca te proberen.

Toen Rachel haar eigen rolschaatsen onder het bed vandaan haalde, kwam haar moeder binnen. 'Ik ga een paar uurtjes naar zuster Heaton, en jij moet hier bij David blijven.'

'Maar Becca en ik gaan nu naar het park!'

'Ik vind het vervelend om je plannen in de war te sturen, Rachel, maar zuster Heaton voelt zich nog steeds niet goed na haar operatie en ik heb beloofd vandaag voor haar te zorgen. David zal over een half uurtje wel wakker worden, en dan kunnen jullie met elkaar spelen totdat papa thuiskomt.'

'Maar ik wil niet met David spelen — ik wil naar het park!'

'Dat weet ik, maar vandaag moet je echt thuisblijven en voor je broertje zorgen. Je kunt morgen weer naar het park. Het spijt me, maar zuster Heaton heeft mij echt nodig en ik heb jouw hulp nodig.'

Toen Rachel haar moeder de straat zag uitrijden, was ze zo boos dat ze bijna moest huilen. Waarom moest ze nu voor David zorgen? Het was niet eerlijk dat zij niet in het park mocht spelen omdat haar moeder voor een ander moest zorgen.

Ze belde Becca om het slechte nieuws door te geven. Toen ze ophing, werd er aangebeld. Het was tante Pearl, de jongere zus van mama.

'Hallo, tante Pearl. Mama is er niet.'

'Dat geeft niet. Ik kan toch niet lang blijven. Ik kwam eigenlijk alleen maar even de naaimachine van mama terugbrengen. Die van mij is nu gemaakt, dus ik heb die van haar niet meer nodig. En ik hoopte dat ik even met mijn lievelingsnicht kon kletsen!'

Rachel glimlachte een beetje en probeerde blij te zijn, maar tante Pearl zag dat dat Rachel niet echt lukte.

'Wat is er aan de hand?'

'Nou, ik zou met Becca naar het park gaan, maar mama zei dat ik thuis moest blijven om voor David te zorgen zodat zij een vrouw uit onze wijk kan helpen.'

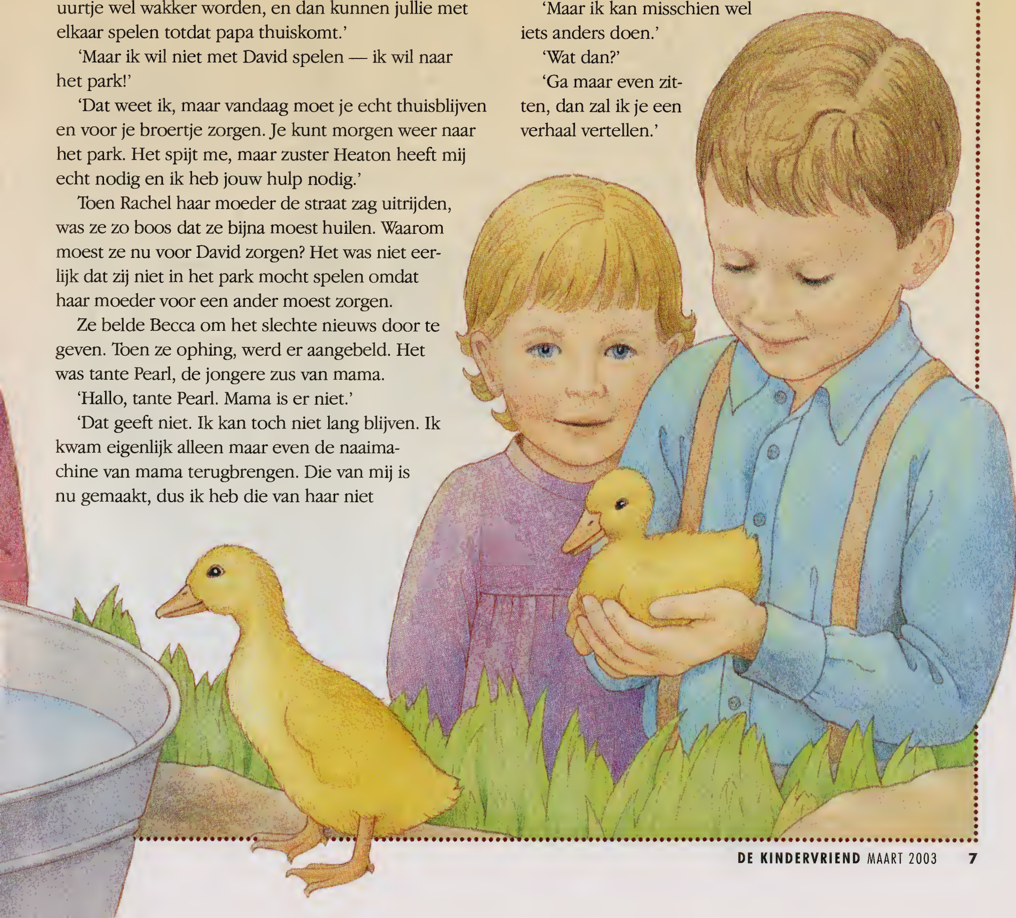
'Dat is jammer. Ik had graag willen blijven zodat jij met je vriendin kon spelen. Maar ik heb een afspraak met de dokter, en die kan ik niet verzetten.'

'O, dat geeft niet. Ik had alleen graag naar het park gegaan.'

'Maar ik kan misschien wel iets anders doen.'

'Wat dan?'

'Ga maar even zitten, dan zal ik je een verhaal vertellen.'

Rachel wist niet of een verhaal wel de oplossing was — een verhaal kon niet voor haar oppassen. Maar tante Pearl wist meestal wel waar ze het over had, dus Rachel ging met haar op de bank zitten.

Tante Pearl begon: 'Toen jouw overgrootmoeder, Emily Burk, uit Nauvoo naar het westen kwam, had ze een oude kip die ze mee wilde nemen. De kip was iets ongewoons aan het doen — ze zat op een nest eendeneieren — en Emily kon haar gewoon niet achterlaten. Dus zette ze een doos in de huifkar voor het nest. Al gauw kwamen de eieren uit en iedere avond als het huifkarrenkonvooi stil hield, vulde Emily een wastobbe met water waarin de eendjes konden zwemmen. Iedereen in het kamp kwam kijken.

'Kijk Rachel, als je lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bent, hoor je anderen te helpen.' Zelfs in het Boek van Mormon staat hoe belangrijk het is om 'elkanders lasten te dragen' [Mosiah 18:8]. Onze hemelse Vader wil dat wij voor de mensen zorgen die niet voor zichzelf kunnen zorgen.'

'Zoals Emily voor de kip zorgde, en de kip voor de eendjes zorgde?'

'En zoals de Heer voor de pioniers zorgde, en nu voor ons zorgt. Hij wil dat wij gelukkig zijn, daarom waakt Hij over ons.'

'Waarom zorgt Hij dan niet voor zuster Heaton, in plaats van mama?

'Zo zorgt Hij ook voor zuster Heaton — door je moeder. Meestal beantwoordt onze hemelse Vader onze gebeden door iemand anders.'

'Dus mama is het antwoord van onze hemelse Vader op de gebeden van zuster Heaton?'

'Waarschijnlijk wel. Je moeder helpt zuster Heaton zodat zij kan rusten en niet aan haar problemen hoeft te denken, net als die eendjes de vermoeide pioniers hielpen om aan het eind van hun lange dag wat plezier te hebben.'

'Maar waarom moet ik oppassen?'

'Dan kan je moeder zuster Heaton helpen. De eendjes hadden de pioniers geen plezier kunnen geven als de kip niet voor hen had gezorgd. Je moeder had zuster Heaton niet kunnen helpen als ze niet zeker wist dat jij goed voor je broertje zou zorgen.'

'Dus, dan help ik zuster Heaton eigenlijk ook?'

'Nou en of.'

'Nou, dan vind ik het niet zo erg om morgen pas naar het park te gaan.'

'Daar ben ik blij om.'

Toen tante Pearl wegging, hoorde Rachel dat David wakker was. Toen ze naar boven liep om hem uit bed te halen, dacht ze nog even na over wat tante Pearl gezegd had. Rachel was nog steeds een beetje teleurgesteld omdat ze niet naar het park kon, maar het was wel een goed gevoel dat onze hemelse Vader voor zuster Heaton kon zorgen omdat zij op David paste. ●

'Houden wij ons aan de geboden en verlenen wij (...) hulp, dan kan de Heer 'zijn Geest overvloediger over [ons] uitstorten' (Mosiah 18:10; zie LV 20:77). De beloning voor gehoorzaamheid en zorg voor anderen is niet alleen de gave van de Heilige Geest, maar ook de bijzondere gaven van de Geest. Paulus verstaat onder de vruchten van de Geest liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. (Zie Galaten 5:22–23.) De Heilige Geest zegent ons met christelijke eigenschappen als wij maar voor anderen zorgen.'

Ouderling Merrill J. Bateman van de Zeventig ('Leven in Christus', *Liahona*, december 1999, blz. 17–18)

RECHTS: ILLUSTRATOR: SCOTT GREER

Toen ik bij mijn hemelse Vader woonde

PAT GRAHAM

Instructies: Kleur alle plaatjes. Vertel dan dit waar gebeurde verhaal. (Zie Abraham 3–5.)

1. Voordat we geboren werden, woonden we bij onze hemelse Vader.

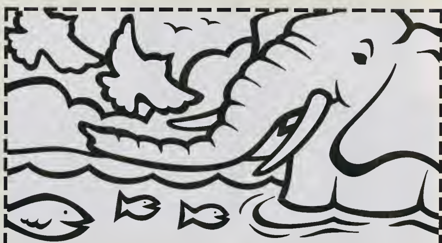
2. Hij vroeg aan Jezus Christus of Hij een wereld voor ons wilde scheppen.

3. Jezus schiep de zon, de maan en de sterren om licht te geven.

4. Jezus maakte een prachtige wereld met bomen en bloemen.

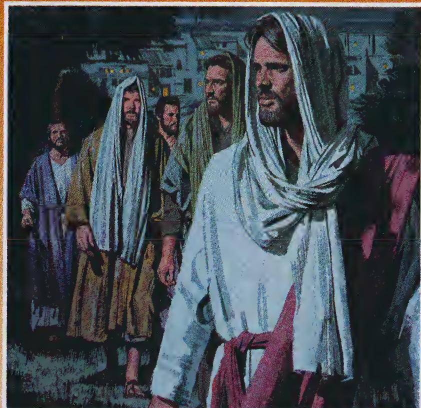

5. Hij schiep vissen, vogels en dieren.

6. Toen bracht Hij Adam en Eva, onze eerste voorouders, op aarde.

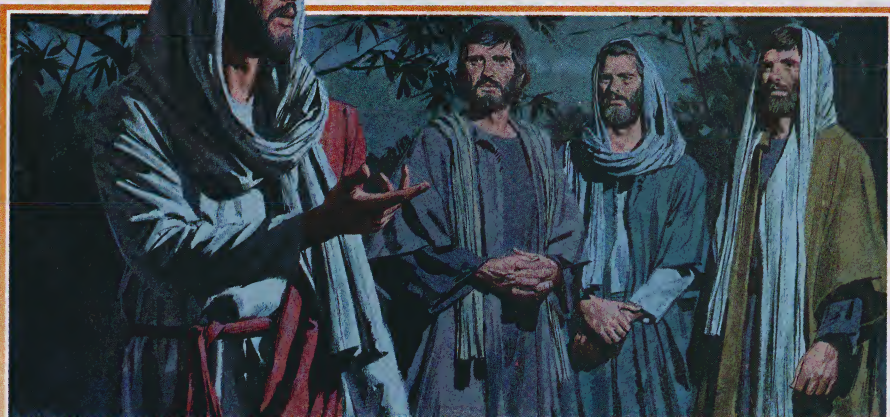
JEZUS LIJDT IN DE HOF VAN GETSEMANE

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

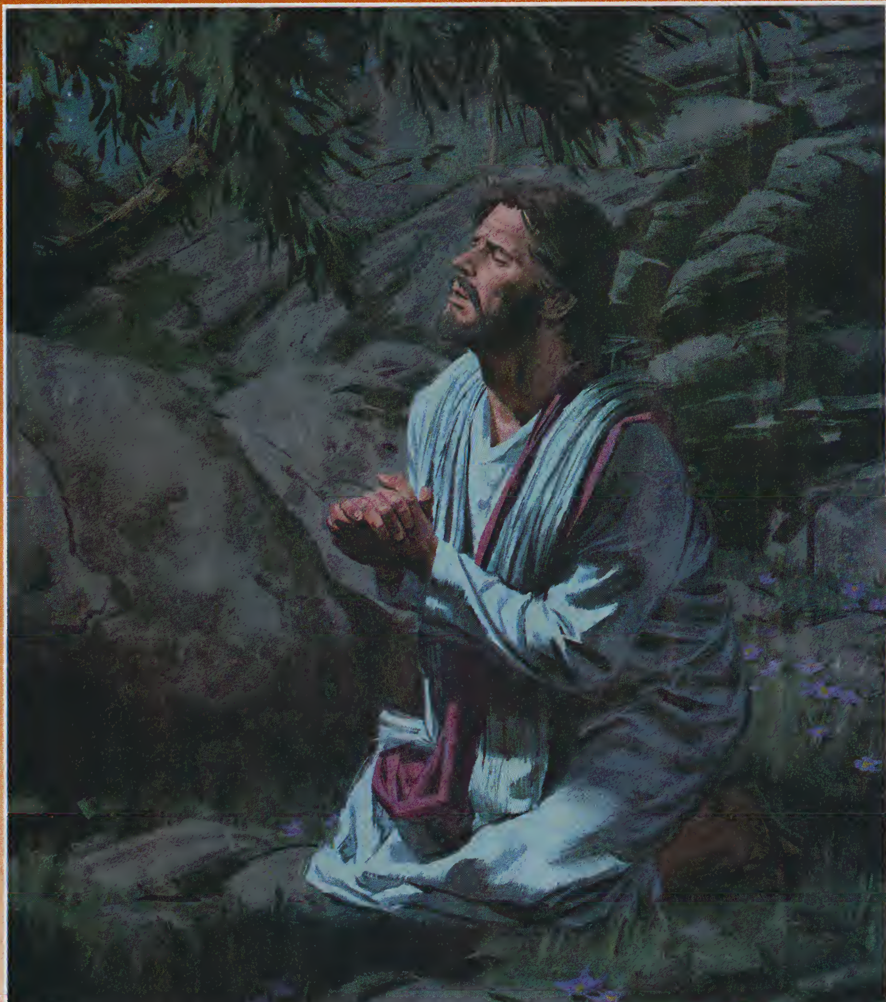
Jezus en de apostelen gingen naar de hof van Getsemane. Judas ging niet met ze mee. Hij ging naar de overpriesters en de Farizeeën om te zeggen waar Jezus was.

Matteüs 26:36; Marcus 14:43; Johannes 18:2–3

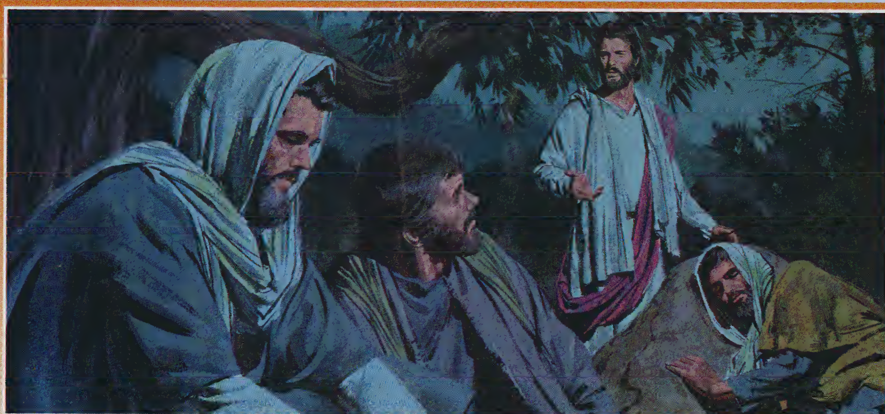
De Heiland vroeg aan Petrus, Jakobus en Johannes om samen met Hem mee de hof in te gaan en op Hem te wachten terwijl Hij verder ging om te bidden.

Matteüs 26:36–38; Marcus 14:33–34

Hij wist dat Hij voor de zonden van alle mensen zou lijden. Hij wilde niet lijden, maar Hij koos ervoor om onze hemelse Vader te gehoorzamen.

Matteüs 26:39–44

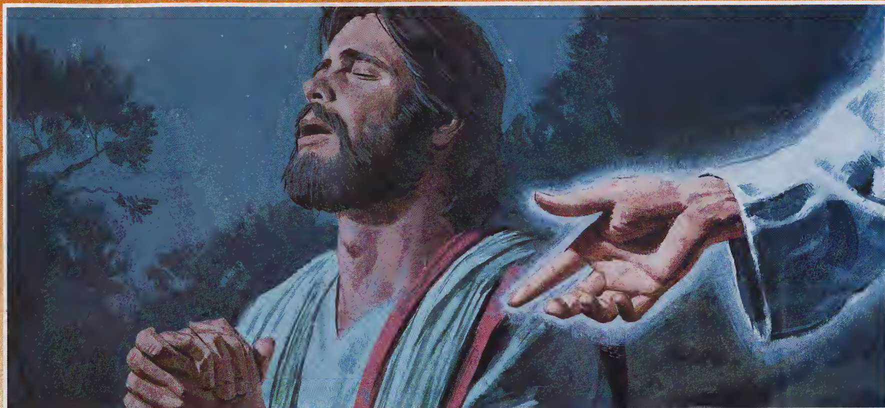
Terwijl Jezus aan het bidden was, vielen Petrus, Jakobus en Johannes in slaap. Jezus zag dat ze sliepen en vroeg of ze wakker wilden blijven.

Matteüs 26:40–41

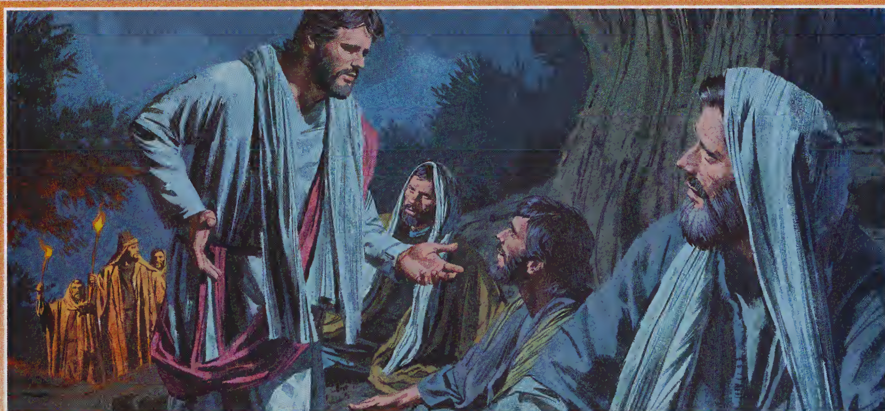
Hij ging opnieuw bidden. Petrus, Jakobus en Johannes wilden wakker blijven. Maar zij waren erg moe en vielen weer in slaap. Jezus zag dat ze weer in slaap waren gevallen. Hij ging weer bidden.

Matteüs 26:42–44

Toen Jezus aan het bidden was, begon Hij te beven. Hij leed zo erg dat er bloed door zijn huid kwam. Hij leed voor de zonden van alle mensen, zodat zij vergeving kunnen ontvangen als zij zich bekeren. Terwijl Hij leed en bad, kwam er een engel om Hem te helpen.

Lucas 22:42–44; LV 19:16–18

Jezus maakte Petrus, Jakobus en Johannes wakker en zei dat Hij verraden zou worden, en dan gedood zou worden door de goddeloze mensen die Hem kwamen halen.

Matteüs 26:45–46

Gedenk

'O, gedenk, mijn zoon, om in uw jeugd wijsheid te leren; ja, leer in uw jeugd de geboden van God te onderhouden' (Alma 37:35).

Uit een interview met ouderling Walter F. González van de Zeventig, momenteel werkzaam in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Noord; door Christine Rappleye.

Ik kom uit Uruguay, waar ik erachter kwam dat het Boek van Mormon waar is. Eerst wist ik het in mijn hart en toen ook met mijn verstand. Toen ik de eerste bladzijden van 1 Nephi las, wist ik dat dit boek bijzonder was. Ik kreeg zulke sterke gevoelens dat ik die niet kon verbergen! Iets zei tegen me dat het waar was. Ik kan getuigen dat het Boek van Mormon de Geest van God uitnodigt — de Heilige Geest.

Als het Boek van Mormon waar is en over Jezus Christus gaat, dan is Joseph Smith een profeet. En als Joseph Smith een profeet is, dan moet de kerk waar zijn. Zo ben ik erachter gekomen dat de kerk waar is.

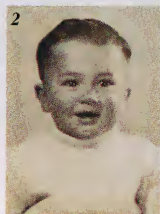
Voordat ik lid van de kerk werd, had ik van mijn ouders goede beginselen geleerd. Sommige waren beginselen van het evangelie, maar mijn ouders wisten niet dat het leringen van de kerk waren. Ik wist wel wat over Jezus Christus, maar ik had nog hoeven weten of ze waar waren. Toen ik op zoek ging naar een antwoord over de kerk, besloot ik voor de eerste keer in mijn leven op mijn knieën te bidden. Dat was anders dan ik daarvoor had gebeden. Er zouden meer mensen op hun knieën moeten gaan om een getuigenis te krijgen.

We moeten geestelijke ervaringen onthouden. Ik probeer mijn eerste ervaring op het gebied van bekering te onthouden en die voor mezelf en mijn familie levend te houden. Ik denk dat het belangrijk is om zulke geestelijke ervaringen te onthouden. Als je ze onthoudt, kun je beter tot het einde toe volharden.

We kunnen veel van het Boek van Mormon leren. Toen Alma als zendeling en vader lesgaf, zei hij dat we het evangelie moeten gedenken. (Zie Alma 37:13). Lehi heeft dat ook gezegd. Hij zei dat we moeten gedenken hoe de Heer hem en zijn familie naar het beloofde land heeft geleid. (Zie 2 Nephi 1:1–5). Ik probeer altijd te denken aan de manier waarop ik me bekeerd heb en hoe ik te weten ben gekomen dat de kerk waar is. Gedenken heeft me altijd geholpen in de dertig jaar dat ik lid van de kerk ben.

1. Ongeveer twee jaar oud.
2. Ongeveer drie jaar oud.
3. Voetballen (rechts) met zijn broer Luis (links); ongeveer tien jaar oud.

We mogen ook niet vergeten dat we een verbond met de Heer hebben gesloten. Wij zijn een verbondsvolk. De tempel is een symbool van die verbonden. Het is heel belangrijk om die verbonden niet als iets vanzelfsprekends te beschouwen. We moeten ze begrijpen en erover nadenken. Daardoor kunnen we ons beter toewijden.

We kunnen ons voorbereiden om verbonden, zoals het doopverbond, te sluiten. We kunnen iedere dag in het Boek van Mormon lezen, iedere dag op onze knieën bidden en iedere week naar de kerk gaan. Als jullie dat doen, bereid je je voor om zelf een verbond na te leven — een verbond als het doopverbond, waardoor je wordt voorbereid om naar de tempel te gaan. Als jullie doen wat er van je verwacht wordt, wat dat ook is, zul je je beter aan je verbonden kunnen houden.

Als een onderzoeker meer over de kerk wil weten,

Ouderling Gonzalez met zijn vrouw, Zulma, en hun gezin.

moedigen de zendelingen hem of haar aan om kleine toezeggingen te doen, zoals bidden, naar de kerk gaan en in de Schriften lezen. Als een onderzoeker dat doet, weten de zendelingen dat hij of zij zich voorbereidt om het doopverbond te sluiten en dat hij een getuigenis krijgt.

Het Boek van Mormon was de sleutel tot mijn bekering. Ik houd zoveel van het Boek van Mormon omdat we Jezus Christus erdoor kunnen leren kennen. We kunnen te weten komen dat Hij de Zoon van God en onze Heiland is. We kunnen ons eigen getuigenis van Hem ontwikkelen. Hij kan werkelijkheid voor ons worden. Hij is echt. Als wij dichter bij Hem komen en onze verbonden naleven, kunnen we ook zijn oprechte liefde voelen. Gedenk Hem en de manier waarop je een getuigenis van Hem hebt ontvangen. ●

Tempelkaarten

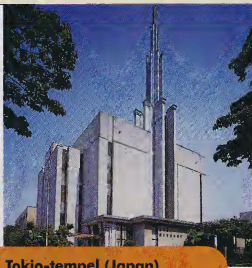
In 2003 zitten er in elke *Kindervriend* tempelkaarten. Haal de kaarten er uit, plak ze op dik papier en knip ze uit. Verzamel de kaarten om er altijd aan te denken hoe belangrijk de tempels zijn.

FOTOGRAAF: LAURENI FOCHETTO

São Paulo-tempel (Brazilië)

Op 30 oktober 1978 door president Spencer W. Kimball ingewijd

Tokio-tempel (Japan)

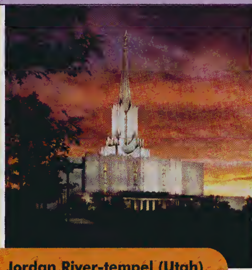
Op 27 oktober 1980 door president Spencer W. Kimball ingewijd

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Seattle-tempel (Washington)

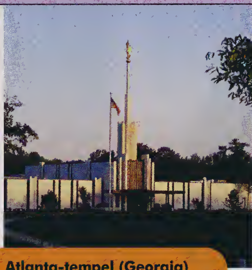
Op 17 november 1980 door president Spencer W. Kimball ingewijd

FOTOGRAAF: STEVE TREGEAGLE

Jordan River-tempel (Utah)

Op 16 november 1981 door president Spencer W. Kimball ingewijd (gebed voorgelezen door president Marion G. Romney)

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Atlanta-tempel (Georgia)

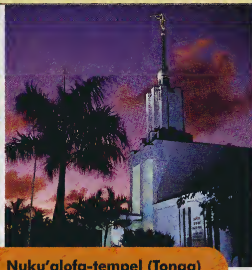
Op 1 juni 1983 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: MICHAEL MCCONKIE

Apia-tempel (Samoa)

Op 5 augustus 1983 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: WILLIAM F. HOLDMAN

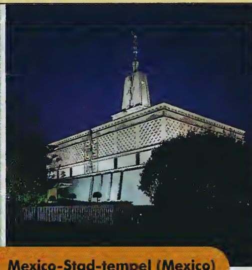
Nuku'alofa-tempel (Tonga)

Op 9 augustus 1983 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

Santiago-tempel (Chili)

Op 15 september 1983 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Mexico-Stad-tempel (Mexico)

Op 2 december 1983 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

Extra ideeën voor de participatieperiode, maart 2003

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. *Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Ik ben een kind van God' op bladzijde 4 en 5 van* De Kindervriend *in deze uitgave.*

1. Bespreek het heilsplan met de kinderen. (Zie *Jeugdwerk* 6, les 1.) Maak woordstroken van de verschillende onderdelen van het plan, of maak kopieën van de poppetjes in les 1 van het lesboek *Jeugdwerk* 6. Hang de woordstroken in willekeurige volgorde in het lokaal op. Laat de kinderen een woordstrook of poppetje uitkiezen en in de juiste volgorde gaan staan. Gebruik eenvoudige kostuums om andere kinderen een moeder, vader en grootouder uit te laten beelden. Zet deze familie voor de woordstrook die het aardse leven voorstelt. Laat een ander kind voor de woordstrook staan die het voorsterfelijk leven voorstelt. Zing 'Lang geleden in de hemel' (*De Kinderster*, april 1999, blz. 5; zie ook *Kinderliedjes*, 144). Bespreek de zegeningen van een aardse familie. Laat het kind van het voorsterfelijk leven naar de familie voor het aardse leven gaan. Laat de moeder een babydekentje om het kind heen slaan als blijk van de liefde van de familie. Zing een lied of een lofzang over het gezin. Leg uit dat we als onderdeel van het plan het aardse leven weer verlaten. Verplaats de grootouder van het aardse leven naar de geestenwereld, en bespreek het verdriet dat een familie heeft als een grootouder niet meer bij hen is, of het rustige gevoel dat zij krijgen als ze weten dat zijn of haar geest verder leeft. Zing een lied of een lofzang over de tempel. Bespreek de rol die de Heiland in het heilsplan speelt. Laat een kind een afbeelding van Jezus Christus voor de woordstrook van de opstanding houden. Zing een lied of een lofzang over Pasen. Bespreek dat een kind zich op het celestiale koninkrijk voorbereidt als hij of zij het goede kiest. Zing 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195). Getuig van uw liefde en waardering voor de Heiland.

2. Zorg ervoor dat de kinderen de eigenschappen begrijpen die zij hebben omdat ze een zoon of dochter van God zijn. Neem twee voorwerpen mee die op elkaar lijken, maar toch anders zijn – zoals twee ballen van verschillend formaat, twee verschillende boeken en twee verschillende schoenen. Neem ook een afbeelding van een kind mee en een afbeelding van onze hemelse Vader en Jezus Christus, zoals een afbeelding van het eerste visioen. Verstop de voorwerpen en de afbeeldingen vóór de participatieperiode ergens in het lokaal. Laat de kinderen om de beurt de voorwerpen en platen opzoeken die bij elkaar horen. Bespreek hoe de ballen, die verschillend van grootte, kleur of doel zijn, toch op elkaar lijken. Ze zijn rond, ze rollen, ze stuiteren enzovoort. Bespreek de andere voorwerpen. Bespreek de verschillen en overeenkomsten tussen de kinderen en onze hemelse Vader en de Heiland. Bespreek een aantal eigenschappen van de Heiland en wat ieder kind kan doen om die eigenschappen te ontwikkelen. Zing liedjes of lofzangen waarin die eigenschappen worden bekrachtigd.

3. Zorg ervoor dat de kinderen begrijpen dat zij als kind van God hun familieleden kunnen helpen als ze een 'opmerkzaam hart hebben' [attent zijn]. Vertel in het kort het verhaal van Salomo, die graag een goede koning wilde zijn en om een opmerkzaam hart vroeg. (Zie 1 Koningen 3:5, 9–12.) Bespreek wat het betekent om een opmerkzaam hart te hebben. Zet op papieren harten een aantal praktijkgevallen (zie *Onderwijzen – geen grotere roeping* [1999], blz. 161–162) van gezinssituaties, zoals (1) een jongere broer die zijn arm bezeert tijdens een ongeluk met jouw brommer. Jij hebt een opmerkzaam hart. Wat kun je doen? (2) Je moeder is laat thuis en moet nog eten koken omdat ze je zus heeft opgehaald. Jij hebt een opmerkzaam hart. Wat kun je doen? (...) Je vriend of vriendin wil met je spelen. Je ziet dat je vader na een dag hard

werken in de tuin bezig is. Jij hebt een opmerkzaam hart. Wat kun je doen? Doe de papieren hartjes in een bakje. Laat de kinderen om de beurt een hart uit het bakje halen en de situatie bespreken. Zing een lied of een lofzang over het gezin. Laat de kinderen waardebonnen maken voor hulp die zij door de week aan gezinsleden kunnen verlenen. De waardebonnen kunnen aan gezinsleden worden gegeven of in een boekje worden gedaan. Vraag de kinderen om ideeën hoe ze zich dienstbaar kunnen maken, zoals een bed opmaken, afwassen, tafeldekken, babysitten, een jonger kind voorlezen, met huiswerk helpen.

4. *Lied:* Vergroot een foto van een gezin. Knip de foto in horizontale stroken. Zet één regel van ieder couplet van 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195) op de achterkant van iedere strook. Sla het refrein over. Leg de stroken in willekeurige volgorde in het lokaal, met de woorden naar boven. Zing het lied en laat de kinderen de gedeelten meezingen die ze kennen. Laat een kind zijn of haar hand opsteken als hij of zij de eerste regel van het lied heeft gevonden. Hang die strook dan op het bord of de muur. Blijf het lied zingen en stop om bepaalde regels of coupletten opnieuw te zingen als de kinderen de woorden niet goed kennen. Laat hen iedere regel van het lied in de juiste volgorde opzoeken. Als de regels in de goede volgorde geplaatst zijn, plakt u ze aan elkaar en draait u het geheel om zodat de foto te zien is. Geef uw getuigenis dat de kinderen inderdaad kinderen van God zijn. Laat kinderen die een andere taal spreken het eerste couplet van 'Ik ben een kind van God' in die taal zingen en het de andere kinderen leren. ☐

De Schriften bestuderen met behulp van e-mail

Gebruikers van e-mail kunnen nu dagelijks een e-mail van de kerk ontvangen met een gedeelte uit het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden, de Parel van grote waarde en het Nieuwe Testament.

Deze gedeelten worden vijf keer per week verstuurd en zijn zo samengesteld dat ieder boek in een jaar tijd volledig gelezen kan worden. Lezers kunnen kiezen welk boek of welke boeken zij willen ontvangen.

Deze boodschappen van de afdeling leerplannen van de kerk worden via LDS-Gems e-mail verzonden. LDS-Gems zijn dagelijkse gratis e-mailboodschappen met inspirerende citaten van kerkleiders en wekelijkse adviezen voor gezinnen en jongeren.

Voor meer informatie, of om u aan te melden, gaat u naar LDS-Gems op de website van de kerk: *http://www.lds.org/gems*.

U kunt zich ook via e-mail aanmelden. Om LDS-Gems te ontvangen, stuurt u een e-mail naar *listserv@lists.lds.org* met de woorden 'subscribe lds-gems' in de boodschap (zonder de aanhalingstekens). Om gedeelten uit het Boek van Mormon te ontvangen, stuurt u een e-mail naar hetzelfde adres met de woorden 'subscribe lds-gems-bofm' in de boodschap (zonder de aanhalingstekens). Voor de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde zet u 'subscribe lds-gems-dandc' in de boodschap (zonder de aanhalingstekens). En voor het Nieuwe Testament zet u 'subscribe lds-gems-nt' in de boodschap (zonder de aanhalingstekens).

Op dit moment zijn deze e-mails alleen in het Engels verkrijgbaar, maar er wordt aan verschillende taalversies gewerkt, die worden aangekondigd zodra ze beschikbaar zijn. ☐

Gegevens volkstellingen via FamilySearch beschikbaar

Op 23 oktober 2002 heeft president Gordon B. Hinckley bekendgemaakt dat de gegevens van de volkstellingen van 1880 in de Verenigde Staten, van 1881 in Groot-Brittannië en van 1881 in Canada nu op

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN DE CANADIAN PROVINCIAL ARCHIVES, ARCHIVES OF ONTARIO

Uit de gegevens van de volkstelling van 1881 komt een beeld naar voren van het leven in Canada toen dat jonge land een eigen nationale identiteit aan het ontwikkelen was.

www.familysearch.org beschikbaar zijn. Na de bekendmaking, die in de Verenigde Staten en Canada werd uitgezonden, heeft de website een recordaantal bezoekers gehad. Het aantal nieuwe bezoekers vlak na de bekendmaking was vijfhonderd procent hoger dan normaal en zakte de daaropvolgende week terug naar zes tot tien procent meer dan normaal.

'Dit is weer een stap voorwaarts in het familiehistorisch onderzoek', zei president Hinckley.

Aan het verzamelen van de gegevens van de volkstelling is meer dan zeventien jaar gewerkt door de kerk en andere organisaties, zoals het Minnesota Population Center aan de University of Minnesota en het Institute of Canadian Studies aan de University of Ottawa. De gegevens van de drie volkstellingen waren al op CD verkrijgbaar, maar nu zijn ze voor het eerst via internet verkrijgbaar.

De gegevens van de volkstellingen omvatten zo'n 85 miljoen namen, waaronder veel gegevens van Aziaten, negers, blanken, Latijns-Amerikanen en indianen. Aan iedere naam zijn gegevens van de persoon verbonden, zoals beroep, aantal gezinsleden, geboortedatum en -plaats, en de namen van de ouders. Gegevens van personen zijn verbonden met de gegevens van andere personen (zoals ouders, kinderen, broers en zussen), maar ook gegevens van gezinnen zijn met elkaar verbonden.

'Er gebeurt iets bijzonders als mensen op zoek gaan naar hun voorouders', zei president Hinckley. 'Dan ontdekken ze dat ze niet alleen op de wereld zijn.' ☐

Portret van een patriarch

Zoals veel lezers zullen weten, is broeder Johannes Lemmens de patriarch van de Ring Rotterdam. Toch zullen ook velen niet zoveel over hem persoonlijk weten. Daarom heb ik de afgelopen zomer de stoute schoenen aangetrokken en op een mooie zaterdagmiddag bij het echtpaar Lemmens in Rotterdam aangebeld om hen wat vragen te stellen.

Broeder Lemmens is geboren op 6 februari 1928 in Turnhout (België), in een metselaarsgezin met zes kinderen. Hij was op school zo'n goede leerling dat hij een beurs had kunnen krijgen om verder te studeren, maar de oorlog kwam ertussen en hij belandde in een weverij. Hij werkte daar 48 uur in de week voor ongeveer 40 frank per week. Dat was niet veel als je bedenkt dat een broodje op de zwarte markt 35 frank kostte! Door smokkel met Nederland wisten hij en zijn broers tijdens die magere oorlogsjaren nog weleens voor een extraatje te zorgen, maar toen ze werden opgepakt werd het hun duidelijk dat ze maar beter voorzichtig konden zijn.

ONDEROFFICIER

Na de oorlog moest hij als 19-jarige zijn dienstplicht in België vervullen bij het Eerste Bataljon Carabiniers. Dat was een geweldig goede tijd, want als getalenteerd amateurbokser mocht hij uitkomen in de Belgische nationale boksploeg. De periode van 1949 tot 1953 was een crisistijd; broeder Lemmens had maar af en toe werk. Hij was blij dat hij in 1954 werd aangenomen als beroeps-onderofficier. In 1949 was hij getrouwd, en

FOTO NEELTJE ARDON

Broeder en zuster Lemmens in de tuin van hun woning in Rotterdam.

al gauw had hij de verantwoordelijkheid voor een gezin. De eerste vier maanden bij het leger waren niet te vergelijken met zijn vrolijke diensttijd en bleken heel erg zwaar. De kandidaten werden behoorlijk afgebeuld. Eerst werd hij korporaal, daarna mocht hij na drie jaar naar de school voor beroepsonderofficieren. Daar kreeg hij ook les in didactiek, want hij moest de rekruten leren hoe het er in het leger aan toe ging. Hij had groepen van de infanterie en hij gaf lichamelijke opvoeding; dat deed hij ongeveer negen jaar. 's Morgens moest hij al om half zes opstaan en hij maakte lange dagen; daar kwam nog bij dat zijn vrouw in die tijd veel ziek was.

Na die functie werd broeder Lemmens voor meer dan 10 jaar onderofficier transport, later werd hij omgeschoold voor de medische dienst. Hij kreeg de leiding over de ziekenzaal en moest ook de hele administratie bijhouden over 600 à 1000 mensen. Zijn laatste rang was adjudant. Toen hij 54 jaar was en afscheid nam van het leger, werd hem een ridderorde toegekend, de Orde van Leopold II met palmen. Al vaker in zijn leven heeft hij een orde van verdienste mogen ontvangen. Ook nu hij al jaren in Nederland woont, heeft broeder Lemmens nog steeds de Belgische nationaliteit. Daardoor betaalt hij zowel in België als in Nederland belasting.

ROEPINGEN

In 1975 is broeder Lemmens lid geworden van de kerk. Sindsdien heeft hij heel wat roepingen gehad. Zo is hij zondagsschoolpresident geweest, assistent-administrateur, drie maal quorumpresident ouderlingen, twee maal gemeentepresident, districtspresident, raadgever in de bisschap en bisschop. Zijn laatste roeping is, naast die als patriarch van de ring Rotterdam, verzegelaar in de tempel.

Zijn vrouw overleed in 1984; twee jaar later is hij hertrouwd, met zuster Petronella van Turnhout, die hij in de Bern-tempel had ontmoet. Op 12 december 1987 zijn zij voor tijd en eeuwigheid aan elkaar verbonden in de Frankfurt-tempel.

Van mei 1989 tot 1990 zijn broeder en zuster Lemmens op voltijdzending geweest; daarna zijn ze nog drie maal voor een korte tempelzending in de Frankfurt-tempel geweest.

Zuster Petronella Lemmens-van Turnhout is in Wouw (Noord-Brabant) geboren in een gezin van zeven kinderen. Van haar veertiende tot haar achttiende moest ze voor tbc kuren in een kliniek. Ze trouwde met Frits Brands en verzorgde vanaf toen zowel haar schoonmoeder als haar schoonzuster en zwager. Ook nadat dit huwelijk was ontbonden, is zij voor hen blijven zorgen. Na haar huwelijk met broeder Lemmens zijn ze in Rotterdam blijven wonen.

LIEFDEDIENSTEN

Zuster Lemmens zorgt nog steeds voor de ook bij de leden in Rotterdam bekende zuster Nel Brands, die nu 72 jaar oud is, en haar broer van 67 jaar. Ook heeft ze jarenlang een kindje verzorgd (vanaf drie maanden tot vier jaar) en veel andere mensen geholpen. Sinds 1982 draagt ze de zorg voor een verstandelijk gehandicapt nichtje van zuster Brands, dat nu 33 jaar oud is. Het moge duidelijk zijn dat zij steeds een drukke 'baan' heeft gehad waarvoor ze geen salaris kreeg.

Zuster Lemmens is op 2 augustus 1980 lid van de kerk geworden en heeft allerlei roepingen gehad in het jeugdwerk en de ZHV. Het zal niemand verbazen dat ze jarenlang bestuurslid liefdediensten is geweest; ze is ook ZHV-presidente geweest en nu lerares opvoedkunde. Bovendien heet zuster Lemmens de zusters in de wijk welkom als ze de ZHV binnenkomen.

Ooit had zuster Lemmens een droom waarin zij en haar man in een groot gebouw waren waar men allerlei talen sprak en maar af en toe Nederlands. In diezelfde week werden ze op zending geroepen. Mede dankzij die droom hebben ze ja gezegd en een oplossing weten te vinden voor zuster Brands en haar broer: de buurvrouw zou steeds voor hen koken.

Broeder en zuster Lemmens hebben in hun leven het gezegde waargemaakt 'het is aardig om belangrijk te zijn maar het is belangrijker om aardig te zijn!' ☐

Neeltje Ardon

. . . .

Leden gebruiken nieuwe tempel dagelijks

Sinds de inwijding van de nieuwe tempel in Zoetermeer op 8 september vorig jaar zijn er in dit heilige gebouw vijf dagen per week diensten gehouden. Leden uit het hele tempeldistrict, van Groningen tot Noord-Frankrijk, bezoeken de tempel regelmatig. De belangstelling bleek al gauw zo groot dat reserveren voor populaire tijden zoals vrijdagavond en zaterdag absoluut noodzakelijk werd. Maar ook op andere dagen in de week zijn vaak grote groepen in de tempel aan te treffen. Voor leden die er toch al een vrije middag voor uittrekken om de tempel te bezoeken, zijn de tijden van de diensten op dinsdag en woensdag sinds enkele maanden vervroegd, zodat tempelbezoekers die op een van die dagen twee diensten bezoeken, nog vroeg op de avond naar huis kunnen vertrekken.

Dankzij de vele tempelwerkers en voormalige tempelzendelingen die het tempeldistrict al telde, was het goed mogelijk om regelmatig diensten in de tempel te houden. Intussen zijn er tientallen nieuwe tempelwerkers geroepen, zodat de tempel in de toekomst nog intensiever kan worden gebruikt.

Zowel voor eigen verordeningen als voor het plaatsvervangend werk voor overleden voorouders komen de leden naar de tempel in Zoetermeer. Verscheidene paren hebben hun huwelijk er laten verzegelen, en ongetwijfeld zullen er nog vele volgen. Voor nieuwe echtparen die met veel familieleden of leden uit hun wijk naar de tempel komen, is het prettig dat er voor dat doel zo'n grote verzegelkamer is.

AANDACHT VOOR DE KERK DANKZIJ DE TEMPEL

Op allerlei manieren heeft de tempel, direct of indirect, de aandacht van talloze mensen op de kerk gevestigd. Zo hebben veel dagbladen in ons taalgebied artikelen over de open dagen of de inwijding van de tempel gepubliceerd. In een aantal gevallen werden daarbij ringpresidenten of andere leden geïnterviewd, zodat de lezers informatie uit een betrouwbare bron kregen. Ook in verschillende televisieprogramma's is de nieuwe tempel te zien geweest.

In september werd ik telefonisch benaderd door enkele scholieren van een middelbare school die een werkstuk over een kerk moesten maken en

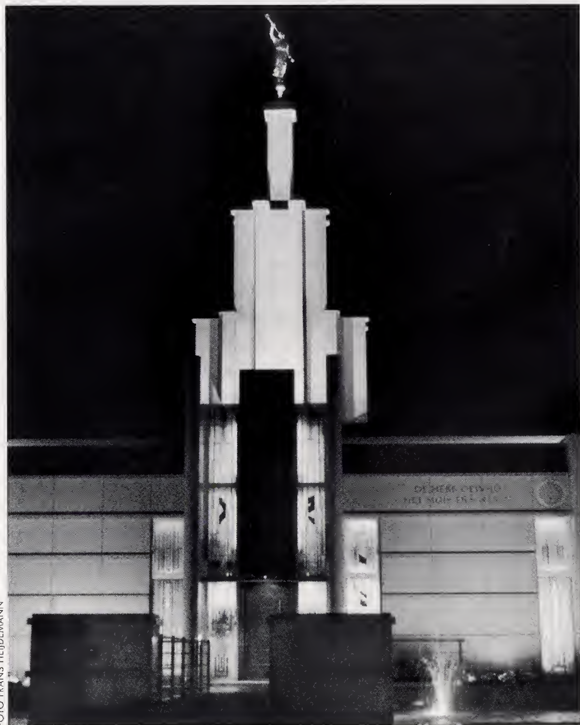

FOTO FRANS HEIJDEMANN

De hoofdingang van de tempel bij avond. Vooral 's avonds wordt de tempel druk bezocht.

FOTO FREDERIK GEERTSEMA

De leden van het tempelpresidium, de mater en haar assistentes op de dag van de inwijding van de Den Haag-tempel. *V.l.n.r.:* president Jansen, president Vernes, zuster Vernes, president Hulleman, zuster Jansen, zuster Hulleman.

over de manier waarop muziek in de eredienst werd gebruikt. Ze hadden de tempel in Zoetermeer tijdens de open dagen bezocht; zo was hun keuze gevallen op De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik kon ze gemakkelijk de informatie geven die ze nodig hadden, en een paar weken later meldden ze tevreden dat ze het hoogste cijfer hadden van hun klas.

Karen Brandenburg (wijk Hengelo) kreeg op school de opdracht iets te maken dat met geloof te maken had en daar wat over te vertellen. Karen koos de nieuwe tempel in Zoetermeer als onderwerp van haar werkstuk. Ze bouwde, geïnspireerd door een afbeelding van deze tempel, een mooie witte miniatuurtempel van suikerklontjes en heeft haar klas over de tempel verteld. Dat werkstuk leverde haar een negen op, en de godsdienstleraar heeft Karens tempel nog een paar weken in zijn lokaal tentoongesteld.

EEN BIJZONDERE ERVARING

De open dagen en de inwijding van de tempel waren voor veel leden bijzondere ervaringen, waarop ik nog tot lang na die tijd reacties heb ontvangen. Daarom nog een paar van die reacties in deze aflevering van *Kerknieuws*, en waarschijnlijk nog een aantal allerlaatste in het aprilnummer. Dat lijkt misschien wel veel aandacht voor één gebeurtenis, maar voor de kerk in

Het model van de tempel dat Karen Brandenburg (12) van suikerklontjes bouwde, werd op haar school erg gewaardeerd.

Nederland en België was het misschien wel de belangrijkste gebeurtenis in veertig of vijftig jaar. Belangrijk genoeg om nog eens even bij stil te staan.

Frans Heijdemann

DE LAATSTE STAP

Het heeft me heel gelukkig gemaakt om in de Den Haag-tempel te kunnen zijn. Ik heb lang op die dag gewacht. Onze eerste tempel in Nederland is een prachtig gebouw; ik houd vooral van de kleur wit, omdat wit het symbool van reinheid is. Vooral de celestiale zaal vind ik erg mooi, en de doopvont, dat op twaalf runderen staat – een symbool voor twaalf volken van de Heer. Ik zie de tempel als de laatste stap die we moeten zetten naar onze hemelse Vader. Ik weet heel zeker dat Jezus Christus leeft en dat Hij voor ons is gestorven omdat Hij van ons houdt; wij moeten ook Hem liefhebben. Ik geloof in God en in de tempel, en ik weet dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waar is.

Dadash G. O. Mamedov

DE TEMPEL MAAKTE ME BLIJ

Op 28 augustus 2002 ben ik met mijn vader naar de tempel in Zoetermeer geweest. Ik vond die tempel heel mooi. Het gebouw, het beeld van Moroni, de doopruimte, de andere kamers en de schilderijen heb ik allemaal prachtig gevonden. Vooral de kamer met twee spiegels – als je in een van die spiegels kijkt, zie je geen einde, dat vond ik fantastisch. Het is geweldig dat er nu zo'n tempel in Nederland is. Ook toen ik terug was in Groningen, heb ik nog aan de tempel gedacht, en hoe mooi het daar was. □

Samir Mamedov

. . . .

Kort nieuws

NIEUW GEBOUW VOOR WIJK HENGELO

De wijk Hengelo, die al enkele jaren had uitgezien naar een betere huisvesting, heeft een nieuw onderkomen gevonden aan het Esrein 5 te Hengelo. Het is de eerste verdieping van een kantoorpand op loopafstand van het station Hengelo. De wijk denkt er enkele jaren van gebruik te zullen maken. Een bijkomend voordeel van de nieuwe locatie is de ruime parkeergelegenheid.

KOOR MORONI BRENGT BIJBELMUSICAL OVER JOZEF

Het Concertkoor Moroni geeft binnenkort een aantal concerten waarin onder meer een grote selectie uit de musical *Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat* van Andew Lloyd Webber (ook bekend als componist van o.a. *Cats*) te horen zal zijn. Deze musical, gebaseerd op het verhaal van Jozef en zijn elf broers, zal in enkele plaatsen worden uitgevoerd in de oorspronkelijke Engelstalige versie, in andere plaatsen in een nieuwe Nederlandse versie als *Jozef en de duizendkleurenjas*. Datums en plaatsen zullen nog bekend worden gemaakt.

ZENDELINGEN VERRASSEN MET MUZIEKPROGRAMMA

In het najaar van 2002 is een groep zendelingen door België en Nederland gereisd met een muziekprogramma over het evangelie. Vier zusters en negen ouderlingen verzorgden de muziek, zowel zingend als viool en piano spelend. Leden en onderzoekers in diverse plaatsen hebben genoten van dit bijzondere optreden. Vooral de close harmony-zang van een dubbelkwartet en de combinatie van koor met violen en piano hebben op velen indruk gemaakt. □

IN HET ZENDINGSVELD

■ **BALTISCHE STATEN**

Stefaan Cannoodt
Baltic Mission
Melnsila iela 3
Riga, Letland

■ **BELGIË/ NEDERLAND**

Hennie Kroon
Miriam Otto
Jeffrey Kleijweg
Zendingsgebied Brussel: België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B–1200 Brussel

■ **CANADA**

Armin Panhuyzen
Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary, Alberta T2H 0W3
Canada

Vincent Noot
Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd.
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ **DUITSLAND**

Dayenne Gerrits
Deutschland-Mission-Leipzig
Springerstrasse 16
D-04105 Leipzig

Willy Muntinga-Decker
Frankfurt-Tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ **ENGELAND**

Paul Gerrits
Joey Hooyenga
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU, Engeland

Mark van der Donk
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Lesley Wieling
Christopher Weening
England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB, Engeland

Jelle Hofstee
Mark Kleijweg
Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds,
Yorkshire,
LS18 5AZ, Engeland

Rolf en Thea van der Put
Farm Management Company
6 Oulsam Drove
Feltwell
Norfolk IP26 4EL
Engeland

■ **GRIEKENLAND**

Richard Sleegers
Jasper Roelofsen
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 Kifissia, Athene
Griekenland

■ **PORTUGAL**

Carla Fariq
Portugal Porto Mission
Rua de Amalia
Luazes 23 sala 7
4200–052 Porto, Portugal

■ **VENEZUELA**

Daniël Westra
Venezuela Caracas Mission
50 East North Temple Street
Salt Lake City
Utah 84150-001, USA

■ **VERENIGDE STATEN**

Raphael Gout
Jurgen Hoole
Utah Provo Mission
2500 N University
Ave Ste 100
Provo, Utah 84604, USA

Robert Dallinga
Nevada Las Vegas West Mission
7656 W Sahara Ave, Ste 140
Las Vegas NV 89117, USA

Heidi Dhondt
Kim van Veluwsen
Temple Square Mission
P.O. Box 112110
Salt Lake City
Utah 84147-2110, USA

Lydia de Jong
Ezra Niessink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay
Spanish speaking Pocatello Idaho Mission
1070 Hiline Road, Suite 320
Pocatello, Idaho 83201, USA

■ **WEST-INDIË**

Anthony Post
Efraín Rosema
Geert Verhaegen
Bart van Wermeskerken
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo
Suriname

Joachim Arts
Ruben Jongejan
Thomas Vlainic
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn,
Trinidad
West Indies

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een envelopje of tussen kartonnetjes opsturen, niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

23983 120 EUROPE WEST AREA (DUTCH)

Gezinsleden voorbereiden door ze geestelijk te sterken

Zoek met een gebed in het hart uit deze boodschap de teksten en leringen uit die tegemoet komen aan de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen en geef uw getuigenis, en nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Het Eerste Presidium: 'In het gezin krijgt een rechtschapen leven vorm, en het gezin kan dan ook door niets of niemand worden vervangen, omdat alleen daar de noodzakelijke en door God gegeven taken kunnen worden uitgevoerd.

'Wij raden ouders en kinderen aan de hoogste prioriteit te geven aan gezinsgebed, gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en opbouwende gezinsactiviteiten. Zelfs als andere werkzaamheden en bezigheden waardevol en nuttig zijn, moet men niet toestaan dat die de plaats gaan innemen van de taken die God heeft toegewezen aan ouders en gezin.' (Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999; zie *De Ster*, december 1999, blz. 1.)

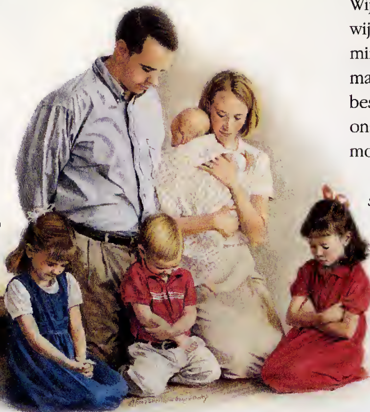
President Gordon B. Hinckley: 'Houd van uw kinderen. Zorg goed voor hen. Ze zijn zo kostbaar. Ze zijn zo enorm, enorm belangrijk. Zij zijn de toekomst. U hebt meer dan uw eigen wijsheid nodig om hen op te voeden. U hebt de hulp van de Heer nodig. Bid om die hulp, en geef gehoor aan de inspiratie die u ontvangt.' ('Het weefsel van geloof en getuigenis', *De Ster*, januari 1996, blz. 81.)

Mozes 5:11–12: 'En Eva (…) hoorde dit alles, en was verheugd, zeggende: Ware het niet, dat wij overtreden hadden, dan zouden wij nimmer zaad hebben gehad, en nimmer het goed en het kwaad, en de vreugde onzer verlossing hebben gekend, noch het eeuwige leven, dat God allen gehoorzamen geeft. En Adam en Eva prezen den naam van God, en zij maakten hun zonen en dochteren alles bekend.'

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Kniel als gezin neer in nederig gebed, waarbij ieder een beurt krijgt om te bidden. Soms zal het gebed mechanisch klinken en zullen de gedachten van de anderen afdwalen. Maar er zullen ook kostbare momenten zijn wanneer iemand vol geloof bidt om werkelijke behoeften en de Heilige Geest tot de harten zal getuigen. Ik herinner me mijn moeders lessen minder goed dan haar gebeden voor ons. Ik kon haar liefde voelen terwijl de Geest bevestigde dat zij haar hemelse Vader en de Heiland liefhad en dat haar gebeden zouden worden verhoord. Zij bracht destijds zegen op ons hoofd en de herinnering aan haar gebeden doet dat nog steeds.' ('Een nalatenschap van getuigenis', *De Ster*, juli 1996, blz. 59.)

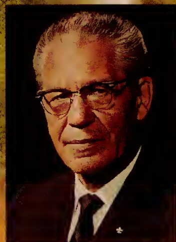
Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente: 'Ons gezin geestelijk sterken begint thuis, of dat nu in een plaggenhut of een paleis is, breidt zich uit tot onze neven, nichten en kleinkinderen, omvat de jeugdwerkkinderen van onze wijk, de jongemannen en jongevrouwen, onze buren en de samenleving. Wij beginnen met geregeld ons getuigenis te geven, wij geloven in de vaardigheden en talenten van de kinderen, wij praten over onze problemen en onze successen. Wij knuffelen en luisteren meer dan dat we opjagen en berispen. We vertellen over onze geloofsversterkende ervaringen. Wij brengen de Schriften tot leven door verhalen en leringen. Wij vragen anderen om vergeving en wij vergeven anderen hun tekortkomingen. Uiteraard gebeurt dat allemaal niet tegelijk; we moeten ons best blijven doen! We mogen voor onszelf en onze kinderen nooit de moed opgeven.'

- *Hoe kunnen we onze eigen spiritualiteit en die van ons gezin versterken?*
- *Waarom hebben we de hulp van de Heer zo hard nodig bij de opvoeding van onze kinderen?* ■

ILLUSTRATOR: SHERI LYNN BOYER DOTY

VANDAAG ZAL IK...

N. Eldon Tanner werd in 1962 tot apostel geordend. Sinds 1963 was hij tot aan zijn dood in 1982 lid van het Eerste Presidium. Hier leert hij ons dat we ons op het eeuwige leven moeten voorbereiden en daar vandaag mee moeten beginnen.

PRESIDENT N. ELDON TANNER (1898–1982)

Stel je voor dat vandaag je laatste dag op aarde was,
De laatste kilometer van je lange reis;
Wat ben je na al die moeilijkheden nog waard?
Wat neem je mee naar huis, naar God?
– Anoniem

Deze woorden van een bekende dichter vatten het aardse leven samen. We worden geboren, we leven en we sterven. Waarom? Ons begrip van dit leven en onze eeuwige bestemming is een hulpmiddel om te bepalen hoe we leven en hoe we de echt belangrijke facetten van het leven kunnen onderscheiden en ons daarvoor kunnen inspannen.

We kunnen allemaal zeggen: 'Vandaag is de eerste dag van de rest van mijn leven. Ik ga me nu op het eeuwige leven voorbereiden, zodat ik voor eeuwig een volheid van vreugde en geluk kan ontvangen.' Dat is uiteindelijk wat wij allemaal echt willen, en het is uitermate belangrijk om de tijd te nemen om erachter te komen hoe we die kunnen ontvangen en om daar iedere dag aan te werken.

Iedere dag

Om dat te bereiken moeten we studeren, leren en toenemen in kennis en begrip van het evangelie. En als we die kennis dagelijks toepassen, zullen ons geloof en ons getuigenis toenemen. Dat is nodig voor ons eigen heil maar ook voor onze invloed op de mensen die we liefhebben, de mensen die we willen laten delen in ons geluk en onze zegeningen.

Vergeet nooit dat het evangelie is bedoeld om ons bij te brengen hoe we onszelf moeten gedragen in geestelijke en stoffelijke aangelegenheden. Het is niet voldoende om naar de kerk te gaan, aan het avondmaal deel te nemen, met de lessen mee te doen en dan de behoeften van onze gezinsleden, onze buren of onze samenleving te negeren; of hen oneerlijk of gewetenloos te behandelen.

Ook is het niet voldoende om een goede, betrouwbare burger te zijn die aan liefdadigheidsinstellingen bijdraagt, in allerlei comités in de gemeenschap werkzaam is en over het algemeen een goed christelijk leven leidt. Dat is allemaal prijzenswaardig, maar niet voldoende om de volheid van vreugde en het eeuwige leven te ontvangen die onze Vader in de hemel heeft beloofd aan de mensen die Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden.

Onze taken

Er is een schriftuurlijk verslag over iemand die bij de Heiland kwam en zei:

'Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven?

'Hij zeide tot hem: (...) indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden' (Matteüs 19:16–17).

In de Schriften staat keer op keer wat de geboden zijn en dat de doop in zijn kerk en koninkrijk, door het juiste gezag, een vereiste is voor het eeuwige leven, het leven bij God. Als we ons laten dopen, worden we lid van de ware kerk. Dan nemen we de verantwoordelijkheid van dat lidmaatschap op ons.

We worden aangemoedigd om onze plichten te leren kennen en het ambt waartoe we zijn aangesteld uit te oefenen. Ook worden we gewaarschuwd dat we, als we dat niet doen, niet waardig worden geacht. (Zie LV 107:99–100.)

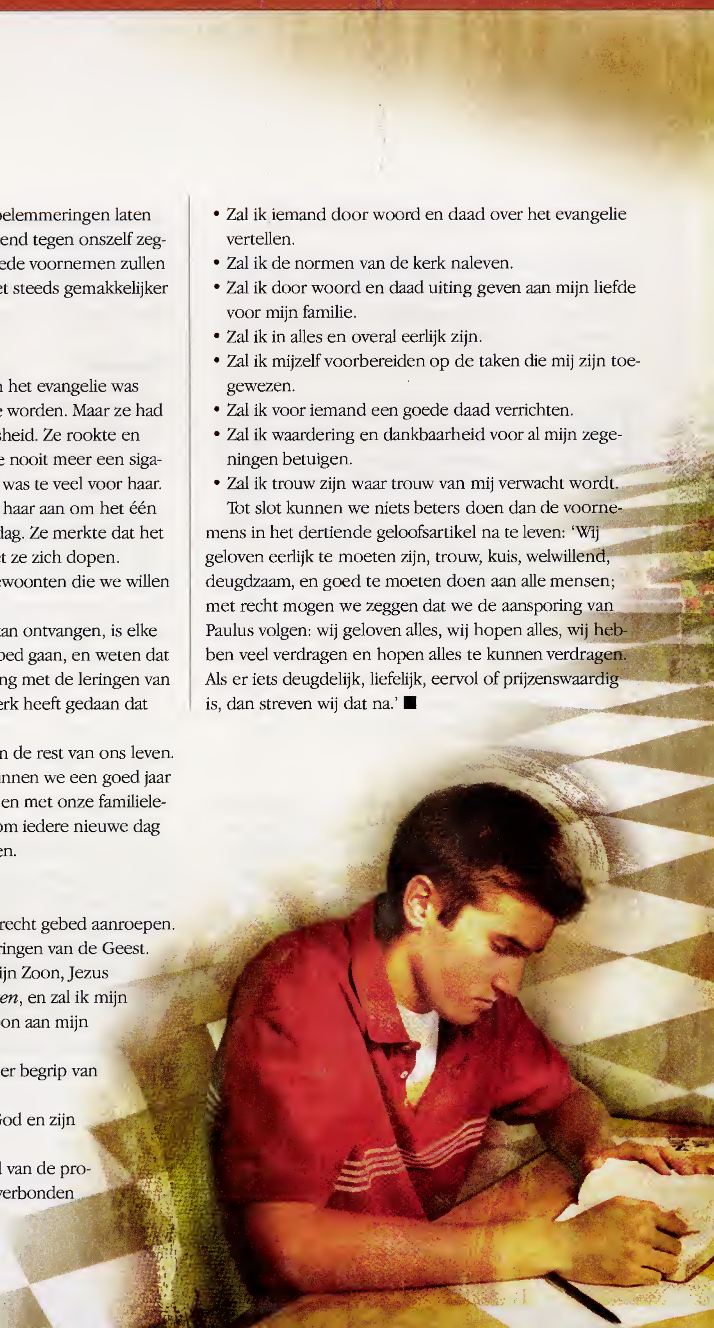
Oefening baart kunst

Hoe kunnen we op het rechte pad blijven om onze doelen en uiteindelijk het eeuwige leven te bereiken? Alleen als we zelfdiscipline ontwikkelen en ons iedere dag bekeren van de oude gewoonten of zwakheden die ons verhinderen ons goddelijke potentieel en doel te bereiken. We weten dat we er voortdurend aan moeten werken als we iets willen bereiken dat de moeite waard is.

Voordat iemand aan een golftoernooi meedoet, zal hij heel lang moeten oefenen. Musici, artiesten en sprekers in het openbaar moeten allemaal hard werken en oefenen. Hoeveel belangrijker is het niet om ons op het werk van onze hemelse Vader voor te bereiden. Hij heeft ons hier met een wijs en bijzonder doel geplaatst.

Als we bedenken hoe belangrijk het is om beter ons best te doen, laten we er dan voor zorgen dat we onze goede voornemens zorgvuldig uitkiezen, goed over het doel ervan nadenken en uiteindelijk toezeggen dat we ze

ILLUSTRATOR: CARY HENRIE, GEPOSEERD DOOR MODELLEN

zullen nakomen en ons niet door belemmeringen laten weerhouden. Laten we iedere ochtend tegen onszelf zeggen dat we ons die dag aan ons goede voornemen zullen houden. Als we dat doen, wordt het steeds gemakkelijker totdat het een gewoonte wordt.

Eén dag tegelijk

Ik kende een jonge vrouw die in het evangelie was onderricht en lid van de kerk wilde worden. Maar ze had problemen met het woord van wijsheid. Ze rookte en dronk koffie, en de gedachte dat ze nooit meer een sigaret of een kopje koffie zou krijgen, was te veel voor haar. Een van de zendelingen moedigde haar aan om het één dag te proberen en dan weer een dag. Ze merkte dat het op deze manier lukte, en al snel liet ze zich dopen. Datzelfde geldt voor alle slechte gewoonten die we willen overwinnen.

De grootste zegen die iemand kan ontvangen, is elke avond met een rein geweten naar bed gaan, en weten dat hij of zij die dag in overeenstemming met de leringen van de Heiland heeft geleefd en het werk heeft gedaan dat van hem of haar verwacht werd.

Dus vandaag is de eerste dag van de rest van ons leven. Met zelfdiscipline en volharding kunnen we een goed jaar en een goed leven hebben — zelf, en met onze familieleden en naasten. Het is verstandig om iedere nieuwe dag met goede voornemens te beginnen.

Vandaag

- Zal ik mijn hemelse Vader in oprecht gebed aanroepen. Ik zal luisteren naar de influisteringen van de Geest.
- Zal ik mijn liefde voor God en zijn Zoon, Jezus Christus, *onder woorden brengen*, en zal ik mijn liefde *bewijzen* door dienstbetoon aan mijn naasten.
- Zal ik studeren en proberen meer begrip van het evangelie te krijgen.
- Zal ik eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid zoeken.
- Zal ik gehoor geven aan de raad van de profeet van God. Ik zal me aan de verbonden en geboden houden.
- Zal ik iemand door woord en daad over het evangelie vertellen.
- Zal ik de normen van de kerk naleven.
- Zal ik door woord en daad uiting geven aan mijn liefde voor mijn familie.
- Zal ik in alles en overal eerlijk zijn.
- Zal ik mijzelf voorbereiden op de taken die mij zijn toegewezen.
- Zal ik voor iemand een goede daad verrichten.
- Zal ik waardering en dankbaarheid voor al mijn zegeningen betuigen.
- Zal ik trouw zijn waar trouw van mij verwacht wordt.

Tot slot kunnen we niets beters doen dan de voornemens in het dertiende geloofsartikel na te leven: 'Wij geloven eerlijk te moeten zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzaam, en goed te moeten doen aan alle mensen; met recht mogen we zeggen dat we de aansporing van Paulus volgen: wij geloven alles, wij hopen alles, wij hebben veel verdragen en hopen alles te kunnen verdragen. Als er iets deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na.' ■

De grootste zegen die iemand kan ontvangen, is elke avond met een rein geweten naar bed gaan, en weten dat hij of zij die dag in overeenstemming met de leringen van de Heiland heeft geleefd en het werk heeft gedaan dat van hem of haar verwacht werd.

De waarheid over ons gezin

SCOTT BEAN

Een paar weken voordat school begon, zat ik met mijn klasgenoten, Grace en Ron, op onze veranda te praten toen Grace zei dat ze haar vader helemaal niet zag zitten. Dat was geen nieuw onderwerp voor haar.

'Hij zet me altijd voor schut, alleen al door zijn aanwezigheid. Het is zo vervelend dat hij altijd (...)' Ze ging verder over de onhebbelijkheden van haar vader en dat hij niet aan haar verwachtingen voldeed.

Ron deed ook een duit in het zakje en begon over zijn ouders. Hij vond dat zijn moeder niet genoeg thuis was en hij had een hekel aan de manier waarop ze zich kleedde. Hij vond het belachelijk dat hij op een bepaalde tijd thuis moest zijn en hij vond dat zijn vader niet zo moest schreeuwen.

Ik zat in de schommelstoel op de veranda te luisteren en wachtte op het moment dat ze aan mij zouden vragen hoe het bij ons thuis was. Eerlijk gezegd had ik er niet zo'n moeite mee. We waren in mijn leven al vijf keer verhuisd, en daardoor hadden mijn broer, mijn zus en ik een goede band met elkaar ontwikkeld. We rekenden op elkaar en namen het voor elkaar op. Mijn moeder was erg trots op de goede band die wij met elkaar hadden.

Toen zei Grace: 'En bij jou thuis, Scott?'

Ik zei even niets. Ik dacht zorgvuldig na over wat ik zou zeggen. Ik wist dat mijn woorden een afspiegeling van mijn geloofsovertuiging waren. Toen ik begon te praten, voelde ik dat ik door de Geest werd geleid. Niemand viel me in de rede toen ik vertelde hoeveel mijn ouderlijk gezin voor me betekende en dat ik hoopte dat wij voor eeuwig bij elkaar zouden zijn. Ik moedigde hen aan om geduldiger ten opzichte van hun huisgenoten te zijn. Ik zei dat ze alles in het juiste perspectief moesten bekijken.

Ik rende naar binnen en pakte mijn exemplaar van de proclamatie over het gezin van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. Ik las de zevende alinea voor, die voornamelijk gaat over de eigenschappen waarop we onze familierelaties moeten bouwen: 'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en

gezonde ontspanning.' (*De Ster*, oktober 1998, blz. 24.)

Toen ik dat had voorgelezen, zei ik: 'Daar geloven wij als gezin in. Daar streven wij naar en dat willen we bereiken. Ik weet dat als ik dat allemaal kan doen, ik in staat zal zijn om op de dag des oordeels met mijn familie voor God te staan, en zal weten dat we voor eeuwig samen zullen zijn.'

Ik wist niet hoe mijn vrienden hierop zouden reageren. Het bleef in ieder geval een hele tijd stil. Ze zaten alleen maar na te denken over wat er gezegd was.

Later gingen er duizenden gedachten door me heen. Ik was trots omdat ik me op een zending voorbereidde en met mijn vrienden over de leringen van de kerk had kunnen praten. Maar had ik het op de juiste manier gedaan? En wat zouden ze ervan vinden als ik nog meer over het evangelie zou vertellen?

Toen ik naar bed ging, bladerde ik nog even door mijn Schriften en sloeg ik afdeling 4 van de Leer en Verbonden op. Daar staat dat we, als we de Heer door zendingswerk dienen, 'met geheel uw hart, macht, verstand en sterkte', 'ten laatsten dage onberispelijk voor God [mogen] staan' (LV 4:2).

Natuurlijk hebben mijn vrienden en ik nog wel eens meningsverschillen. Maar ik heb gemerkt dat je goede vrienden niet kwijtraakt als je met ze over godsdienst en je geloofsovertuiging praat. Hoewel Grace en Ron geen lid van de kerk zijn geworden, zijn ze nog steeds goede vrienden. Het gaf me een goed gevoel om met ze over mijn geloof te praten. En het maakte niet uit dat ze hun mening over gezinnen en godsdienst niet onmiddellijk veranderden. Ik weet dat er honderden verhalen bestaan over het nut van volharding in zendingswerk. Mijn verhaal is er daar maar één van. ■

Scott Bean is lid van de wijk Elkhorn, in de ring Omaha (Nebraska).

Toen mijn vrienden vroegen: 'En bij jou thuis, Scott?' was dat voor mij een kans om iets over de waarheid te zeggen — over het gezin en over het evangelie.

ILLUSTRATOR: STEVE KROPP

Van de jongevrouwen naar de

KATHLEEN LUBECK PETERSON

Toen Juliana Circe da Costa, lid van de gemeente Colônia, in de ring Jundiaí (Brazilië), achttien werd, vond ze het eng om naar de zustershulpvereniging te gaan. 'Ik was bang dat ik alleen zou zijn en me niet op m'n gemak zou voelen bij de oudere vrouwen in de gemeente', zegt ze. 'Eerst was het wel vreemd, maar de Heer heeft altijd een bepaald doel voor ogen. Ik zeg niet dat het gemakkelijk was, maar ik ben dankbaar voor de Heer en voor de zusters die zo aardig voor me waren.'

De ZHV-presidente in de gemeente van Juliana, Rita Ribereiro Pandolfi, heeft een belangrijke rol in de overgang van Juliana gespeeld. 'In onze gemeente ontvangen we de jongevrouwen met open armen', zegt ze. 'We weten dat ze veel veranderingen tegenkomen als ze de jongevrouwen verlaten en naar de ZHV komen.'

Net als Juliana vinden veel jongevrouwen dat de overgang naar de zustershulpvereniging een hele opgave kan zijn. Maar niet alle jongevrouwen vinden het moeilijk om naar de ZHV te gaan. Voor sommigen is de stap naar de ZHV een welkome overgang. 'Ik was klaar voor de verandering', zegt Rachel Kramer uit de wijk Chapel Hill 1, in de ring Durham (North Carolina). 'Ik was net zo klaar om op achttienjarige leeftijd de jongevrouwen te verlaten als ik op twaalfjarige leeftijd klaar was om naar de jongevrouwen te gaan. Ik had het gevoel dat de vrouwen in de zustershulpvereniging wijs waren, vervuld van de deugd van een leven in overeenstemming met het evangelie. En ik keek ook uit naar de diepere besprekingen over het evangelie en naar de omgang met zoveel vrouwen die een voorbeeld voor mij waren.'

Klaar of niet klaar, jongevrouwen die naar de zustershulpvereniging gaan, hebben hetzelfde nodig: liefde en waardering, vriendinnen, onderwijs en geestelijke

FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON, TENZIJ ANDERS AANGEGEVEN; ALLE FOTO'S GEPOSEERD DOOR MODELLEN

zustershulpvereniging

Zusters moeten liefde en waardering voelen als ze overgaan van de jongevrouwen naar de zustershulpvereniging.

ervaringen. Ook dienen zij het idee te hebben dat zij deel uitmaken van de organisatie. Uit ervaring is gebleken dat er manieren zijn om de overgang soepeler te laten verlopen. Bijvoorbeeld: goede coördinatie tussen het jongevrouwenpresidium en het ZHV-presidium, begeleiding, en steun van zorgzame leden uit de wijk of gemeente.

Leidsters werken samen

In het *Handboek kerkbestuur* staat de overgang naar de ZHV beschreven. De presidiums van de jongevrouwen en de zustershulpvereniging worden aangemoedigd om samen te werken. (Zie *Boek 2: leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties* [1998], blz. 206, 217.)

Om de nieuwe jongevrouwen te leren kennen, kookt het ZHV-presidium van een ring ieder jaar een maaltijd tijdens het jongevrouwenkamp. 'We gaan altijd vroeg genoeg om de jongevrouwen uit de verschillende wijken te ontmoeten', zegt Carolyn Rasmus, ZHV-presidente van de ring Orem-Noord (Utah). 'We koken altijd iets dat we zelf moeten opscheppen, zodat we iedere jongevrouw even kunnen spreken. De jongevrouwen vonden het zeer positief dat we een spijkerbroek droegen, niet bang waren om vies te worden en de tijd hadden genomen om naar hun kamp te komen. We hopen dat het voor hen een mogelijkheid was om ons als vriendelijke zusters te leren kennen.'

Evelia de Hoyos, ZHV-presidente in de wijk Viveros, in de ring Cuautla (Mexico), zegt: 'Ieder jaar in oktober bezoekt ons ZHV-presidium, samen met een vertegenwoordigster van de alleenstaanden, de klas van de lauwermeisjes. Dan praten we over de ZHV-verklaring, de geschiedenis en het doel van de ZHV, de aandacht die besteed wordt aan onderwijs, persoonlijke ontwikkeling, het gezin, liefdadigheid, huisbezoek, en het programma Streven naar uitmuntendheid.'

Een ander ZHV-presidium spreekt geregeld over de behoeften van de jongevrouwen tijdens de instructiebijeenkomsten op ringniveau. 'Als we de leidsters van zowel de jongevrouwen als de zustershulpvereniging goede instructies geven, blijven de behoeften van de jongevrouwen in hun gedachten', zegt Margarita Woodhouse, ZHV-presidente van de ring San Antonio (Texas). 'Als we ervoor zorgen dat de jonge zusters er volledig bij betrokken worden, versterken we de toekomstige zustershulpvereniging.'

Ze voegt daaraan toe: 'We hebben gemerkt dat de aanwezigheid van de jongevrouwenleidsters tijdens de activiteiten van de ZHV een belangrijke rol bij de overgang speelt. Jongevrouwen kijken of ze de bekende gezichten van deze leidsters zien, die ze zo hebben leren liefhebben. Naast de moeder zijn de jongevrouwenleidsters in de ogen van de jongevrouwen het voorbeeld van de ZHV.'

Veel leidsters uit een wijk of gemeente, ring of district organiseren activiteiten om jongevrouwen en ZHV-zusters bij elkaar te brengen. Diana Gardner uit de wijk Harrogate, in de ring York (Engeland), zegt dat de lauwermeisjes waren uitgenodigd om naar de tempel te gaan om doop voor de doden te doen op de avond dat de zusters uit de wijk in de tempel begiftigingsdiensten bijwoonden. 'De lauwermeisjes en de ZHV-zusters aten samen in de cafetaria en wandelden samen door de tuin van de tempel. Hun gesprekken hebben veel invloed op de jongevrouwen gehad', zegt zuster Gardner.

Een jongevrouw merkte dat de bijeenkomst ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven een middel was bij de overgang naar de ZHV. 'Toen ik nog in de jongevrouwen zat, nodigde de ZHV de lauwermeisjes uit', zegt Vicky Hacking uit de wijk Pleasant Hill, in de ring Orlando-Zuid (Florida). 'Ze organiseerden geregeld een les in handvaardigheid, die voor ons interessant was. Soms hadden we een les voor moeder en dochter. Hierdoor kreeg ik het gevoel dat ik erbij hoorde en wilde ik graag naar de ZHV toen ik achttien werd.'

In de wijk Billingham, in de ring Billingham (Engeland), hebben de jongevrouwenleidsters een aantal ZHV-zusters uitgenodigd om samen met de jongevrouwen kerstcadeautjes voor een dienstbetoonproject te maken. 'Het was leuk om te zien hoe de jongevrouwen en de ZHV-zusters met elkaar omgingen en in een informele omgeving met elkaar konden praten en lachen', zegt Ann Helps, tweede raadgeefster in het jongevrouwenpresidium. 'Het was een

middel om de jongevrouwen van hun vooroordeel over de ZHV af te helpen en hen te laten beseffen dat oudere zusters ook ooit jongevrouwen zijn geweest en nu nog steeds plezier hebben.’

Mogelijkheden om anderen te helpen

Als jonge ZHV-zusters worden betrokken bij het plannen van activiteiten, bij het geven van lessen en bij dienstbetoonprojecten, kunnen ze de geest van de ZHV beter voelen. Als ze meteen huisbezoek ontvangen en op huisbezoek gaan, kunnen ze iets voor een ander betekenen en vriendschap sluiten. Een nieuwe zuster kan bijvoorbeeld in een comité worden geroepen of een andere taak in de ZHV krijgen.

In sommige wijken en gemeenten wordt zelfverzekerde nieuwe zusters gevraagd om te assisteren bij een les. ‘Ideeën vanuit het jeugdige perspectief van deze jonge zusters hebben vaak veel invloed in onze ZHV’, zegt Susan Burningham, ZHV-presidente in de wijk Bountiful Hills, in de ring Bountiful-midden (Utah). ‘Ik zal nooit de les vergeten toen een jonge alleenstaande zuster iets vertelde over de ervaringen die ze in haar dagboek had geschreven. In een andere les vertelden twee jongevrouwen en hun moeder iets over hun motivatie om rein en deugdzaam te leven.’

FOTOGRAAF © PHOTODISC

Behalve aan liefde en waardering hebben jongevrouwen die naar de zustershulpvereniging gaan behoefte aan vriendinnen, onderwijs en geestelijke ervaringen, en betrokkenheid bij de organisatie.

Dienstbetoonprojecten brengen vreugde en geven een gevoel van vastberadenheid. Nieuwe zusters kunnen worden uitgenodigd om andere ZHV-zusters te helpen met liefdediensten of humanitaire projecten.

'Mijn overgang van de jongevrouwen naar de ZHV was een prachtige ervaring doordat men zeer hulpvaardig was', zegt Tagen Spencer uit de wijk Princeton, in de ring Pocatello-Oost (Idaho). Hoewel ik voor het eerst in mijn eigen wijk naar de ZHV ging, waar de meeste zusters oud zijn, hebben ze me allemaal hartelijk verwelkomd. Toen ik met ze aan een humanitair project werkte, waren de meeste weduwen uit de wijk aanwezig. We moesten tweedehands kleding sorteren. Een van de zusters belde me op en bood aan om me op te halen. Ze nam me zelfs mee uit eten toen we klaar waren met het project. Iedere keer als de zusters een tweedehands bruidsjurk tegenkwamen, haalden ze die eruit en gaven die lachend aan mij. We hebben zoveel plezier gehad. Mijn getuigenis van vrijwilligerswerk is erdoor versterkt, evenals mijn band met de zusters.'

LIEFDE VOELEN

'Ik wens dat de jongevrouwen die naar de zustershulpvereniging gaan met open armen worden ontvangen, zich veilig voelen en door middel van hun zusters de liefde van de Heiland zullen voelen. In de zustershulpvereniging behoren de jongevrouwen zusters te vinden die om hen geven en hen dienen. Daar zullen ze ook hun zusters leren liefhebben. Ik raad deze nieuwe zusters aan om mee te doen en niet aan zichzelf te denken. Dan zullen er grote dingen gebeuren.'

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente

Jongevrouwen begeleiden

Nieuwe zusters in de ZHV verwelkomen kan een bijzondere gebeurtenis zijn. Sommige presidiums geven iedere jongevrouw een bloem of een ingelijst exemplaar van de ZHV-verklaring. Sommigen zetten ieder nieuw lid in het zonnetje. Een ZHV-presidente heeft uitnodigingen gemaakt met de woorden: 'De zaden van de ZHV in je hart planten', en bracht die naar iedere jongevrouw thuis, met een zakje zaad.

Als jongevrouwen verwelkomd en liefdevol geaccepteerd worden, zal de onderlinge band in de ZHV versterkt worden. Bij ze zitten, met ze praten, iets over hun interesses en hun leven te weten komen, kan allemaal belangrijk voor de nieuwe zusters zijn. Velen van hen zijn gewend aan de persoonlijke relatie met hun jongevrouwenleidsters. Ze moeten het gevoel krijgen dat ook hun nieuwe ZHV-zusters van hen houden.

'Ik was pas naar Atlanta verhuisd, en was voor het eerst van huis', zegt Tara Towsley uit de wijk North Point, in de ring Roswell (Georgia). 'Ik was natuurlijk een beetje bang. Ik kan me nog herinneren dat ik er tijdens de avondmaalsdienst over dacht om naar huis gaan. Maar toen kwam er een alleraardigste vrouw naar me toe die zich aan me voorstelde. Ze zei hoe ze heette en dat ze de ZHV-presidente was. Ook zei ze waar de ZHV werd gehouden. Ze zei dat ze blij was dat ik er was. Ik voelde me meteen een stuk prettiger.'

Een ZHV-presidente moedigde de zusters aan om de namen uit het hoofd te leren van alle jongevrouwen die naar de ZHV kwamen. Ze deelde foto's uit met een korte biografie van iedere jongevrouw. Daardoor konden de zusters iedere jongevrouw bij de naam noemen en vriendschap sluiten.

Een andere ZHV-presidente bezocht de klas van de lauwermeisjes en liet iedere jongevrouw een kaartje invullen met hun naam en de naam van vijf zusters in de wijk die zij bewonderde. Vervolgens stuurde ze een brief naar iedere genoemde zuster waarin ze uitlegde hoeveel dat lauwermeisje haar bewonderde. Die zusters toonden op hun beurt belangstelling voor de jongevrouw.

Veel leidsters hebben zich gerealiseerd dat een jongevrouw die zomers thuis is ook begeleiding nodig heeft, net als de jongevrouwen die het hele jaar in de wijk zijn. Door extra aandacht voelen de zusters zich bij de ZHV betrokken.

Begeleiding moet echter wel van twee kanten komen. Zuster Margaret D. Nadauld, voormalig algemeen jongevrouwenpresidente, zegt: 'Ik hoop dat deze nieuwe zusters in de zustershulpvereniging vriendelijk zijn en de zusters laten voelen dat zij een sterke geest hebben, de Heer en de Schriften liefhebben en de leringen van het evangelie begrijpen.'

M. E. Clayton heeft de zustershulpvereniging in verschillende wijken bezocht. Haar suggestie om je in de ZHV thuis te voelen?

'Meedoen!' zegt ze. 'Als jongevrouwen willen dat de bijeenkomsten meer op hun interesses worden gericht, kunnen ze het best meedoen. Als zij deelhebben aan het programma kunnen de andere vrouwen hen leren kennen en begrijpen. Als zij nooit meedoen, kunnen ze zich al snel buitengesloten voelen.'

Penny Rowe uit de wijk Leeds 4, in de ring Leeds (Engeland), zegt: 'Als leidsters moeten we nederig voor onze medezusters bidden en vragen hoe we ze het best kunnen begeleiden. De allergrootste leider, onze Heiland, zal ons altijd de weg wijzen.'

Andere herders kunnen helpen

Hoewel de leidsters van de jongevrouwen en de zustershulpvereniging de aangewezen personen zijn om de jongevrouwen te begeleiden, zijn er ook andere herders die kunnen helpen — ouders, voormalige jongevrouwenleidsters, priesterschapsleiders, huisonderwijzers, huisbezoeksters, vrienden, leden uit de wijk of gemeente en instituutsleerkrachten. Als zij samenwerken, kunnen ze een vangnet voor deze jongevrouwen zijn, en ervoor zorgen dat zij in deze belangrijke tijd van hun leven niet genegeerd worden of afdwalen.

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente zegt: 'Een bisschop kan veel invloed uitoefenen op de houding van een jongevrouw ten opzichte van de ZHV. Als de bisschop met iedere jongevrouw spreekt en over de waarde van de ZHV in haar leven praat, kan dat veel invloed hebben.' Voortdurende aandacht en gesprekken met de bisschop nadat de jongevrouw lid van de ZHV is geworden, zijn ook nuttig.

Kelly Smurthwaite van de wijk Brigham Young University–Idaho 56, in de ring BYU–Idaho 4, werd in haar studentenwijk als ZHV-presidente voor het komende schooljaar geroepen, vlak voordat ze voor de zomer naar huis ging. 'Mijn bisschop adviseerde me om de ZHV-leidsters in mijn thuiswijk te observeren', zegt ze. 'Hij moedigde me ook aan om tijdens de zomer actief in de ZHV te zijn en de bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven en andere activiteiten bij te wonen.'

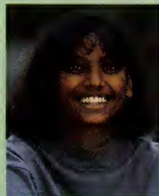
Met zoveel verleidingen in de wereld en Satan die alle volgelingen van de Heiland wil misleiden, moeten we standvastig zijn in onze pogingen om de jongvolwassen zusters te versterken. Als getrouwe heiligen der laatste dagen deze jongevrouwen liefde en steun geven en ze beschermen, kunnen de zegeningen van de Heer overvloedig worden uitgestort.

'Ik ben zo dankbaar voor de zustershulpvereniging. Ik ben erdoor voorbereid op de volgende fase in mijn leven', zegt Tara Towsley. 'Ik ben erdoor in de gelegenheid gesteld om vriendschap te sluiten met oudere en wijzere vrouwen, en mijn getuigenis is op zoveel verschillende manieren versterkt. Het duurde even voordat ik me op mijn gemak voelde, maar in de loop der tijd ben ik me in de zustershulpvereniging thuis gaan voelen.'

Zo hoort het.

'We hebben deze jongevrouwen zo lief en we bidden voortdurend voor ze', zegt zuster Nadauld. 'We blijven van ze houden, ook als ze de jongevrouwen hebben verlaten. We weten hoe belangrijk het is dat ze in alle fasen van hun leven dicht bij de kerk blijven. Daarom bidden we dat ze naast ons in de ZHV zullen zitten als ze achttien worden.' ■

Kathleen Lubeck Peterson is lid van de wijk Harbor Hills, in de ring Newport Beach (Californië).

Als getrouwe heiligen der laatste dagen deze jongevrouwen liefde en steun geven en ze beschermen, kunnen de zegeningen van de Heer overvloedig worden uitgestort.

RECHTS: FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND; UITERST RECHTS: FOTOGRAAF: MATTHEW REIER

WOORDEN VAN JEZUS

Nederigheid

'Leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart' (Matteüs 11:29).

De Heer Jezus Christus, onze volmaakte Meester, heeft ons de betekenis van nederigheid door woord en daad geleerd.

OUDERLING ATHOS M. AMORIM
van de Zeventig

De Heiland gebruikte weinig woorden of een eenvoudig handeling om nadruk op een wonderbaarlijk eeuwig beginsel te leggen. Nadat Hij bijvoorbeeld de vijfduizend mensen te eten had gegeven, zei Hij tegen zijn discipelen: 'Verzamelt de overgebleven brokken, opdat niets verloren ga' (Johannes 6:12). Daarmee leerde Hij iedereen dat we verspilling moeten vermijden. En toen de apostelen van hun zending terugkeerden, nam Jezus hen mee op een schip 'naar een eenzame plaats' (Matteüs 14:13) om uit te rusten. Daarmee herinnert Hij ons eraan dat het voor iedereen af en toe noodzakelijk is om te rusten.

De leringen van Jezus over nederigheid zijn even beknopt en krachtig. De vier evangeliën, die uitzonderlijk duidelijk en prachtig zijn opgeschreven, gaan over de tijd dat de Zoon van God onder de mensen leefde. Tijdens zijn indrukwekkende leven bleek duidelijk dat Hij geen last had van hoogmoed, arrogantie en ijdelheid. Uit zijn woorden bleek altijd dat Hij van de Vader afhankelijk was.

Zijn woorden over nederigheid

Nederigheid is een van de belangrijkste beginselen die de Heer in de zaligsprekingen behandelde. Tot zijn discipelen tijdens de bergrede en later tegen de Nephieten in Amerika zei Hij:

'Gezegend zijn zij, die (…) zich ten diepste vernederen en worden gedoopt. (...)

'Ja, gezegend zijn de armen van geest, die tot Mij komen, want hunner is het koninkrijk der hemelen. (...)

'En gezegend zijn de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beërven. (...)

'En gezegend zijn alle vredestichters, want zij zullen de kinderen Gods worden genoemd.' (3 Nephi 12:2–3, 5, 9; zie ook Matteüs 5:3, 5.)

Toen de discipelen Hem vroegen: 'Wie is wel de grootste in het koninkrijk der hemelen?' riep Jezus een klein kind bij zich en zei: 'Wie (…) zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen' (Matteüs 18:1, 4).

'Want wie onder u allen de minste is, die is groot' (Lucas 9:48).

Jezus zei altijd dat zijn Vader de bron van zijn macht en kennis was. Tijdens het loofhuttenfeest ging Jezus de tempel in en verkondigde: 'Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft. (…) Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer, maar wie de eer zoekt van zijn zender, die is waar en er is geen onrecht in hem' (Johannes 7:16, 18).

De Heiland zei tegen zijn discipelen: 'Wie (...) zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen.'

LINKS: GUSTAVE DORÉ, *JEZUS GENEEST DE ZIEKEN; RECHTS:* CARL HEINRICH BLOCH, *LAAT DE KINDEREN TOT MIJ KOMEN* (DETAIL), GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM IN FREDERIKSBORG (DENEMARKEN)

Later getuigde Jezus dat 'Ik het ben en niets uit Mijzelf doe, doch dat Ik dit spreek, gelijk de Vader Mij geleerd heeft (…) want Ik doe altijd wat Hem behaagt. (…) Maar Ik zoek niet naar mijn eer.' (Johannes 8:28–29, 50; zie ook 12:49–50.)

De Meesterleraar heeft herhaaldelijk voor hoogmoed gewaarschuwd. Bij een der hoofden van de Farizeeën thuis zag Jezus dat de mensen aan tafel zichzelf beter vonden dan anderen. (Zie Lucas 14:7.) Hij vertelde een gelijkenis en zei toen: 'Want een ieder, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.' (Lucas 14:11; zie ook 18:14.)

Toen de moeder van Jakobus en Johannes vroeg of haar zoons in zijn koninkrijk aan zijn linker- en rechterhand mochten zitten, legde Jezus uit dat Hij niet bevoegd was om dat voorrecht te verlenen. En toen Hij merkte dat er onenigheid onder zijn discipelen was, zei Hij: 'En wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn; gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen.' (Matteüs 20:27–28; zie ook 23:11–12; Lucas 22:24–27.)

Vlak voordat Hij gearresteerd en gekruisigd werd, toen zij tijdens hun laatste momenten samen naar de Olijfberg liepen, sprak Jezus met zijn discipelen over nederigheid: 'Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de landman. (…) Wie in Mij blijft, gelijk Ik in Hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen' (Johannes 15:1, 5).

Enige tijd later, tijdens zijn hogepriesterlijk gebed, zei Hij:

'Vader, de ure is gekomen; verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke, (...)

'Ik heb U verheerlijkt op de aarde. (...)

'En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun [zijn discipelen] gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn' (Johannes 17:1, 4, 22).

Zijn voorbeeld van nederigheid

Vanaf zijn geboorte was de Heiland een voorbeeld van nederigheid. De grote Schepper van alle dingen (zie Johannes 1:3) daalde neder om in de nederigste omstandigheden geboren te worden. Hij kwam op aarde in een stal, tussen de dieren, en werd in een kribbe gelegd die ook gebruikt werd om de dieren te voederen. Zijn eerste bezoekers waren nederige herders. (Zie Lucas 2:7–20.)

Toen Jezus wonderen in Galilea begon te verrichten, werd Hij in de omgeving bekend. Veel mensen verzamelden zich rondom Hem. Sommigen wilden genezen worden, anderen waren gewoon nieuwsgierig. Tegen de zieken en bezochten zei Hij vaak: 'Uw geloof heeft u behouden'. Daarmee legde Hij nadruk op de rol van de zieke, en niet op die van de genezer.[1] En toen de melaatse bij Hem kwam en zei: 'Indien Gij wilt, kunt Gij mij genezen' (Marcus 1:40), genas Hij hem en zei: 'Zie toe, dat gij niemand iets zegt' (Marcus 1:44). Na veel van zijn wonderen herhaalde Jezus deze instructie, waaruit een diep verlangen bleek om zijn wonderen nederig en voornamelijk in stilte te verrichten.[2]

Nadat Hij op wonderbaarlijke wijze vijfduizend mensen te eten had gegeven, wilden sommigen Hem tot koning uitroepen. Door zoveel populariteit en macht zouden veel mensen verleid of onbetrouwbaar worden. Maar Jezus negeerde de stimulerende invloed van de loftuitingen van de wereld en trok zich in de bergen terug. (Zie Johannes 6:15.) Op een ander moment van publieke toejuiching reed Jezus zegevierend Jeruzalem in. De menigten riepen Hem loftuitingen toe en legden klederen en takken van de bomen op de weg. (Zie Matteüs 21:8–9.) Jezus kwam echter op een ezel binnen, een erkend Messiaans symbool van nederigheid. (Zie Zacharia 9:9.)

Dienstbetoon is altijd een mogelijkheid om nederigheid te bevorderen. Dat liet Jezus zien toen Hij neerknielde en de voeten van zijn apostelen waste. 'Begrijpt gij wat Ik u gedaan heb?' vroeg Hij hen. 'Ik heb u een voorbeeld gegeven, (…) een slaaf staat niet boven zijn heer, noch een gezant boven zijn zender' (Johannes 13:12, 15–16).

En aan het eind van zijn lijden onderwierp Jezus zich aan de Vader. En met de grootste nederigheid liet Hij zich aan het kruis ophangen. Zijn laatste woorden waren een symbool van zijn leringen over nederigheid. Toen Jezus de woorden 'Het is volbracht' (Johannes 19:30) had uitgesproken, was dat ook een verklaring dat de wil van de Vader was volbracht. Toen boog Hij zijn hoofd en gaf de geest.

Onze woorden en daden

De Heer Jezus Christus, onze volmaakte Heiland, heeft ons de betekenis van nederigheid door woord en daad geleerd. Ware en getrouwe christenen willen dat hun woorden en daden een weerspiegeling zijn van lankmoedigheid, boetvaardigheid en onderworpenheid aan de wil van God.

Na een jaar van serieuze voorbereiding gingen Antonio en Roseli Berrocal uit de ring Franca in São Paulo (Brazilië) op 2 november 1995 met hun vijf kinderen naar de São Paulo-tempel om zich te laten verzegelen. Onderweg vond er een tragisch en dodelijk ongeluk plaats waarbij zuster Berrocal en alle kinderen om het leven kwamen. Op de 22ste van die maand ging broeder Antonio alleen de tempel in om zijn dierbare gezinsleden aan zich te laten verzegelen. Mijn gesprek met hem was een belangrijke en onvergetelijke les in nederigheid. Ontroerd sprak hij zijn dankbaarheid uit voor onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, en voor de troost die hij in deze moeilijke tijd had ervaren. Hij was dankbaar voor de heilige verordeningen die verricht zouden worden. Broeder Antonio is een nederig en zachtmoedig man.

Ook het nederige werk van zendelingechtparen en jonge zendelingen over de hele wereld is indrukwekkend. Iedere dag wordt hun aantal groter. Zij brengen offers, werken hard, sparen voor hun eigen zending en wijden zich met een rein hart en een nederige geest toe aan God. Ik voel me ook geïnspireerd door de nederige, trouwe heiligen die iedere maand aan hun bisschop tiende en vastengaven betalen van hun inkomen, dat zij door eerlijk en hard werken verdienen.

De discipelen in het Nieuwe Testament getuigden van het buitengewone leven van de Heiland, van zijn woorden en van zijn voorbeeld op het gebied van nederigheid. Hedendaagse profeten en apostelen hebben getuigd dat het 'zijn leven [is], waar de hele menselijke geschiedenis om draait. (...) God zij dank voor de weergaloze gave van zijn goddelijke Zoon.'[3]

Jezus werd eertijds veracht,
eens komt Hij in grote macht. (...)
Eens heeft Hij uit leed geschreid,
dra komt Hij in heerlijkheid.
Door de zijnen eens gehoond,
dra als aller Vorst gekroond.[4]

Hij leeft. In ons streven om in zijn voetsporen te treden, is Hij altijd het grote voorbeeld van nederigheid geweest, en dat zal Hij altijd blijven. ■

Ouderling Athos M. Amorim is in oktober 2002 ontheven als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

NOTEN

1. Zie Matteüs 9:22; zie ook 15:28; Marcus 10:52; Lucas 17:19.
2. Zie Matteüs 9:30; Marcus 7:36; 8:26; 9:9; Lucas 8:56.
3. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, blz. 2–3.
4. 'Jezus werd eertijds veracht', lofzang 132, couplet 1 en 3.

Toen Jezus zegevierend Jeruzalem binnenreed, en de menigten Hem toejuichten en hun klederen en boomtakken op de weg legden, koos Hij ervoor om op een ezel te rijden — een erkend Messiaans symbool van nederigheid.

HARRY ANDERSON, DE ZEGETOCHT VAN CHRISTUS IN JERUZALEM

Hedendaagse wonderen

Nitochka Silva Calisto

Op een zaterdagmiddag besloot ik de zondagsschoolles voor de volgende dag door te nemen. De les ging over wonderen. Ik dacht: als we ooit een wonder nodig hebben, is dat nu. Mijn moeder was weduwe, en we hadden het financieel moeilijk.

Van jongs af aan hadden mijn zussen en ik ons toegewijd aan het weven van paardenhaar. We wasten het haar, gaven het een kleurbehandeling en weefden het voor mijn moeder in de vorm van vlinders, muizen en *copihues* (de nationale bloem van Chili). Het is fijn werk en uniek voor ons land. De hele winter weefden we,

ILLUSTRATOR: BRIAN CALL

en in de zomer verkochten we ons werk op kunstmarkten.

Het ging dat jaar slecht met de economie en dat merkten we aan onze handel. In het verleden was de kunstmarkt in Temuco, een toeristenstad in het zuiden van Chili, een belangrijke bron van inkomsten geweest. Maar dat jaar waren we niet eens uitgenodigd. We hadden nog contact opgenomen met de organisatoren, maar zij weigerden een kraampje beschikbaar te stellen. We maakten ons zorgen over het verlies dat ons dat zou opleveren.

Maar toen ik die middag de zondagsschoolles bestudeerde, veranderde mijn houding helemaal. Eerst las ik Mormon 9:19: '[God] houdt niet op God te zijn, en is een God van wonderen.' Door deze belofte werd ik opgebouwd. Toen ik vers 21 las, voelde ik me nog beter: 'Ik zeg u, dat aan een ieder, die zonder enige twijfel in Christus gelooft, alles zal worden gegeven, waarom hij ook de Vader in de naam van Christus zal bidden.'

Ik dacht na over het wonder dat ons gezin nodig had, en ik besloot de reis van vier uur naar Temuco te maken om onze zaak te bepleiten.

Toen ik bij het kantoor aankwam, zag ik tot mijn teleurstelling dat veel andere mensen hier ook naartoe waren gekomen met hetzelfde verzoek. Ik vernam dat iedereen nul op het rekest had gekregen. Toch voelde ik nog steeds dat de Heer bij me was.

Toen ik aan de beurt was, zei de man botweg dat er maar een heel kleine kans was op een kraampje en dat de uiteindelijke beslissing nog niet genomen kon worden. Ik legde uit dat een kraampje voor mijn moeder voedsel tijdens de wintermaanden betekende, maar ik had het gevoel dat ik tegen een muur sprak. Zonder erbij na te denken zei ik toen dat ik in wonderen geloofde en liep daarna zijn kantoor uit.

Ik belde mijn man op en vroeg hem of hij met me wilde vasten. Ik moest steeds aan de woorden van die zondagsschoolles denken: '[God] is een God van wonderen.' Ik had een wonder nodig — nu!

Ik wachtte zes uur lang bij het kantoor, en iedere minuut nam mijn angst toe. Uiteindelijk zag ik mensen uit alle hoeken van Chili en uit andere landen aankomen. De markt begon. Met een brok in mijn keel, bad ik: 'Uw wil geschiede.' Plotseling kreeg ik een rustig gevoel, en ik besloot nog één keer met de man te praten.

Toen ik zijn kantoor binnenkwam, zag ik dat zijn houding was veranderd. Beleefd zei hij dat hij een kraampje voor me had. Opnieuw zei ik tegen hem dat ik in wonderen geloofde.

We verdienden het benodigde geld en ik leerde uit eigen ervaring dat God ook tegenwoordig wonderen verricht. Mijn geloof neemt iedere dag toe omdat Hij mij zo zegent. ■

Nitochka Silva Calisto is lid van de wijk Carrión, in de ring Santiago-Independencia (Chili).

Op het kantoor zei de man dat er maar een hele kleine kans was op een kraampje op de kunstmarkt. Maar we hadden het geld nodig. Daarom bleef ik in wonderen geloven.

Intensive care in gezinsverband

Pamela Steenhoek

Twee uur na de geboorte van ons vijfde kind, Angelique, begon ze verschrikkelijk te huilen en werd ze helemaal paars. We wisten dat er iets ernstigs aan de hand was.

Uit medisch onderzoek bleek dat Angelique streptokokken had, een ernstige ziekte voor een pasgeboren baby. Ze werd onmiddellijk naar een ziekenhuis overgebracht dat gespecialiseerd was in dergelijke ziekten. Ik maakte me ernstig zorgen toen mijn kleine baby in een ziekenwagen werd afgevoerd.

Toen ik twee dagen later uit het ziekenhuis werd ontslagen, ging ik meteen naar Angelique toe. Toen ik naar de afdeling neonatale intensive care liep, werd ik door angst bevangen. Twee artsen en veel verpleegkundigen stonden om mijn dochtertje heen. Ze lag aan zoveel apparaten dat ik haar lichaampje bijna niet kon zien.

Ik nam een arts apart en vroeg: 'Blijft ze leven?' Hij keek me onheilspellend aan en zei: 'Dat weten we nog niet, maar we zullen ons uiterste best voor haar doen.' Hij zei dat ik maar beter naar huis kon gaan om te rusten.

Toen mijn man mij naar huis bracht, zeiden we geen woord. We maakten ons te veel zorgen. Mijn man ging terug naar het ziekenhuis om onze dochter een zegen te geven en om de nacht bij haar door te brengen.

Toen ik die avond mijn andere vier kinderen naar bed bracht, huilde mijn oudste van zeven omdat ze Angelique niet kon vasthouden. We hadden de kinderen verteld dat Angelique misschien zou sterven, maar dat begrepen ze niet echt.

Ik ging naar mijn kamer en sprak het oprechtste gebed van mijn leven uit. Ik vertelde mijn hemelse Vader hoeveel ik van Angelique hield, maar dat Hij haar mocht hebben als dat zijn wil was. Ik legde uit dat ik wist dat we een eeuwig gezin waren en ik bedankte Hem voor mijn tempelhuwelijk. Op dat moment kreeg ik een gevoel van rust, liefde en zelfs geluk — een gevoel dat ik nooit zal vergeten.

Ik kreeg sterk het gevoel dat Angelique onze stemmen moest horen. Mijn kinderen hadden al vaak tegen Angelique gepraat voordat ze geboren was. Ze was bij ons geweest tijdens de gezinsgebeden, tijdens de maaltijden en als ik zong. Nu hoorde ze alleen maar vreemdelingen in het ziekenhuis.

Ik maakte de kinderen wakker en om de beurt spraken ze een boodschap voor Angelique op een bandje in. We zongen jeugdwerkliedjes en vertelden haar hoeveel we van haar hielden. We zeiden dat we goed voor haar zouden zorgen en leuke dingen met haar zouden doen als ze beter was. De volgende ochtend nam ik de cassetterecorder mee naar het ziekenhuis en vroeg ik de verpleegkundigen om die aan het voeteneind van haar wiegje te leggen en het bandje voortdurend te laten spelen.

Toen ik later in het ziekenhuis terugkwam, zei een enthousiaste verpleegkundige dat er iets bijzonders was gebeurd.

Angelique lag aan een beademingsapparaat dat bijhield wanneer ze zelf ademhaalde en wanneer het apparaat het werk deed. Als ons bandje draaide, begon ze de helft van de tijd zelf adem te halen. Als het bandje was afgelopen, nam het apparaat de ademhaling weer voor haar over. Het was bijzonder om haar lichaampje te zien opleven als het bandje speelde. De verpleegkundigen speelden het bandje 24 uur per dag. Angelique herstelde langzaam en mocht twee weken later met ons mee naar huis.

Ik geloof sterk in de kracht van het gebed en in de liefde in het gezin. Ik heb een getuigenis dat onze hemelse Vader onze gebeden verhoort en dat Hij ons door middel van de Heilige Geest zal inspireren als wij zijn wil doen. ■

Pamela Steenhoek is lid van de wijk Allatoona, in de ring Marietta-Oost (Georgia).

De kinderen spraken om de beurt een boodschap in voor hun zieke, pasgeboren zusje. We zongen jeugdwerkliedjes en vertelden haar hoeveel we van haar hielden.

Geef de moed nooit op

Jason Lacayo

In de jaren zeventig van de vorige eeuw was mijn vader, Horacio Lacayo, een arme jongen van dertien. Op een dag was zijn moeder boos op hem. Ze zei dat er niets van hem terecht zou komen. Hij was ontdaan en wist dat hij beter zijn best moest doen. Hij besloot een aantal veranderingen aan te brengen.

Niet lang daarna sprak hij met de zendelingen en zij begonnen hem over het ware evangelie van Jezus Christus te vertellen. Horacia had een groot verlangen om meer te leren en zich te laten dopen. Maar toen hij daar met zijn vader over sprak, werd zijn vader boos. Hij zei dat ze al een godsdienst hadden en dat hij hem nooit toestemming zou geven om lid van een andere kerk te worden.

Horacia vroeg zijn zus Maria of zij met hun vader wilde praten. Hij luisterde vaak naar haar advies. Toen Horacio aan Maria een en ander over de kerk had verteld en had uitgelegd dat hij zich wilde laten dopen, wilde ze hem wel helpen. Ze nam het formulier mee dat zijn vader moest ondertekenen en zei volhardend tegen hem: 'Dit formulier ondertekenen is het beste dat u voor uw zoon kan doen.'

Zijn vader gaf uiteindelijk toestemming, en Horacio liet zich dopen. Maar zijn vader begon al snel spijt te krijgen van zijn beslissing en verbood Horacio om naar de kerk te gaan. Toen Horacio hem smeekte om zijn beslissing te herroepen, zei zijn vader boos dat hij maar weg moest gaan en nooit meer thuis hoefde te komen. Horacio ging bij zijn tante wonen.

Ongeveer een jaar later droomde Horacio dat zijn vader ernstig ziek was en hem riep. Voordat hij de volgende ochtend naar de kerk ging, vertelde hij zijn tante over zijn droom. Ze zei dat het maar een droom was en dat hij zich geen zorgen hoefde te maken.

Toen hij uit de kerk thuiskwam, was zijn tante overstuur. Ze zei: 'Ik weet niet hoe je het wist, maar je vader is door een ongeluk gewond geraakt. Hij wil graag met je praten.' Toen Horacio bij zijn vader kwam, bood hij zijn verontschuldigingen aan voor wat hij had gedaan en zei dat hij er geen bezwaar meer tegen had dat Horacio naar de kerk ging.

Uiteindelijk zijn veel familieleden en vrienden van Horacio lid van de kerk geworden. Momenteel zijn Horacio, zijn vrouw, Aida, en hun vier zoons actief lid van de kerk. Twee zoons zijn op zending en een andere is pas teruggekomen.

Hoe was Horacio in staat om als jongen zijn geloof te behouden? Hij wist dat de Heer naast hem stond en hem nooit in de steek zou laten. Mijn vader gaf de moed nooit op.

Ik weet dat de Heer ons in onze geestelijke strijd zal sterken, net als hij mijn vader, Horacio Lacayo, heeft gesterkt. ■

Jason Lacayo is lid van de wijk Camorim, in de ring Rio de Janeiro-Jacarepaguá (Brazilië). Hij is momenteel op zending in het zendingsgebied Osorno (Chili).

Ons nieuwe zendingsleven

Robert A. Hague

Na mijn pensioen leidden mijn vrouw en ik een comfortabel leven. We werkten graag in de tempel, we vervulden onze taken in de wijk en de ring en we bezochten onze kinderen, onze kleinkinderen en de weduwen. Het leek wel of het niet beter kon.

Maar we werden onrustig van binnen. De tijd was aangebroken om ernstig over een zending na te denken, en dat wisten we. We besloten al snel dat we op zending wilden gaan, maar we vonden dat we eerst een lijstje moesten afwerken voordat we onze papieren zouden insturen. We maakten plichtsgetrouw ons lijstje en begonnen eraan te werken.

Er gingen twee maanden voorbij en we merkten dat ons lijstje alleen maar langer werd. Geen probleem, dachten we. We werken ons lijstje gewoon nog een beetje sneller af. Maar dat gebeurde niet. We merkten dat we nog wel het verlangen hadden om op zending te gaan, maar dat we er door de angst voor het onbekende voor zorgden dat er steeds meer punten op ons lijstje kwamen te staan.

Vlak nadat we ons lijstje weer hadden doorgenomen, zat ik op een ochtend in het boek *Jezus de Christus* van ouderling James E. Talmage (1862–1933) te lezen. Eén passage sprak me bijzonder aan: 'Verontschuldigingen zijn

gemakkelijk te vinden; zij liggen even gemakkelijk voor het grijpen als het onkruid langs de weg. Toen de Samaritaan langskwam en de ellendige toestand van de gewonde man zag, had hij geen excuus, want hij wilde er geen.' (Zie *Jezus de Christus*, blz. 319.)

Ontroerd ging ik naar de keuken en zei mijn vrouw wat ik gelezen had. Ze maakten op haar ook grote indruk. Er was geen twijfel over de volgende stap.

We verscheurden onmiddellijk ons lijstje, wat we nu glimlachend ons 'uitvluchtenlijstje' noemen, en namen de nodige stappen om als zendeling geroepen te worden.

Toen we dat gedaan hadden, ging alles ineens heel vlug, en al snel genoten we nog meer van het leven — als zendelingen in het zendingsgebied Singapore. Onze opdracht was om nieuwe leiders in de gemeenten van de kerk op te leiden, eerst in Sri Lanka en toen in Maleisië. We merkten dat de familieleden thuis ook zonder ons goed met elkaar omgingen, en we beseften al snel hoe hard wij als zendelingechtpaar nodig waren.

Twee dagen voordat we naar huis gingen, hebben de leden van twee gemeenten in Maleisië een afscheidsfeest voor ons georganiseerd. We zullen nooit vergeten dat we uit het kerkgebouw kwamen en omringd werden door de plaatselijke leden die allemaal een zelfgemaakte Chinese lampion bij zich hadden en in het Chinees 'God zij met u tot w'u wederzien' (lofzang 105) zongen. Ik kan nog steeds niet over deze ervaring praten zonder te huilen. Wat ben ik dankbaar dat we ons niet door ons 'lijstje' — onze angsten — van een waardevolle ervaring hebben laten weerhouden. ■

Robert A. Hague is lid van de wijk Yakima 2, in de ring Selah (Washington).

Aan het eind van onze zending zongen de plaatselijke leden, die allemaal een zelfgemaakte Chinese lampion bij zich hadden, in het Chinees 'God zij met u tot w'u wederzien'.

Wist je?

Harold Bingham Lee

Harold B. Lee, de elfde president van de kerk, is op 28 maart 1899 in Clifton (Idaho) geboren. De familie Lee had een piano thuis, en Harold hield op jonge leeftijd al van muziek. Hij leerde zowel piano als orgel spelen. Later speelde hij trombone in een dansorkest om wat bij te verdienen.

Toen hij zeventien was, werd de toekomstige profeet onderwijzer. En toen hij achttien was, werd hij gevraagd om hoofd van een school met vier klassen te worden. Na vier jaar les te hebben gegeven, werd Harold B. Lee door president Heber J. Grant (1856–1945) geroepen om in het zendingsgebied Western States op zending te gaan. Toen hij van zijn zending thuiskwam, bleef hij lesgeven. Later heeft hij zitting gehad in het stadsbestuur van Salt Lake City. Toen de crisistijd aanbrak, werd hij, hij was toen ringpresident, gevraagd om te beginnen met wat nu het welzijnsprogramma van de kerk is.

Op 42-jarige leeftijd werd hij apostel, en in 1972 werd hij president van de kerk. Bijna anderhalf jaar later stierf hij op 74-jarige leeftijd. President Gordon B. Hinckley heeft over president Lee gezegd: 'Hij is nooit teruggeschrokken van zijn taak om als dienstknecht van God van de waarheid te getuigen.' (Geciteerd in *Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* [2000], blz. XVIII.)

Harold B. Lee aan de piano, omringd door vier andere apostelen: Mark E. Petersen, Matthew Cowley, Spencer W. Kimball en Ezra Taft Benson.

Het gebeurde in maart

26 maart 1830: De eerste vijfduizend exemplaren van het Boek van Mormon werden voor drieduizend dollar door E. B. Grandin, in Palmyra (New York), gedrukt.

18 maart 1833: Het Eerste Presidium wordt georganiseerd als Sidney Rigdon en Frederick G. Williams door de profeet Joseph Smith als zijn raadgevers worden aangesteld.

Maart 1839: In Liberty Jail bidt de profeet Joseph Smith smekend tot de Heer over het lijden van de heiligen. Een deel van zijn gebed, openbaringen en profetie ën staat in Leer en Verbonden 121, 122 en 123.

17 maart 1842: De profeet Joseph Smith organiseert de zustershulpvereniging. Emma Smith wordt de eerste presidente.

12 maart 1961: De eerste niet-Engelstalige ring van de kerk wordt in Den Haag georganiseerd.

Tip voor leidinggevenden

Wees op tijd — in de les, in bijeenkomsten, overal. Of nog beter, kom iets eerder. Niet alleen geef je een goed voorbeeld, je geeft jezelf ook de tijd om na te denken, te bidden of je voor te bereiden. Het kan moeilijk zijn om de Geest te voelen als je gehaast bent. Stel je daarom tot doel om altijd op tijd te zijn. ■

BOVEN, VAN LINKS NAAR RECHTS: CRAIG DIMOND, FOTO VAN HET BOEK VAN MORMON; PORTRETTEN VAN SIDNEY RIGDON, JOSEPH SMITH EN FREDERICK G. WILLIAMS; LIZ LEMON SWINDLE, *JOSEPH IN LIBERTY JAIL*; NADINE BARTON, *ORGANISATIE VAN DE ZUSTERSHULPVERENIGING*; FOTOGRAAF: MATTHEW REIER, GEPOSEERD DOOR MODELLEN

De *Liahona* van maart 2003 gebruiken

Ideeën voor besprekingen

• 'Redenen om rein te blijven', blz. 6: Ouderling Neal A. Maxwell legt uit dat de leden van de kerk deels dezelfde zorgen hebben als de maatschappij over het overtreden van de wet van kuisheid. Maar hij zegt ook dat onze 'redenen om het zevende gebod na te leven veel verder gaan dan deze zorgen'. Wat zijn een aantal van onze hogere redenen?

• 'Alles wat goed en mooi is', blz. 14. Praat over fatsoen met behulp van platen van tempels en andere gebouwen, en bespreek de relatie tussen uiterlijk en doel. Vergelijk dan architectuur met verschillende soorten kleding.

• 'Het doel uit het oog verliezen', blz. 20: Bespreek een van de manieren waarop we ons doel uit het oog kunnen verliezen. Vraag naar specifieke voorbeelden van de manier waarop deze kwestie een struikelblok kan zijn.

• 'De kip van oma Emily', blz. K6: Vertel het verhaal van de kip van oma Emily, en vraag naar voorbeelden van het beginsel dat wij anderen door middel van onze opoffering tot zegen kunnen zijn — zelfs als het ongelegen komt.

Onderwerpen in deze uitgave

K=*De Kindervriend*

Verhalen van zendelingechtparen

Bent u met uw huwelijkspartner op zending geweest? Wij zijn op zoek naar ervaringen van zendelingechtparen waardoor anderen geïnspireerd zullen worden om ook op zending te gaan. Stuur uw inzending naar: Couple Missionaries, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur uw e-mail naar: **cur-liahona-imag@ldschurch.org**. Vermeld alstublieft uw volledige naam, adres, telefoonnummer en wijk/ring (of gemeente/district).

FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON, GEPOSEERD DOOR MODEL

Harry Anderson, *Bezig met de dingen mijns Vaders*
'Het geschiedde na drie dagen, dat zij Hem vonden in de tempel, waar Hij zat te midden der leraren. (…)
Allen nu, die Hem hoorden, waren verbaasd over zijn verstand en zijn antwoorden' (Lucas 2:46–47).

Als wij onze kinderen leren niet mee te doen aan onfatsoenlijke modeverschijnselen, helpen we ze ook bij het 'groeien in alles wat goed en mooi is'. Ze zullen de Geest overvloediger voelen als zij zich voorbereiden op het sluiten en naleven van heilige verbonden. Zie 'Alles wat goed en mooi is', blz. 14.

DUTCH
4 02239 83120 0